

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

แนวทางการปรับตัวขององค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน

Adjustment of Business Enterprise when Thailand Entrance To
ASEAN Economy Community (AEC)

นางสาววรรณารถ แสงมณี

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2559

คณะกรรมการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

แนวทางการปรับตัวขององค์กรธุรกิจเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคม

เศรษฐกิจอาเซียน

Adjustment of Business Enterprise when Thailand Entrance To

ASEAN Economy Community (AEC)

นางสาววรรณารต แสงมณี

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน 146364

วันเดือนปี 19 1 ค.ศ. 2560

b. 12845152
i.

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2559

คณะกรรมการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title: Adjustment of Business Enterprise when Thailand Entrance To ASEAN Economy Community (AEC)

Researcher: Assoc. Prof. Dr. Woranat Sangmanee

Faculty: Faculty of Administration and Management, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Abstract

The purpose of this research were 1.) To study the Executives, Opinion on business adjustment when Thailand join AEC 2.) To investigate the relationship between organizational factors and the efficiency of business operations 3.) To investigate the relationship between organizational factors and the competency of business operation.

The studied sample included 72 executives who work in business firms locating in industrial estate. The research instrument to collect data was questionnaires. The study results was as follows:

1.The executives, opinion of most firms under study indicated that the overall measure of business adjustment , based on operations efficiency and competency measures when Thailand join AEC was at a high level.

2.According to the efficiency aspect of operations, the adjustment that most firms in the studied sample operated very well was in the accounting and financial management dimension. However, the operational adjustment to change in environment dimation were less efficient when compare to others business functions.

3. According to the competency aspect of operations, the adjustment that most firms in studied sample operated very well was in the management dimation. However , the operational adjustment to change in the human development dimation were found less competent when compare to others business competencies.

4. In order to accelerate competitiveness, the business organization need to put more effort to effective adjustment in quality ,technology ,innovation, and research.

Keywords: Adjustment, Business Organization , Industrial Estate, Efficiency, Competency, AEC

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บริหารองค์การที่มีต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้ผลการวิจัยดังกล่าวจะสามารถทำให้เกิดประโยชน์ในวงกว้างทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้สอน และผู้ประกอบการ ผู้บริหารองค์การธุรกิจ อันจะทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้มีข้อมูลสำหรับใช้เพื่อการเตรียมพร้อมเพื่อสำหรับรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงานทางด้านธุรกิจ ขณะที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดิฉันทั้งในฐานะอาจารย์ผู้สอน และผู้ทำวิจัยสามารถนำเอาข้อมูลที่เป็นผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ไปใช้ในการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้รับทราบอันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้แต่ผู้เรียนก็สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้เพื่อคาดการณ์วิเคราะห์ผลที่อาจเกิดตามมา ทำให้เกิดความกระตือรือร้นสนใจในการบริหารจัดการธุรกิจได้มากยิ่งขึ้น ดิฉันมีความเชื่อมั่นว่างานวิจัยนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ และปลูกฝังความใฝ่รู้ สามารถนำแนวคิดไปปรับตัวของธุรกิจให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน ได้ดีให้กับผู้นำเอาข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปพัฒนาและประยุกต์ใช้โอกาสนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะการบริหารและจัดการ ที่ให้ทั้งโอกาสและทุนสนับสนุนในการทำวิจัย ตลอดจน ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ที่ให้คำแนะนำหลายๆ ประการในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล ดร. ปรียาวดี ผลเอนก ผศ.ดร.สรรพสิทธิ์ ถิ่นนรินทร์ ผศ.ดร. มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ และดร. พยัค วุฒิรงค์

ที่ช่วยเหลือในการอ่านและแก้ไขแบบสอบถามให้เกิดความถูกต้องชัดเจนขึ้นด้วยสุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้บริหารในองค์การธุรกิจซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมตามทีระบุไว้ในงานวิจัยบทที่ 3 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยความตั้งใจและเต็มใจทั้ง 6 แห่ง

รศ.ดร.วรรณารถ แสงมณี

ผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	6
1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน.....	7
2.2 สู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้าน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	12
2.3 แนวโน้มในอนาคตของอาเซียน.....	20
2.4 สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง.....	21
2.5 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนิคมอุตสาหกรรม.....	38
2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 วิธีการศึกษา.....	63
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	64
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
3.4 การกำหนดค่าตัวแปร.....	66
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	67
3.6.1 สถิติพรรณนา.....	67
3.6.2 สถิติอนุมาน.....	68
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษา.....	74
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ.....	74
4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน.....	80
4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน.....	95
4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัว ขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	106
4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัว ขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	145
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	179
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	180

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ.....	180
5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน.....	182
5.1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน.....	182
5.1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการที่มีต่อ ประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน.....	182
5.2 อภิปรายผล.....	187
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	204
บรรณานุกรม.....	206
ภาคผนวก.....	208
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	209

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตัวอย่างของวิธีการเพิ่มคุณค่าแก่ลูกค้าตามกระบวนการทางธุรกิจในหลายหน้าที่.....	28
2.2 นิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย.....	46
2.3 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางในการปรับตัวด้านปัญหาการขาดแคลนแรงงาน.....	61
2.4 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางในการปรับตัวด้านคุณภาพฝีมือแรงงาน.....	62
3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านแบบสอบถาม.....	65
3.2 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA.....	69
3.3 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	71
4.1 จำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการ.....	74
4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	81
4.3 จำนวน ร้อยละ ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	82
4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการจัดการการตลาด.....	84
4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ.....	86
4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน.....	89
4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์.....	91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4..8	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของ ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม.....	93
4.9	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีด สมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	95
4.10	จำนวน ร้อยละ ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้ บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	97
4.11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีด สมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการบริหาร.....	98
4.12	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะ ในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการพัฒนาบุคลากร.....	101
4.13	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะ ในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อ ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย.....	103
4.14	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับ ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	106
4.15	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับ ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อขนาด เงินทุน โดยวิธี One-way ANOVA.....	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.16	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านขนาดเงินทุนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	113
4.17	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อจำนวนพนักงาน โดยวิธี One-way ANOVA.....	114
4.18	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีโดยวิธี One-way ANOVA.....	117
4.19	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านรายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	120
4.20	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผลการดำเนินงาน โดยวิธี One-way ANOVA.....	121
4.21	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านผลการดำเนินงาน แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	124
4.22	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรูปแบบเอกสารนี้เป็นเอกสารความเป็นเจ้าของธุรกิจ โดยวิธี One-way ANOVA.....	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.23	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	128
4.24	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	131
4.25	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทการผลิตของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	134
4.26	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด โดยวิธี One-way ANOVA.....	136
4.27	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อกลุ่มประเทศที่ส่งออก โดยวิธี One-way ANOVA.....	139
4.28	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ โดยวิธี One-way ANOVA.....	142

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.29	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับ ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อ ประเภทกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	144
4.30	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านประเภท กิจการ แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	147
4.31	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีด สมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อขนาดเงินทุน โดยวิธี One-way ANOVA.....	148
4.32	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีด สมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อจำนวนพนักงาน โดยวิธี One-way ANOVA.....	151
4.33	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับ ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรายได้ หรือยอดขายต่อปีโดยวิธี One-way ANOVA.....	153
4.34	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับ ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผลการ ดำเนินงาน โดยวิธี One-way ANOVA.....	155

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.35	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านผลการดำเนินงาน แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	157
4.36	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจโดยวิธี One-way ANOVA.....	158
4.37	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	161
4.38	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	163
4.39	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	165
4.40	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทการผลิตของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA.....	166

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.41	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ชิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านประเภทการผลิตของกิจการแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	168
4.42	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อช่องทางกำหนัดจำหน่ายของตลาดโดยวิธี One-way ANOVA.....	169
4.43	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อกลุ่มประเทศที่ส่งออกโดยวิธี One-way ANOVA.....	171
4.44	ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของโดยวิธี One-way ANOVA.....	173
4.45	ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ชิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD.....	175
4.46	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	176
5.1	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่.....	183

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.2	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่193
5.3	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพ และขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารใน นิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน..... 198
5.4	แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประสิทธิภาพในการดำเนินการ ปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทย ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบ สมมติฐาน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานในบางด้านหรือในภาพรวม.....202

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1	กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....5
2.1	สัญลักษณ์ของอาเซียน.....9
2.2	สภาพแวดล้อมขององค์การธุรกิจ.....23
2.3	การปรับตัวของผู้บริหารเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง.....24
2.4	สายโซ่คุณค่าจะจัดหาวิธีการสำคัญในการคิดเกี่ยวกับการมุ่งที่ลูกค้า.....28
2.5	การนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย.....47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เป็นรูปแบบการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาดและฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียน ได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทินตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือภาษาอังกฤษ นักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกรปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ มีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของสังคมโลกมากมายแนวทางการปรับตัวของธุรกิจ จำเป็นต้องได้รับการจัดลงให้สามารถส่งเสริมประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินงานได้มากขึ้นและเศรษฐกิจ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาชีพที่สำคัญอย่างยิ่ง กิจการธุรกิจจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของการแข่งขันให้เจริญรุดหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเอกชน ซึ่งภาคเอกชนถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งหวังว่าผลการศึกษาที่จะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นที่มีต่อ

แนวทางในการปรับตัวขององค์การธุรกิจจากผู้บริหารของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบ เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ในข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้น ในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ ผู้บริหารและผู้ประกอบการถือเป็นส่วนสำคัญในการที่จะต้องรับแรงเรียนรู้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัวเสริมสร้างจนสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้องปฏิบัติในอนาคต

การศึกษาถึงแนวทางในการปรับตัวขององค์การธุรกิจ เป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะในสภาวะที่สถานการณ์ธุรกิจของโลก ยุคปัจจุบันและอนาคตมีความเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบอย่างไม่หยุดนิ่ง องค์การต่างๆที่กำลังดำเนินธุรกิจในหลากหลายประเภทอุตสาหกรรมที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมต่างต้องปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงให้ทันห่วงที่อยู่อุตสาหกรรมผู้บริหารองค์การมีหน้าที่ต้องพิจารณาและวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆที่องค์กรกำลังเผชิญ ว่าจะมีผลกระทบต่อการตัดสินใจและกิจกรรมต่างๆ ขององค์การธุรกิจอย่างไร เพื่อหาแนวทางการปรับตัวและวางแผนได้ถูกต้อง ซึ่งการปรับตัวในการดำเนินการธุรกิจ ขององค์การด้วยรูปแบบกิจกรรมต่างๆนั้น จะต้องมีความมุ่งหวังที่จะให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะเดียวกัน กิจการธุรกิจก็ต้องเสริมสร้างขีดสมรรถนะของตนเองให้เข้มแข็งมีพลังที่จะทำให้กิจการสามารถขับเคลื่อนมุ่ง ไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเจริญเติบโตก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
3. เพื่อศึกษาระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 3 จำนวนพนักงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือยอดขายต่อปีต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 5 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 8 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 9 ประเภทการผลิตต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 10 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 11 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 12 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิก AEC ต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

สมมติฐานที่ 13 ประเภทของกิจการต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 ขนาดเงินทุนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 15 จำนวนพนักงานต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหาร
องค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16 รายได้หรือยอดขายต่อปีต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19 ระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนิน
ธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21 ประเภทการผลิตต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหาร
องค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนิน
ธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

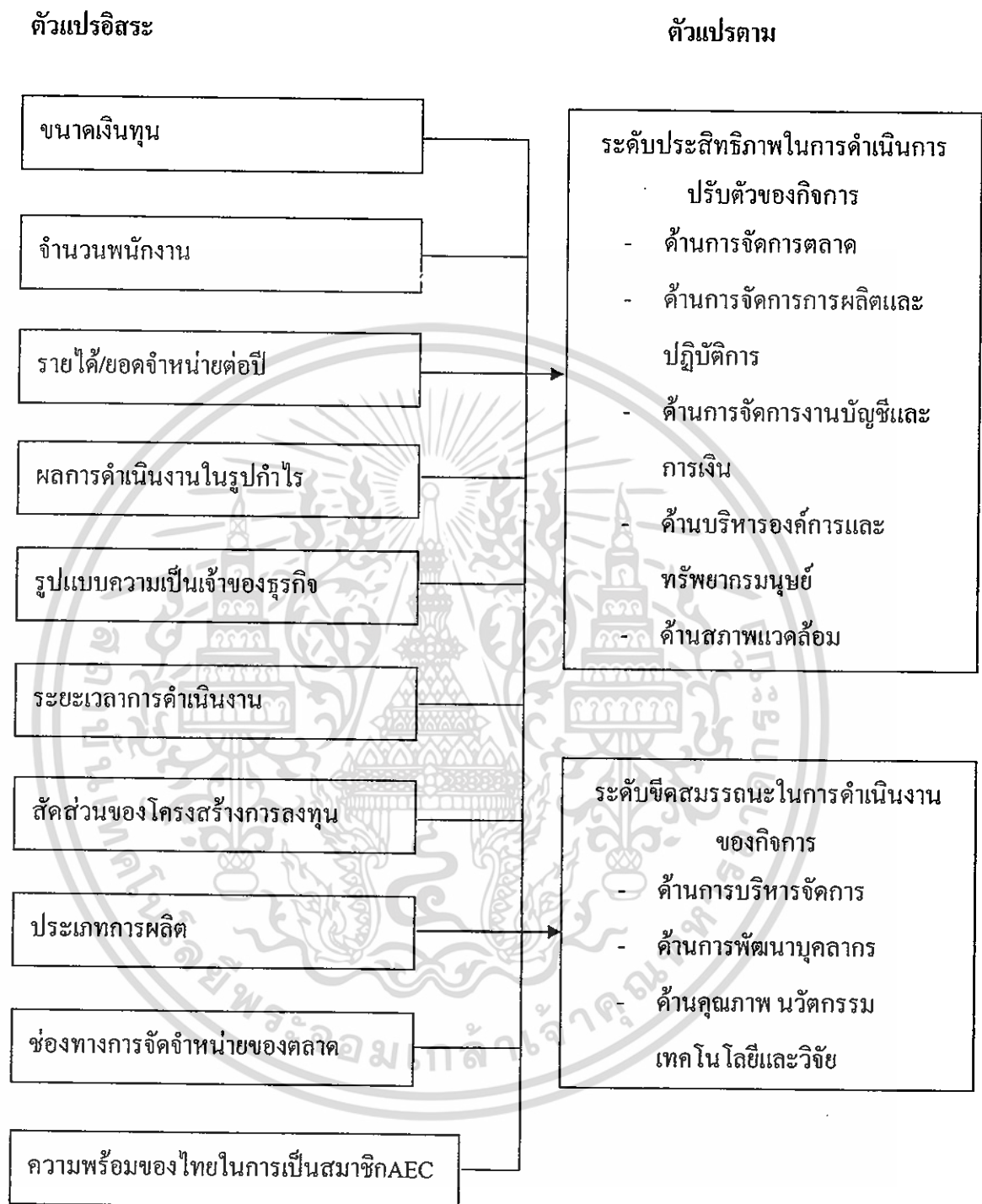
สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24 ระดับความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิก AEC ต่างกัน มีขีดสมรรถนะ
ในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การ เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกัน

1.4. ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การ ในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยทำการศึกษาปัจจัยได้แก่
ประเภทของกิจการ ในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดขาย ผลการ
ดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่ม
ประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของ
ประเทศไทยในกลุ่ม AEC ซึ่งอาจมีผลต่อประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้บริหารองค์การ ในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ของประชากรในนิคม
อุตสาหกรรม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1.1 แสดงถึงกรอบแนวคิดในการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจในเขตนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 6 แห่ง ประกอบไปด้วยนิคมปิ่นทอง นิคมบางชัน นิคมบางปูนิคมบางพลี นิคมอัญธานี และนิคมลาดกระบัง ในช่วงเวลาปีการศึกษา 2559 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 72 ราย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 72 ราย จากจำนวนประชากรทั้งหมด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถรับทราบประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรธุรกิจเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 ผู้บริหารองค์กรธุรกิจ หมายถึง ผู้บริหารองค์กรธุรกิจ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม 6 แห่ง ประกอบไปด้วยนิคมปิ่นทอง นิคมบางชัน นิคมบางปูนิคมบางพลี นิคมอัญธานี และนิคมลาดกระบัง

1.7.2 AEC หมายถึง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาจากคำเต็มว่า ASEAN Economic Community

1.7.3 ปัจจัยส่วนองค์กร ได้แก่ ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดจำหน่าย ผลการดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่มประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของประเทศไทยในการก้าวเข้าสู่กลุ่ม AEC

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเนื้อหาของทฤษฎีและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้หลายแนวคิด โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวความคิดที่จะใช้เป็นแนวในการศึกษา ได้ครอบคลุมและชัดเจนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน
- 2.2 ผู้ประชาคมอาเซียน ปี 2559: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.3 แนวโน้มในอนาคตของอาเซียน
- 2.4 สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรม
- 2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีจาก 5 ประเทศ ได้แก่ นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย คุณ อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ประเทศมาเลเซีย นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นายเอส ราชารัตนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และพันเอก (พิเศษ) ดร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจากเจตจำนงที่สอดคล้องกันนี้ นำไปสู่การขยายสมาชิกภาพ โดยบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าเป็นสมาชิกในลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสหภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พม่าเข้าเป็นสมาชิก พร้อมกัน เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิก ลำดับที่ 10 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ

ปฏิญญากรุงเทพฯ ได้ระบุวัตถุประสงค์สำคัญ 7 ประการ ของการจัดตั้งอาเซียน ได้แก่

- (1) ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์และการบริหาร
- (2) ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค
- (3) เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
- (4) ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
- (5) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และส่งเสริมการศึกษา ด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (6) เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า ตลอดจนการปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม
- (7) เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอกองค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์การระหว่างประเทศ

นโยบายการดำเนินงานของอาเซียนจะเป็นผลจากการประชุมหารือในระดับหัวหน้ารัฐบาล ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน ทั้งนี้การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) หรือ การประชุมของผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นการประชุมระดับสูงสุดเพื่อกำหนดแนวนโยบายในภาพรวมและเป็นโอกาสที่ประเทศสมาชิกได้ร่วมกันประกาศเป้าหมายและแผนงานของอาเซียนในระยะยาว ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารในรูปแบบต่างๆ อาทิ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) แถลงการณ์ร่วม (Joint Declaration) ปฏิญญา (Declaration) ความตกลง (Agreement) หรืออนุสัญญา (Convention) ส่วนการประชุมในระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสจะเป็นการประชุมเพื่อพิจารณาทั้งนโยบายในภาพรวมและนโยบายเฉพาะด้าน

อาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 หรือ ค.ศ. 2020 โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ในด้านการเมือง ให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political Security Community (APSC) ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และด้านสังคมและวัฒนธรรม ให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC) ซึ่งต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือ ภายในปี 2558 หรือ ค.ศ. 2015 โดยได้สังเกตเห็นว่าสถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคบหาพหุภาคีในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาค และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ภาพที่ 2.1 สัญลักษณ์ของอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง 10 มัด หมายถึง การที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกัน เพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดง สีขาว และน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพ มีตัวอักษรคำว่า “Asean” สีน้ำเงิน อยู่ใต้ภาพรวงข้าวอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน สีทั้งหมดที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียน เป็นสีสำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

2.1.1 ประเทศไทยกับอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2510 มีพัฒนาการมาเป็นลำดับและไทยก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือของอาเซียนให้มีความคืบหน้ามาโดยตลอด คร. ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยในขณะนั้น มีบทบาทสำคัญในการเดินทางไปเจรจาไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างมลายาและฟิลิปปินส์ เรื่องการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนซาบาห์และซาราวัก รวมทั้งการที่สิงคโปร์แยกตัวออกมาจากมลายา และได้เชิญรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ มาหารือร่วมกันที่แหลมแท่น จังหวัดชลบุรีอันนำมาสู่การลงนามในปฏิญญากรุงเทพฯ เพื่อก่อตั้งอาเซียน ที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ไทยจึงถือเป็นทั้งประเทศผู้ร่วมก่อตั้งและเป็น ‘บ้านเกิด’ ของอาเซียน ต่อมาอาเซียนได้ขยายสมาชิกภาพขึ้นมาเป็นลำดับ โดยบรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเป็นประเทศที่ 6 ในปี 2527 และภายหลังเมื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เหลืออีก 4 ประเทศ คือ เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ทบอยกันเข้าเป็นสมาชิกจนครบ 10 ประเทศ เมื่อปี 2542 นับเป็นก้าวสำคัญที่ไทยได้มีบทบาทเชื่อมโยงประเทศที่ตั้งอยู่บนภาคพื้นทวีปและประเทศที่เป็นหมู่เกาะทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ถึงแม้ว่าปฎิญญากรุงเทพ จะมีได้ระบุดึงความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง โดยกล่าวถึงเพียงความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การเกษตร อุตสาหกรรม การส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค แต่อาเซียนได้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างประเทศในภูมิภาคลดความหวาดระแวงและช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

ต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และที่สำคัญไทยได้เป็นแกนนำร่วมกับอินโดนีเซียและประเทศสมาชิกอาเซียนดั้งเดิมในการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติน้ำท่วมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยอินโดจีนจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและช่วยเสริมสร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อไทยที่เป็นประเทศด่านหน้า

นอกจากนี้ ประเทศไทย โดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนให้มีความคืบหน้า โดยการริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ขึ้นเมื่อปี 2535 โดยอาเซียนตกลงที่จะลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือร้อยละ 0-5 ในเวลา 15 ปี ซึ่งต่อมาได้ลดเวลาลงเหลือ 10 ปี โดยประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2546 ในขณะที่ประเทศสมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ดำเนินการเสร็จสิ้นในปี 2551

ต่อมาที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลีเมื่อปี 2546 ได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว นำมาสู่การจัดทำ

กฎบัตรอาเซียน เพื่อวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงานมีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้กฎบัตรอาเซียน ได้เริ่มมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่ประเทศไทยได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ได้รับรองปฏิญญาชะอำ-หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทั้ง 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ประเทศไทยกับการดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2551 ไทยเข้าดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต่อจากสิงคโปร์ นับเป็นช่วง หัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน รวมทั้งอยู่ในช่วงเดียวกับที่คนไทย คือ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน ไทยจึงให้ความสำคัญต่อการวางรากฐานสำหรับการสร้างประชาคมอาเซียนเพื่อให้เป็นประชาคมที่ค้ำประกันถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ โดยการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้สามารถเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทัน่วงที

นอกจากนี้ไทยได้ผลักดันให้กลไกใหม่ ๆ ของอาเซียนที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียนสามารถดำเนินงาน ได้อย่างครบถ้วน ทั้งการจัดตั้งคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงเทพฯ ภายใต้อาณัติของรัฐมนตรีประสานงานอาเซียน และคณะกรรมการประจำประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนและภาคประชาสังคมต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อช่วยกันสร้างประชาคมอาเซียน ดังจะเห็น

ได้จากริเริ่มให้มีการพบปะอย่างไม่เป็นทางการระหว่างผู้นำอาเซียนกับผู้แทนสมัชชารัฐสภาอาเซียนเยาวชนอาเซียนและภาคประชาสังคมอาเซียน ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 และครั้งที่

15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหินเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของไทยในการสร้างประชาคมอาเซียนให้เป็น ‘ประชาคม เพื่อประชาชน’ ก็คือ การจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนอาเซียนเพื่อให้เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและองค์กรภาคประชาสังคมต่างๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในภูมิภาค ซึ่งเป็นที่น่ายินดีที่ เป้าหมายดังกล่าวได้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรมในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ที่อำเภอชะอำ-หัวหิน เมื่อเดือนตุลาคม 2552 ซึ่งมีการประกาศจัดตั้งคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้นอย่างเป็นทางการ นับเป็นความสำเร็จประการหนึ่งที่ไทยในฐานะประธานอาเซียน ได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดัน

นอกจากนี้ ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 อาเซียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับประชาชนทั้งในเรื่องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและรู้สึก

เป็นเจ้าของประชาคมที่จะสร้างขึ้น ทั้งนี้ บทเรียนจากสหภาพยุโรปชี้ให้เห็นว่า ประชาคมจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากประชาชนไม่ให้การสนับสนุน ดังนั้น ในช่วงเวลานับจากนี้จนถึงปี 2558 ประเทศไทย

ได้พยายามผลักดันให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ (Community of Action) มีการเชื่อมโยงและติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างใกล้ชิด (Community of Connectivity) รวมทั้งเป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People)

2.1.3 ประโยชน์ที่ไทยได้รับ

ในภาพรวมประเทศไทยได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากจากความร่วมมือด้านต่างๆ ของอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์จากการที่ภูมิภาคมีเสถียรภาพและสันติภาพอันเป็นผลจากกรอบความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติเดินทางเข้ามาลงทุนและท่องเที่ยวในประเทศไทยการที่ประเทศไทยสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศสมาชิกอาเซียน

ได้มากขึ้น และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง รวมถึงการมีนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียนเดินทางมายังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอันเป็นผลมาจากการมีกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของอาเซียนและการที่ประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น โรคระบาด โรคเอดส์ ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อันเป็นผลมาจากการมีความร่วมมือทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งหากไม่มีแล้ว ก็คงเป็นการยากที่ประเทศไทยจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้โดยลำพัง

ในปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย มีมูลค่าการค้าระหว่างกันกว่า 1.75 ล้านล้านบาทต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 19.2 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย ในจำนวนนี้เป็นการส่งออกจากไทยไปอาเซียนร้อยละ 20.7 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลมาตลอด

การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย โดยขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคนเป็นประชาชนอาเซียนเกือบ 600 ล้านคน ซึ่งไทยจะได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นเพราะมีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งในภูมิภาค

2.2 ลู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558: ก้าวเข้าสู่ความร่วมมือด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาค เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรืออาจกล่าวได้ว่า การเป็นประชาคมอาเซียนคือการทำให้ประเทศสมาชิกรวมเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นาไปเซบระโยชนด้านการคาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ครอบครัวเดียวกัน” มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี สมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น

แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงจัดตั้งประชาคมอาเซียนซึ่งถือเป็นการปรับปรุงและวางรากฐานของพัฒนาของอาเซียนครั้งใหญ่คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้อาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติภัยพิบัติทางธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐอินเดียได้ เพราะประเทศเหล่านี้ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

ประชาคมอาเซียนถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord) เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายในปี 2563 ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนมกราคม 2550 ที่เซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือ 3 ด้านซึ่งเปรียบเสมือนเสาหลักสามเสาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political - Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community) อาเซียนมุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง โดยสันติวิธี

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนประเทศสมาชิกได้ร่วมจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ คือ 1) การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป็นต้น 2) ส่งเสริมความสงบสุข และรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้าน ครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม ซึ่งหมายถึง มาตรการสร้างความไม่วางใจกันใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไว้เนื้อเชื่อใจ และการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง นอกจากนี้ ยังขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติ และภัยธรรมชาติ และ 3) การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกกำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบ ASEAN+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 โดยมีเป้าหมายอาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรีอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ 1) การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อย ๆ ลดหรือยกเลิกมาตรการที่มีใช้ภายในสำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศภายในปี 2553 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2558 และเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2553 2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและพลังงาน) 3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ เช่น ขี้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration- IAI) เป็นต้น เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก และ 4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าที่ร่วมกันอย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่ายภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อทำให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (functional cooperation) ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้าน ได้แก่เยาวชน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของ วารสารเศรษฐศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สตรี แรงงาน การจัดการความยากจน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวัสดิการสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมและสารสนเทศ กิจการพลเรือน การตรวจคนเข้าเมือง และ กงสุล ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน โดยมีคณะทำงานอาเซียนรับผิดชอบการ ดำเนินความร่วมมือในแต่ละด้าน

อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 โดยมุ่งหวังใน การเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทร และแบ่งปันประชากรอาเซียน มี สภาพความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity)

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงานการ จัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่ง ประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) 3) สิทธิและความยุติธรรมทาง สังคม (Social Justice and Rights) 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) โดยมีกลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขา (Sectoral) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting) และระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Council) รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior officials Committee for ASEAN Socio-Cultural Community) (กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554)

จากนั้นในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ต.ค. 2546 ผู้นำประเทศ สมาชิกอาเซียน ได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community:AEC)
2. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar)
3. ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar)

คำขวัญของอาเซียน คือ “One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งใน วิสัยทัศน์ หนึ่งในอัตลักษณ์ หนึ่งในประชาคม เดิมกำหนดเป้าหมายที่จะตั้งขึ้นในปี 2563 แต่ต่อมาได้ตกลงกันเลื่อนกำหนดให้เร็วขึ้นเป็นปี 2558 และก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมี องค์การรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558 ทำให้ในปัจจุบันประเทศสมาชิก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาเซียนมีจำนวนรวม 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)ภายในปี 2558 เป็นไปเพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ อย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ต่อมาในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้าน ต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า โดยในอนาคต AEC จะเป็นอาเซียน+3 โดยจะเพิ่มประเทศ จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เข้ามาอยู่ด้วย และต่อไปก็จะมีการเจรจา อาเซียน+6 จะมีประเทศ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และ อินเดียต่อไป (องค์ความรู้ประชาคมอาเซียน, www.thai-aec.com)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นการจัดสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เป็นตลาด และฐานผลิตเดียวที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี ดังนั้นการรวมกลุ่มประเทศเปลี่ยนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านแรงงาน โดยจะมีการถ่ายเทแรงงานฝีมือเพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น แม้ว่าหลายคนจะยังไม่เคยทราบว่าอาชีพที่มีโอกาสเป็นที่สนใจเมื่อถึงเวลาที่จะเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคืออะไร แต่อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐานได้รับการรับรองสามารถเคลื่อนย้ายไปทำงานในประเทศแถบอาเซียนได้ทันที ไม่มีการปิดกั้น ตามที่ได้ตกลงไว้ ก็คือ แพทย์ พยาบาล บัญชี สถาปนิก วิศวกร ช่างสำรวจ ทันตแพทย์ ซึ่งภาษาที่จำเป็นในการสื่อสารคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษา และผู้ที่ต้องการหางานทำจำเป็นต้องตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก เมื่อเรียนจบปริญญาตรี ต้องใช้องค์ความรู้ที่เรียนมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนรู้ และมีทักษะในการใช้งานในภาษาอังกฤษ รู้ภาษาจีน รู้ประวัติศาสตร์ และรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่งอาชีพที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเสนอข้อตกลงร่วมกัน คือ บุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ควรจะต้องตระหนัก และได้รับการกล่าวถึง คือ เรื่องของสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ ในการบริการ การทำงานกับเพื่อนร่วมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการปรับตัว ความยืดหยุ่นในการทำงาน บุคคลมีสมรรถนะคือบุคคลที่ทำงานเร็ว เรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นนักศึกษาและผู้ที่ต้องการหางานทำ จึงต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองเอาไว้เมื่อเวลามาถึง เพราะหากความสามารถที่ตนเองมีเหนือกว่าคนอื่นซึ่งอยู่ในสายอาชีพเดียวกัน หนทางในการทำงานก็จะเปิดกว้างยิ่งขึ้น (อาชีพยอดฮิตในอาเซียน, เคลรินทร์ ออนไลน์ 18 มกราคม 2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในช่วงเวลาทั้งในปัจจุบันและจากนี้ไปประชาชนจากทุกประเทศในกลุ่ม AEC ต่างก็ได้เห็นถึงความพยายามที่จะผลักดันและสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งเพื่อพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ทุกคนภายในประเทศควรจะตระหนักถึงการเกิด AEC และเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเพื่อเปิดรับโอกาสอย่างเต็มที่ (นักศึกษาจบใหม่กับสิ่งที่นำไปใน AEC, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)

ความเข้าใจเจตนารมณ์ของ AEC Blueprint สำหรับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือโดยเสรีคือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การค้าการลงทุนเสรี 4 ประการ ได้แก่ การค้าเสรี การบริการเสรี การลงทุนเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี โดยการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีจะต้องมีกฎ กติกา ที่ต้องปฏิบัติซึ่งทำให้มองไม่ชัดว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายใต้กรอบอาเซียนมีความได้เปรียบการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่เป็นอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อประเทศไทยและอาเซียนมีความตกลงทางการค้ากับประเทศอื่นๆ อีกเกือบทั่วโลก

บริบทการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในกรอบของ AEC มี 2 ประเภท 1) การค้าบริการ (กรอบความตกลงการค้าบริการอาเซียน - ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) รวมทั้งการเคลื่อนย้ายตามธรรมชาติของการค้า/การลงทุน และ 2) การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ ตามข้อตกลงยอมรับร่วมกันด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลัก (Mutual Recognition Arrangements : MRAs) ซึ่งการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งสองประเภทนี้มีแตกต่างกัน กล่าวคือ

การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือตามการค้าบริการหรือ AFAS คือ การลด /ยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการในอาเซียน ประกอบด้วย การค้าบริการ 4 ประเภท คือ 1) การขายบริการข้ามพรมแดน 2) บุคคลผู้ถือสัญชาติตนเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ 3) ผู้ให้บริการต่างชาติเข้ามาจัดตั้งธุรกิจให้บริการ และ 4) บุคลากรต่างชาติเดินทางไปให้บริการในต่างประเทศ ข้อจำกัดสำคัญของการค้าบริการคือ ไม่ใช้กับบุคคลต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเพื่อหางานทำ การขอสัญชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงาน ที่เป็นการถาวร ดังนั้นในส่วนนี้เมื่อเข้าสู่ AEC แล้วนักธุรกิจยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศปลายทางทั้งกฎหมายเข้าเมืองและกฎหมายอื่นๆ และใช้ได้เฉพาะสาขาบริการเท่าที่ได้ตกลงกันเท่านั้น นอกจากนี้แท้จริงแล้ว การเคลื่อนย้ายแรงงานตาม AFAS ก็เหมือนกับความตกลงในด้านนี้ใน GATS และ WTO ที่มีสมาชิกทั่วโลกเพียงแต่ว่า AFAS มีสาขาบริการที่ทำความตกลงแล้วไม่ต่ำกว่า 65 สาขา ในขณะที่ GATS และ WTO ยังไม่มีความคืบหน้า

ส่วนกรณีของ MRAs นั้นเป็นการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพ โดยต้องเป็นการเคลื่อนย้ายเฉพาะแรงงานฝีมือและต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ใน MRAs ของอาเซียนซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามใน MRAs ไปแล้ว 7 วิชาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักสำรวจ และนักบัญชี และ 1 กลุ่มอาชีพคือ การท่องเที่ยว แต่อุปสรรคของการเคลื่อนย้ายแรงงานกลุ่มนี้ คือ 1) ต้องขึ้นทะเบียนวิชาชีพ (รับรองไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติวิชาชีพ อาจต้องมีการทดสอบตามมาตรฐานที่กำหนด) ในประเทศปลายทาง 2) ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานจากประเทศที่เข้าไปทำงาน 3) ต้องปฏิบัติตามกฎ/ระเบียบของประเทศที่เข้าไปทำงาน ซึ่งในกรณีของไทยเราระบุว่าต้องมีประสบการณ์ กล่าวคือ ไม่ใช่ผู้จบการศึกษาใหม่ เช่น พยาบาลต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี แพทย์ต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี เป็นต้น

การแสวงหาโอกาสจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามแนวทางของความต้องการแรงงานอยู่ที่ การวางแผนตลาดแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อลดความกดดันเรื่องการดำเนินงานและการว่างงานของแรงงานมีการศึกษา(แรงงานระดับสูง) สามารถทำได้ทั้ง ตามข้อตกลง ASAF และ MRAs โดยควรเน้นการส่งเสริมการส่งออกแรงงานระดับวิชาชีพ 8 สาขาตามเงื่อนไข MRAs ซึ่งสิ่ง ที่ควรเตรียมพร้อมคือ ศึกษาตลาดแรงงานวิชาชีพในประเทศปลายทางเพื่อกำหนดประเทศเป้าหมาย และเป้าหมายเชิงปริมาณ ขณะเดียวกันในเชิงคุณภาพต้องศึกษาเงื่อนไขการจ้างงานแรงงาน ต่างประเทศของประเทศเป้าหมาย ทั้ง MRAs และคุณภาพทางวิชาชีพที่ต้องการ และแก้ไขจุดอ่อน ของแรงงานไทย โดยเฉพาะในเรื่องภาษาอังกฤษ และ ไอที (IT) เพิ่มจุดแข็งของคนไทยโดยการ อบรมโดยตรงและโดยอ้อมให้มีคุณลักษณะ (Attributes) ต่างๆ ที่ภาคธุรกิจต้องการ เช่น มีระเบียบ วินัย มีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม มีความทุ่มเทให้กับงาน เป็นต้น สำหรับการเคลื่อนย้าย แรงงานตามข้อตกลง ASAF นั้น ก็อยู่ที่ต้องการขยายการค้าการลงทุนไปในประเทศอาเซียน เพื่อ อาศัย ASAF เป็นพาหนะนำแรงงานระดับสูงของไทยออกสู่ตลาดอาเซียน

ดังเป็นที่ยอมรับกันในโลกปัจจุบันซึ่งเราเรียกกันว่า โลกาภิวัตน์ ถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของ สังคมโลกมากมาย อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเทคโนโลยีนั้น ภาคอุตสาหกรรมถือเป็นส่วนสำคัญ ของการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นความคิดเห็นที่ผู้ทำวิจัยจะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้ย่อม เป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในแวดวงของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องทางวิชาการควรจะได้รับทราบเพื่อปรับแนวทางให้สอดคล้องกับการศึกษา และแนวทางในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อการปรับตัว และสามารถรับรู้ใน ข้อเท็จจริงที่กำลังจะเกิดขึ้น ในลักษณะสร้างสรรค์อันเป็นผลจากการที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็น สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ทั้งตัวนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจน สังคมและประเทศชาติในที่สุดนั่นเอง ทั้งนี้ นักศึกษาในฐานะผู้ที่เป็ผลผลิตทางด้านวิชา และ วิทยาการของความเจริญต่าง ๆ ย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องรีบเร่งเรียนรู้ถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นพวกเขาจึงจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในสิ่งที่ตนเองจะต้องเผชิญ และปรับตัว เสริมสร้างจนสามารถตอบสนอง กับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกดังกล่าวได้อย่างมี ประสิทธิภาพ โดยผ่านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับงานที่ตนเองจะต้อง ปฏิบัติในปัจจุบันและอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้ ได้มีการเร่งรัดให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ภายในปี 2563 และให้เร่งรัดการรวมกลุ่มเพื่อเปิดเสรีสินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา (priority sectors) ได้แก่ การท่องเที่ยว การบิน ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ สินค้าเกษตร ประมง เทคโนโลยีสารสนเทศ และสุขภาพ

อาเซียนได้ตกลงที่จะเปิดเสรีด้านการค้า สินค้าและบริการให้เร็วขึ้นกว่ากำหนดการเดิม ในสาขาสินค้าและบริการสำคัญ 11 สาขา ซึ่งต่อมาได้เพิ่มสาขาที่ 12 คือ สาขาโลจิสติกส์ เพื่อเป็นการนำร่อง และส่งเสริมการผลิตสินค้า โดยใช้วัตถุดิบและชิ้นส่วนที่ผลิตภายในอาเซียน ซึ่งก็เป็นไปตามแผนการที่ได้ดำเนินการเพื่อมุ่งไปสู่การเป็น AEC และได้มอบหมายให้ประเทศต่าง ๆ ทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ประสานงานหลัก (Country Coordinators) ในแต่ละสาขา คือ

- 1) พม่า สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร และสาขาประมง
- 2) มาเลเซีย สาขาผลิตภัณฑ์ยาง และสาขาสิ่งทอ
- 3) อินโดนีเซีย สาขา ยานยนต์ และสาขาผลิตภัณฑ์ไม้
- 4) ฟิลิปปินส์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์
- 5) สิงคโปร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาสุขภาพ
- 6) ไทย สาขาการท่องเที่ยว และสาขาการบิน
- 7) เวียดนาม สาขาโลจิสติกส์

ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่า ตลาดการค้าของประเทศไทยก็จะใหญ่ขึ้น แทนที่จะเป็นตลาดของคนไทย 67 ล้านคน ก็จะกลายเป็นตลาดของคน 590 ล้านคน ซึ่งจะทำให้ไทยกลายเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ เพราะสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยสามารถส่งออกไปยังอีก 9 ประเทศ (ฝ่ายวิชาการ ปัญญาชน, 2555)

ขณะนี้ข้อตกลงอาเซียน ได้ขยายขอบเขตเพิ่มเติมมากขึ้น โดยมีข้อตกลงที่เรียกว่า “อาเซียน +3” (ASEAN Plus Three) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน กับ 3 ประเทศใหญ่ ๆ คือ เกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น ซึ่งทั้ง 3 ประเทศนี้ถือเป็นประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจในทวีปเอเชีย และมีบทบาทสำคัญในระดับโลกเลยทีเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือ และสนับสนุนกันในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างเขตความร่วมมือทางความมั่นคง เศรษฐกิจ และการเมืองที่ไม่ใช้ความรุนแรง

อีกข้อตกลงหนึ่งเรียกว่า “อาเซียน +6” (ASEAN Plus Six) เป็นการรวมกลุ่มกันระหว่างอาเซียน +3 กับอีก 3 ประเทศ คือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย รวมเป็น 16 ประเทศ ร่วมมือกันในด้านเศรษฐกิจ การเปิดการค้าเสรี เน้นพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละประเทศ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยี และสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มสมาชิกในการลงทุนและทางการค้าให้มีศักยภาพสามารถแข่งขันกับภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่น ๆ ได้ ซึ่งอาเซียน +6 มีประชากรรวมกันกว่า 3 พันล้านคน หรือคิดเป็น 50% ของประชากร โลก
เลขที่เดียว (ไอคิวพลั, 2557)

2.3 แนวโน้มในอนาคตของอาเซียน

หากเรานับย้อนหลัง ไปตั้งแต่การก่อตั้งอาเซียนจนถึงปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่าประชาคม
อาเซียนได้ประสบความสำเร็จในการบรรลุถึงเป้าหมายสำคัญ ๆ อย่างน่าพึงพอใจ ทั้งในด้าน
เศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านความมั่นคง ด้านสังคม และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศใน
กลุ่มอื่น ๆ ภายนอกอาเซียน อย่างไรก็ตามอาเซียนในวันนี้กำลังประสบกับปัญหาใหม่ ๆ
หลากหลายประการทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกภูมิภาค ซึ่งท้าทายกระบวนการรวมตัวและ
ความเป็นปึกแผ่นของประเทศสมาชิกเป็นอย่างมาก คั้งนั้นอาเซียนจึงได้ผลักดันการประชุมและ
กระบวนการร่วมมือระดับภูมิภาค และมีโอกาสได้พบปะกันมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนากลุ่ม
ประเทศอาเซียนให้เจริญรุ่งเรืองไปพร้อม ๆ กัน

นับตั้งแต่การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ที่ประเทศสิงคโปร์ในปี พ.ศ. 2535 ก็ได้มีการ
จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ขึ้น และนับแต่นั้นมาก็กิจกรรมของอาเซียน ได้ขยายครอบคลุม
ไปสู่ทุกสาขาหลักทางเศรษฐกิจ รวมทั้งในด้านการค้าสินค้าและบริการ การลงทุน มาตรฐาน
อุตสาหกรรมและการเกษตร พลังงาน การขนส่ง ทรัพย์สินทางปัญญา และการเงิน การคลัง เป็นต้น
ส่วนความร่วมมือด้านสังคมของอาเซียนก็มีความหลากหลาย เช่น การพัฒนาสังคม วัฒนธรรม
การศึกษา สาธารณสุข วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งยังรวมไปถึงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด
อีกด้วย

สำหรับทิศทางในอนาคตของอาเซียนนั้น อาเซียนกำลังร่วมกันผลักดันความร่วมมือใน
สาขาต่างๆ ให้มีความก้าวหน้าขึ้น และตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในเรื่อง
ต่าง ๆ ดังนี้

- 1) เสริมสร้างการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศนอกภูมิภาคเพิ่มเติม โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งกับประเทศในเอเชียตะวันออก กลุ่มสหภาพยุโรป และกลุ่มประเทศละตินอเมริกา เป็นต้น
- 2) เสริมสร้างบทบาทของเวทีการประชุมอาเซียนในเรื่องความร่วมมือทางการเมือง
และความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ให้เป็นจักรกลสำคัญในการป้องกันและแก้ไขความขัดแย้ง
ในภูมิภาค

- 3) ผลักดันและส่งเสริมการรวมตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อขยาย

การค้าภายในภูมิภาค และเพื่อเป็นการชักจูงการลงทุนจากต่างชาติด้วยการเปิดการค้าเสรีเต็มรูปแบบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับสินค้าบางรายการที่อาเซียนมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงระดับโลก (ASEAN Product Community) เป็นต้น

4) เร่งกำหนดแผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับภูมิภาคที่มุ่งเน้นการพัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสามารถปรับตัวเข้ากับวิทยาการสมัยใหม่ และสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาทิเช่น การจัดทำเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network) และการพิจารณาจัดตั้งมหาวิทยาลัย ASEAN Virtual University เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มของมหาวิทยาลัย โดยใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีการศึกษาทางไกลอื่น ๆ

5) มุ่งเน้นการจัดความยากจน การเพิ่มการจ้างงานที่มีผลผลิตที่สูงขึ้น และการคุ้มครองกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม

6) เร่งรัดความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศลุ่มน้ำโขง เพื่อเป็นการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศสมาชิกใหม่ และสนับสนุนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้ให้สอดคล้องกับตลาดของอาเซียน

โดยอนาคตของอาเซียนจะเป็นไปในทิศทางใด ไม่เพียงแต่ภาครัฐเท่านั้นที่มีส่วนสำคัญ แต่ประชาชนของประเทศในอาเซียนทุกคน รวมทั้งประชาชนไทยก็มีส่วนสำคัญที่คอยเกื้อหนุนและส่งเสริมให้ประชาคมอาเซียนได้พัฒนาก้าวหน้า และเติบโตก้าวไกลไม่แพ้ชาติใดในโลกต่อไปในอนาคต (กลุ่มวิชาการสุพรรณิการ์, 2558)

2.4 สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ

2.4.1 สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

อาจกล่าวได้ว่าโลกมีความเปลี่ยนแปลงในทุกรูปแบบอย่างไม่หยุดยั้ง ประเทศไทยต้องปรับตัวให้ทันความเปลี่ยนแปลงนั้นด้วย โดยการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารองค์กรธุรกิจจะต้องมีหน้าที่วิเคราะห์และติดตามผลจากความเปลี่ยนแปลงทั้งทางบวกและทางลบ อีกทั้งคาดคะเนความเปลี่ยนแปลงและผลที่อาจตามมาดั่งนั้น หน้าที่ขององค์กรธุรกิจในปัจจุบันจึงสัมพันธ์กับบทบาทของสังคมและการเมือง องค์กรธุรกิจต้องจัดระเบียบตัวเองเพื่อสนองตอบหน้าที่ความรับผิดชอบใหม่ ในปัจจุบันการตัดสินใจโดยใช้เหตุผลในเชิงเศรษฐกิจหรือในเชิงธุรกิจแต่เพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้องค์กรธุรกิจประสบความสำเร็จได้อีกต่อไปแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในเรื่องอื่นๆ ที่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อธุรกิจด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศไทยต้องใช้วิธีการทุกอย่างในการพัฒนาและก้าวตามให้ทันกระแสความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม โดยต้องเข้าใจสภาพแวดล้อมอย่างถ่องแท้และเท่าทัน ผู้นำในทุกระดับของหน่วยงานและองค์กรต้องมีวิสัยทัศน์ที่จะชี้้นำให้การปรับเปลี่ยนของประเทศทุกรูปแบบตามทันสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงนั้น ด้วยเหตุนี้ การศึกษาสภาพแวดล้อมขององค์กรธุรกิจที่เปลี่ยนไปของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องศึกษาสภาพแวดล้อมขององค์กรธุรกิจของโลกประกอบกันด้วย

ทั้งนี้การทำความเข้าใจในสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรนั้นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้บริหาร ผู้บริหารต้องศึกษาทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรให้ดี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลกระทบของสภาพแวดล้อมต่องานด้านการผลิต การตลาด การบริหารทรัพยากรบุคคล และการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินการขององค์กร โดยส่วนรวม เพื่อให้การดำเนินการขององค์กรเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2.4.2 สภาพแวดล้อมขององค์กรธุรกิจ

ผู้บริหารองค์กรจะต้องพิจารณาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่องค์กรเผชิญอยู่ว่ามีผลกระทบต่อการตัดสินใจและกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรธุรกิจอย่างไร เพื่อจะได้มีโอกาสดำเนินการป้องกันภัยคุกคามที่อาจจะเกิดขึ้น ผู้บริหารควรตระหนักถึงโอกาสและวางแผนสำหรับอนาคต เพราะหากผู้บริหารขาดการเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อมย่อมแสดงว่าองค์กรธุรกิจอาจจะดำเนินการ ไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้สภาพแวดล้อมขององค์กรธุรกิจสามารถมีส่วนช่วยส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จขององค์กรก็เป็นไปได้ทั้งสองบทบาท ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมล้วนประกอบด้วยพลังที่มีอิทธิพลต่อองค์กรทั้งสิ้นซึ่งผู้บริหารไม่สามารถมองข้ามได้เลย

ภาพรวมของสภาพแวดล้อมขององค์กรธุรกิจประกอบด้วยปัจจัยหลายประการดังภาพที่ 2.2

2.4.3 สภาพแวดล้อมภายในกิจการ

ประกอบด้วยพลังที่อยู่ภายในองค์กรอันมีเจ้าของและผู้ถือหุ้น คณะกรรมการของกิจการ ลูกจ้าง วัฒนธรรมในองค์กร ทั้งนี้พลังของสภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์กรก็จริง แต่ผู้บริหารต้องดำเนินการกับพลังภายในขององค์กรร่วมด้วยควบคู่กัน ธุรกิจจึงจะบรรลุเป้าหมาย ในทางตรงกันข้าม สภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ ประกอบด้วยพลังที่อยู่ภายนอกองค์กร ซึ่งอาจแยกให้เห็นความแตกต่างเป็นสภาพแวดล้อมทั่วไป และสภาพแวดล้อมที่มีผลโดยตรงต่อธุรกิจคือสภาพแวดล้อมในงาน ทั้งนี้ พลังของสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการอยู่นอกขอบเขตขององค์กร ดังนั้น ผู้บริหารจึงไม่สามารถจะควบคุมได้โดยตรง แต่พลังเหล่านี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผู้บริหารทุกระดับจึงต้องตระหนักถึงพลังของสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอกกิจการและวิเคราะห์ผลกระทบที่มีต่อกิจการ สภาพแวดล้อมทั่วไปประกอบด้วยอิทธิพลทางการเมือง อิทธิพลทางเศรษฐกิจ อิทธิพลทางเทคโนโลยี อิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม อิทธิพลจากนานาประเทศ ทั้งนี้อิทธิพลหลากหลายประเภทล้วนมีอิทธิพลทั่วไปต่อองค์การ ถึงแม้ว่าอิทธิพลเหล่านี้จะไม่มีผลกระทบโดยตรงในการดำเนินงานประจำวันขององค์การก็ตาม ส่วนสภาพแวดล้อมในงานประกอบด้วยลูกค้า คู่แข่งขัน ผู้ขายวัตถุดิบ แรงงาน ภาวะเบียด และหุ้นส่วน สภาพแวดล้อมในงานจะมีอิทธิพลต่อองค์การธุรกิจ โดยตรงกว่าสภาพแวดล้อมทั่วไป

ภาพที่ 2.2 สภาพแวดล้อมขององค์การธุรกิจ

2.4.4 การปรับตัวของผู้บริหารเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง

ผู้บริหารต้องรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเพื่อตัดสินใจว่าจะปรับตัวอย่างไร ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปให้ได้ เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปทำให้เกิดความไม่แน่นอน ผู้บริหารต้องตัดสินใจเลือกวิธีการที่เป็นไปได้มากที่สุด และพิจารณาว่าสภาพแวดล้อมต่างๆ มีอิทธิพลต่อองค์การ ได้อย่างไร วิธีการที่จะดำเนินการได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับตัวของผู้บริหารเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง

1. การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม	2. การใช้อิทธิพลต่อสภาพแวดล้อม
- การปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร	- กิจกรรมทางการเมืองและกฎหมาย
- การปะทะกับความเปลี่ยนแปลง	- ร่วมลงทุน
- การคาดการณ์ล่วงหน้า	- การโฆษณาและประชาสัมพันธ์
- การใกล้ชิดและใช้เหตุใช้ผล	
3. การเปลี่ยนอำนาจ	

ภาพที่ 2.3 การปรับตัวของผู้บริหารเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง

2.4.2.1 การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม

เมื่อผู้บริหารตัดสินใจจะปรับตัวตามสภาพแวดล้อม (adaptation to the environment) จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมภายในองค์กรและสภาพการณ์ต่างๆ ในองค์กรให้เหมาะสม ในเรื่องนี้ผู้บริหารไม่ต้องพยายามใช้อิทธิพลไปปรับพลังที่อยู่ภายนอกองค์กร แต่ควรมุ่งเน้นการปรับภายในองค์กร การปรับตัวอาจทำได้ดังนี้

- 1) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในสถานการณ์ที่ไม่มีที่แน่นอน ผู้บริหารควรค้นคว้าหาข้อมูลให้เร็วที่สุด และเตรียมพร้อมเสมอที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรในกรณีที่เป็นกิจการระหว่างประเทศ หรือบริษัทข้ามชาติอาจต้องให้ผู้บริหารระดับภูมิภาคในท้องถิ่นนั้นๆ สามารถตัดสินใจได้เอง โดยเร็วเมื่อมีสภาพแวดล้อมขึ้นวิกฤต เพราะการรอการตัดสินใจจากสำนักงานใหญ่อาจทำให้ล่าช้าเกินไปเกิดความเสียหายอย่างมากขึ้นได้
- 2) การปะทะกับความเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารอาจใช้วิธีการปะทะกับความเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการเรื่องสินค้าคงคลัง เรื่องทรัพยากรต่างๆ และเรื่องสินค้าสำเร็จรูป โดยพยายามให้เป็นไปตามสภาพแวดล้อม การเก็บวัตถุดิบ เงินสด หรือสิ่งที่ใช้ในการผลิตอาจเพิ่มจำนวนขึ้นเมื่อต้องการใช้และน้อยลงเมื่อความต้องการลดลง
- 3) การคาดการณ์ล่วงหน้า องค์กรส่วนใหญ่ให้การคาดการณ์ล่วงหน้าเพื่อลดสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน โดยการพยายามทำนายว่าสภาพการณ์ข้างหน้าจะเป็นอย่างไร แม้ว่าจะมีสิ่งที่ไม่คาดไม่ถึงเกิดขึ้น แต่การคาดการณ์ก็ช่วยให้ผู้บริหารสามารถมองเห็นภาพทั้งเนวติกและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวกว้างไปถึงแนวทางของสภาพแวดล้อมที่ควรเป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งปัจจุบันทุกองค์การให้ความสำคัญกับการวางแผนล่วงหน้ามากขึ้น

- 4) การใกล้เกลี่ยและใช้เหตุใช้ผล แม้ว่าจะพยายามคาดการณ์ล่วงหน้าเพื่อการวางแผนแล้วแต่ความไม่คงที่และความคลาดเคลื่อนก็เกิดขึ้นได้เสมอ ผู้บริหารต้องพยายามใกล้เกลี่ยเพื่อแก้สถานการณ์

2.4.4.2 การใช้อิทธิพลต่อสภาพแวดล้อม

วิธีการนี้องค์การอาจจะกลับมาใช้อิทธิพลต่อสภาพแวดล้อม (influence on the environment) ด้วยการนำเข้าไป โดยพยายามไปมีความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์ประกอบสภาพแวดล้อมภายนอกกิจการ และพยายามทำการปรับเปลี่ยนเพื่อควบคุมเหตุการณ์ภายนอก การไปมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมนี้ทำให้ผู้บริหารสามารถเปลี่ยนจากการตกอยู่ใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมมาเป็นมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมหรือปรับปรุงตัวให้ผู้บริหารกลายเป็นผู้มีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมนั้นไปแทน ดังคำอธิบายต่อไปนี้

- 1) กิจการทางการเมืองและกฎหมาย องค์การอาจทำการอธิบายชี้แนะผู้มีอำนาจในการออกกฎหมายหรือกฎข้อบังคับใดๆ หรืออาจให้ความคิดเห็นในฐานะผู้ชำนาญการในธุรกิจนั้นๆ หรือการรวมตัวกันเป็นสมาคมการค้าแล้วส่งตัวแทนไปเจรจากับตัวแทนรัฐบาลในการดำเนินการตามกฎระเบียบต่างๆ ทั้งนี้บางองค์การให้การสนับสนุนหรือส่งผู้บริหารของตนเข้ารับเลือกตั้งเพื่อองค์การจะได้มีอิทธิพลต่อการออกกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ และให้นโยบายการเมืองของประเทศเป็นไปในทิศทางที่กลุ่มนักบริหารธุรกิจต้องการ
- 2) ร่วมลงทุน กิจการจำนวนมากมีการร่วมหุ้นกับกิจการอื่นเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการและอีกหลายๆ กิจการร่วมลงทุนกับกิจการต่างชาติ โดยอาจเป็นลักษณะของการมีการร่วมลงทุนกับกิจการในวงการธุรกิจใกล้เคียงกันเพื่อสามารถให้บริหารระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีอิทธิพลในวงการธุรกิจนี้แทนที่จะให้กิจการของต่างชาติมา มีอิทธิพลต่อตนเอง
- 3) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ หลากๆ กิจการพยายามใช้การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ให้มีอิทธิพลกลับสู่สิ่งแวดล้อม เมื่อกิจการต้องการหาลูกค้าเพิ่ม หา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานที่มีคุณภาพเพิ่ม หรือให้แนวความคิดต่างๆ กับสังคม การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่มีอำนาจมาก

2.4.4.3 การเปลี่ยนอาณาจักร

วิธีที่สามซึ่งผู้บริหารสามารถจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสภาพแวดล้อม ได้คือ การเปลี่ยนแปลงขอบเขต (domain shift) เมื่อผู้บริหารองค์การดำเนินการต่อสภาพแวดล้อมภายนอกโดยการเปลี่ยนสินค้าและบริการที่เคยผลิต หรือเปลี่ยนวิธีการให้บริหาร หรือการเปลี่ยนลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย ย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่าเริ่มเปลี่ยนอาณาจักร ทั้งนี้ถ้าสภาพแวดล้อม ไม่เอื้ออำนวย กิจกรรมก็สามารถลดการผลิต ถอนตัวออกจากท้องถิ่นนั้น หรือหยุดให้บริการลูกค้าบางกลุ่มได้ การเปลี่ยนอาณาจักรอีกแบบหนึ่ง ได้แก่ การเพิ่มการผลิตสินค้าและให้บริการที่แปลกใหม่ออกไปจากที่เคยทำอยู่

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้บริหารสามารถเลือกวิธีการใดวิธีการหนึ่งตั้งแต่วิธีปรับตัวตามสภาพแวดล้อม หรือใช้อิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมหรือเปลี่ยนอาณาจักรก็ได้ ขึ้นกับว่าพลังของสภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร หรือผู้บริหารอาจบูรณาการประยุกต์ใช้ทั้ง 3 วิธี เพื่อให้การดำเนินการสำเร็จตามเป้าหมายก็ย่อมสามารถดำเนินการได้เช่นกัน

2.4.5 การควบคุมคุณภาพ : แนวทางอีกรูปแบบหนึ่งของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า

แนวคิดเกี่ยวกับ TQM ซึ่งย่อมาจาก Total Quality Management ได้กลายเป็นตัวช่วยที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลกในด้านการบริหารธุรกิจ ตั้งแต่ MBO (Management By Objectives) เป็นต้นมา TQM เป็นชื่อของโปรแกรมคุณภาพที่ปฏิบัติกัน ในหลายธุรกิจทั่วโลก เมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา TQM ถูกนำมาดำเนินการเป็นครั้งแรกในโรงงานใหญ่หลายๆ แห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อรับมือกับความสำเร็จที่มากมายของคู่แข่งอย่างเช่นประเทศญี่ปุ่นและเยอรมนี ทั้งนี้ เป็นผลจากการที่โรงงานของญี่ปุ่น ได้ยึดเอาถือยาค่าคุณภาพของชาวอเมริกัน คือ W.Edwards Deming และ J.M.Juran มาใช้เป็นแนวทางในการควบคุมคุณภาพ การดำเนินการต่างๆ โดยพบว่าหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และตั้งแต่ปี 1970 ผลผลิตภัณฑ์ของญี่ปุ่นก็ได้รับการยอมรับว่ามีชื่อเสียงในด้านของคุณภาพสูงเป็นอย่างยิ่ง

เนื่องจากการเติบโตของผู้ผลิตของสหรัฐฯ ทำให้หลายบริษัทได้พยายามที่จะเปลี่ยนความไม่สมคูลนี้กับ โปรแกรมคุณภาพของตนเอง และปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ และธุรกิจบริการ ด้วยการเพิ่มขึ้นของบริษัทขนาดเล็ก ซึ่งส่งเสริมให้บริษัทที่นำเอาหลักการของ TQM ขนาดใหญ่ไปใช้สร้าง โปรแกรมคุณภาพเป็นของตนเองในเวลาต่อมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

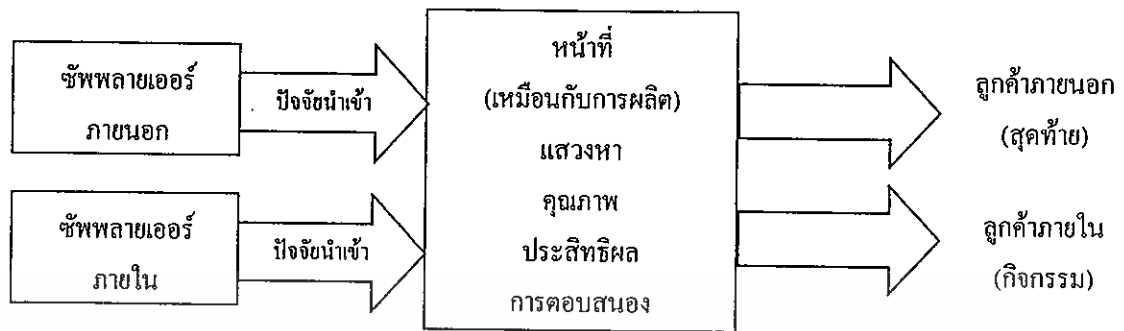
ดังนั้น TQM จึงถูกมองว่าเป็นวัฒนธรรมใหม่ขององค์กรอย่างแท้จริงและเป็นวิธีการคิดแบบใหม่ สิ่งนี้ได้สร้างขอบเขตการมุ่งเน้นไปยังความพึงพอใจของลูกค้า ในเกณฑ์การวัดที่ถูกต้องของทุกๆ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องของผลิตภัณฑ์ บริการ และกระบวนการ และความสัมพันธ์ในงานตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจและการทำงานเป็นทีม ประโยชน์ที่ได้รับประกอบด้วย 10 ข้อหลักๆ ที่จำเป็นของการปฏิบัติการบริหารคุณภาพโดยรวมดังนี้

1. ให้คำนิยามของคุณภาพและคุณค่าของลูกค้า แทนการกระทำให้แต่ละคนแปลความหมายกันเอง บุคลากรในกิจการควรกำหนดคำนิยามที่ชัดเจนของความหมายของคุณภาพในงาน แผนก และทั่วทั้งกิจการรวมทั้ง ควรจะพัฒนาจากมุมมองของลูกค้าและการแจ้งให้ทราบจากนโยบายที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

คิดในรูปของคุณค่าที่กว้างของลูกค้าแล้ว คำนิยามของคุณภาพจะรวมถึงประสิทธิผลและการตอบสนองด้วย กล่าวในอีกแง่หนึ่งได้ว่า คุณภาพที่ให้กับลูกค้าของกิจการมักจะหมายถึงการผลิตผลิตภัณฑ์อย่างดี ซึ่งเป็นการแข่งขันด้านราคา (ประสิทธิผล) และกิจการจะจัดหาได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งสามารถประยุกต์ได้เมื่อต้องการ (การตอบสนอง)

2. การพัฒนาการมุ่งที่ลูกค้า คุณค่าของลูกค้า คือ สิ่งต่างๆ ที่ลูกค้ากล่าวถึงอย่างน่าเชื่อถือได้ในข้อมูลทุกข้อมูมิ ตัวอย่างเช่น การพูดคุยโดยตรงกับลูกค้าของกิจการ รวมทั้งตระหนักถึงลูกค้าภายในของกิจการด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วมีจำนวนไม่มากนักหรืออาจประมาณไม่ถึง 20% ของพนักงานในกิจการที่มีหน้าที่ติดต่อกับลูกค้าภายนอก ในขณะที่ส่วนใหญ่อีก 80% นั้นช่วยสนับสนุนลูกค้าภายใน ซึ่งก็คือหน่วยอื่นๆ ทำให้ผลการดำเนินงานที่คาดหวังเกิดเป็นจริงขึ้นได้

สายโซ่คุณค่าจะจัดหาวิธีการสำคัญในการคิดเกี่ยวกับการมุ่งที่ลูกค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุ่งเน้นที่กลุ่มลูกค้าภายในด้วยอันประกอบด้วย บุคลากรระดับปฏิบัติการนั้นคือ ลูกค้าภายในของฝ่ายบัญชี สำหรับใช้ประโยชน์จากข้อมูลและแผนกจัดซื้อในด้านคุณภาพด้วยเวลาที่เหมาะสมในการสนับสนุน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาให้บริการด้วยคุณภาพ ประสิทธิภาพ และการตอบสนองคุณค่า นั่นคือ สิ่งที่เพิ่มขึ้นในความพยายามและสิ่งนั้นจะถูกส่งผ่านไปยังลูกค้าภายในและลูกค้าภายนอกในที่สุด

ภาพที่ 2.4 สายโซ่คุณค่าจะจัดหาวิธีการสำคัญในการคิดเกี่ยวกับการมุ่งที่ลูกค้า

3. มุ่งเน้นกระบวนการทางธุรกิจของกิจการด้วยการลดทุกอย่าง ขั้นตอนในกระบวนการสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการของกิจการและให้ความสำคัญไปที่วิธีการในการปรับปรุงแทนที่จะมุ่งเน้นด้วยกรรมวิธีหรือแนวคิดอย่างง่าย ๆ หรือฉาบฉวยในการผลิตผลิตภัณฑ์หรือบริการสำเร็จรูป ทั้งนี้เพราะกระบวนการแต่ละอย่างจะสนับสนุนคุณค่าในบางครั้ง ซึ่งสามารถปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนเพื่อช่วยในกระบวนการปรับปรุงอื่นๆ (ลูกค้าภายใน) ตัวอย่างของวิธีการเพิ่มคุณค่าแก่ลูกค้าตามกระบวนการทางธุรกิจในหลายหน้าที่ได้แก่

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างของวิธีการเพิ่มคุณค่าแก่ลูกค้าตามกระบวนการทางธุรกิจในหลายหน้าที่

	คุณภาพ	ประสิทธิผล	การตอบสนอง
การตลาด	จัดการประเมินความชอบของลูกค้าเพื่อ R&D	แคมเปญโฆษณาเป้าหมายที่ลูกค้าโดยให้ มีประสิทธิภาพของต้นทุนปานกลาง	เปิดเผยและตอบโต้อย่างรวดเร็วกับการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มของตลาด
การผลิต	การผลิตสินค้าอย่างสอดคล้องเหมาะสมกับการออกแบบทางวิศวกรรม	ลดของเสียและงานที่ทำซ้ำผ่านการผลิตในระดับสูง	การปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วในความต้องการล่าสุดด้วยความยืดหยุ่นของการผลิต
การวิจัยและพัฒนา	ออกแบบผลิตภัณฑ์ซึ่งผสมผสานความต้องการของลูกค้ากับความสามารถในการผลิต	ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของแนวคิดก่อนที่จะสร้างแบบอย่างเต็มที่ได้ด้วยราคาที่แพง	จัดแบ่งหน้าที่ให้เท่าเทียมกันระหว่างผลิตภัณฑ์หรือการออกแบบกระบวนการด้วยความรวดเร็วในการออกนวัตกรรมใหม่ทั้งหมด
การบัญชี	จัดหาข้อมูลซึ่งผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ ต้องการใช้ในการตัดสินใจ	ทำให้ง่ายขึ้นและนำคอมพิวเตอร์มาใช้เพื่อการลดต้นทุนในการรวบรวมข้อมูล	จัดหาข้อมูลใน "เวลาที่เกิดขึ้นจริง" (เหมือนกับว่าเหตุการณ์ที่อธิบายนั้นยังคงดำเนินอยู่)
การจัดซื้อ	เลือกผู้ขายตามความสามารถของพวกเขาในการเป็น "หุ้นส่วนที่มีประสิทธิภาพ"	ให้คุณภาพที่ผู้ขายต้องการ โดยมีการต่อรองราคาเพื่อจัดหาคุณค่าที่ดี	ตารางการจัดส่งในประเทศที่มีประสิทธิภาพทุกวัน โดยหลีกเลี่ยงทั้งสินค้าค้างคลังและสินค้าขาดสต็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ตัวอย่างของวิธีการเพิ่มคุณค่าแก่ลูกค้าตามกระบวนการทางธุรกิจในหลายหน้าที่

	คุณภาพ	ประสิทธิผล	การตอบสนอง
บุคคล	ฝึกอบรมพนักงานเพื่อให้ปฏิบัติงานได้ตามต้องการ	ลดอัตราการเข้าออกของพนักงานให้เหลือน้อยที่สุดและลดค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างและฝึกอบรม	ในการตอบสนองต่อการเติบโตของยอดขายที่แข็งแกร่ง พบว่าพนักงานจำนวนมากได้รับการสอนในทักษะที่ต้องการอย่างรวดเร็ว

4. พัฒนาลูกค้าและความเป็นหุ้นส่วนของซัพพลายเออร์ จะเป็นการดีขึ้นในการทำความเข้าใจกับแผนผังในแนวนอนของธุรกิจ ตั้งแต่ซัพพลายเออร์/ลูกค้าภายใน (แผนกต่างๆ ของบริษัท) จนถึงลูกค้าภายนอก มุมมองนี้จะแนะนำว่าซัพพลายเออร์คือ หุ้นส่วนในการสนองความต้องการของลูกค้า และลูกค้าก็คือหุ้นส่วนด้วยการจัดหาปัจจัยนำเข้า ดังนั้นกิจการและซัพพลายเออร์สามารถบรรลุและทำให้เกินความคาดหวังดังกล่าว

5. นำวิธีการป้องกันมาใช้ ผู้บริหารองค์กรควรจะได้รับรางวัลในการมุ่งป้องกันและแสวงหาวิธีการลดงานที่ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มลงไป

6. รับผิดชอบต่อการทำผิดอย่างอิสระมาใช้ การค่อยๆ ซึมซาบทัศนคติที่ว่า “ดีพอแล้ว” เป็นการทำดีที่ยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้แนวคิดของ “การทำผิดอย่างอิสระ” ควรเป็นมาตรฐานการทำงานของพนักงานแต่ละคนกับผู้จัดการให้ได้ใช้ทุกๆ โอกาสในการแสดงและแจ้งบอกความสำคัญของสิ่งที่ไม่ดีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

7. การได้รับทราบข้อมูลที่เป็นความจริงต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยการปรับให้กิจการทำการตัดสินใจ โดยอยู่บนฐานของความเป็นจริงไม่ใช่แค่เพียงความคิดเห็น เกณฑ์การวัดที่ถูกต้องมักจะใช้เทคนิคทางสถิติที่จัดหามาได้อย่างรวดเร็วกับทุกๆ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจ และเกณฑ์การวัดดังกล่าวในการติดตามปัญหาถึงสาเหตุของปัญหาซึ่งเป็นวิธีที่ดีกว่า

8. สนับสนุนให้ผู้จัดการและพนักงานทุกคนมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของพนักงาน การมอบหมายอำนาจการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม และการขยายขอบเขตของฝึกอบรมในเทคนิคการสร้างคุณภาพ เทคนิคทางสถิติ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดเป็นส่วนประกอบของกิจการในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ด้วยการสนับสนุนและดำเนินการเพื่อคุณค่าของลูกค้าไปทีละน้อย

9. สร้างบรรยากาศของการปรับปรุงโดยรวม การบริหารคุณภาพไม่สามารถเป็นงานของผู้จัดการเพียงไม่กี่คน หรือแผนกเดียวได้ คุณค่าของลูกค้าที่มากที่สุดไม่สามารถบรรลุได้จนกว่าทุกหน่วยในองค์กรจะนำแนวคิดเรื่องคุณภาพไปใช้พร้อมเพรียงกันอย่างรู้คุณค่าที่แท้จริงในการดำเนินการนั้นๆ ของทั้งองค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. มุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันและอนาคต เหตุการณ์ต่างๆ ทำให้ผู้บริหารของกิจการต้องคาดการณ์ถึงความคาดหวังของลูกค้าและส่งมอบบริการที่มีคุณภาพให้เร็วกว่าคู่แข่ง คุณภาพ ประสิทธิภาพ และการตอบสนองซึ่งไม่ใช่โปรแกรมที่จะกระทำครั้งเดียวในการตอบสนองกับการแข่งขัน แต่เป็นโปรแกรมสร้างมาตรฐานใหม่ในการตอบสนอง องค์กรค้นพบคุณภาพของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตอบสนองในกระบวนการของผลิตภัณฑ์และการบริการที่ไม่ใช่ธุรกิจที่ดิชของตนเองซึ่งเป็นความจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ขององค์กรในระยะยาว

การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและการควบคุมกลยุทธ์ คือ สองเรื่องที่มีความสำคัญอย่างเท่าเทียมและพร้อมเพรียงสอดคล้องร่วมกันทั้งนี้ผู้บริหารต้องให้ความสนใจกับปัจจัยที่อยู่ในตัวของคุณผลการกิจการเอง หรือเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงผลกระทบที่มีต่อพวกเขา อันเป็นอิทธิพลต่อความสำเร็จในระยะยาว การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่โดดเด่น ความคิดของผู้จัดการในลักษณะที่เป็นเชิงกลยุทธ์จะค่อยๆ ซึมซาบเข้าไปทีละน้อยในแนวทางการดำเนินกิจการทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ดังนั้น การวางแผนของผู้บริหารจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแผนไปตามปัจจัยสิ่งแวดล้อมและจำเป็นต้องหาข้อมูลจากสถานการณ์ต่างๆ มาประยุกต์ให้เข้ากับเป้าหมายขององค์กร เพราะหากไม่เปลี่ยนแปลงเช่นนั้นแล้วองค์กรก็จะไม่สามารถดำรงอยู่ได้

ในทางธุรกิจ การประมวลสภาพแวดล้อม และนำมาปรับเปลี่ยนแผนการตลอดจนเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้น ตามภาษาทางวิชาการ เรียกกันว่า การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning) ซึ่งถือว่าเป็นการวางแผนที่สำคัญอย่างยิ่งยวดขององค์กรที่ผู้บริหารจะต้องพิจารณาดำเนินการอยู่เสมอ

หากมองดูสภาพแวดล้อมรอบๆ องค์กรหนึ่งๆ จะเห็นได้ว่า สิ่งต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ บางอย่างก็มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น บางอย่างก็เสื่อมลง ในฐานะของผู้บริหารที่ต้องรับผิดชอบพนักงานและองค์กรของตน จึงจำเป็นที่จะต้องนำเรื่องสภาพแวดล้อมขององค์กรมาพิจารณา เพื่อที่จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ขบคิด วางแผน เตรียมการ ตลอดจนจัดเตรียมทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งที่เป็นเรื่องเงิน แรงงาน เทคโนโลยีและการจัดการต่างๆ ให้เข้ากันได้กับเหตุการณ์ต่างๆ ที่องค์กรจะต้องรับมือและเผชิญหน้า

2.4.6 สภาพแวดล้อมมหภาค ผลกระทบที่ธุรกิจเลี่ยงไม่ได้

หากจะบริหารงานให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้บริหารควรพิจารณาสภาพแวดล้อมรอบๆ องค์กร และพยายามวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ว่าจะมีผลต่อการดำเนินธุรกิจของ

กิจการอย่างไร ในทางวิชาการ พบว่า มีการจำแนกลักษณะสภาพแวดล้อมรอบองค์การออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะแรก เป็นสภาพแวดล้อมในระดับ “มหภาค” หรือ Macroenvironment ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ ที่อยู่รอบตัวองค์การ ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง การปกครอง ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางธรรมชาติ และ ปัจจัยทางเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้อาจจะผลเกี่ยวข้องโดยตรง บางอย่างอาจจะเรียกได้ว่าอยู่ห่างจากตัวองค์การ ไปบ้าง

หากพิจารณาในวงแคบลงไปก็คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับงานหรือที่เรียกว่า Task Environment ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกองค์การ เป็นสิ่งแวดล้อมลักษณะที่สอง ที่จะส่งผลให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจขึ้น สิ่งเหล่านี้ ได้แก่ คู่แข่งขัน ลูกค้าหรือผู้บริโภค ผู้จำหน่ายวัตถุดิบป้อนโรงงาน สิ่งที่สามารถใช้ทดแทนผลิตภัณฑ์ของบริษัท และสุดท้ายได้แก่ ผู้มีโอกาที่จะเข้ามาในอุตสาหกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่ หรือคู่ค้ารายใหม่ที่จะเข้ามาเป็นคู่แข่งกับองค์การในอนาคต สภาพแวดล้อมในเรื่องนี้ ถือว่าจะมีผลกระทบต่อบริษัทขององค์การ โดยตรง นิ่งเฉยไม่ศึกษา หรือเตรียมแผนการต่างๆ สำหรับเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงแล้ว ลงท้ายก็มักพบปัญหาว่าถูกคู่แข่งในช่วงชิงลูกค้า ไป หรือถูกแทนที่อย่างน่าเสียดาย

สภาพแวดล้อมลักษณะที่สาม นักวิชาการถือว่าเป็นสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นภายในองค์การ ธุรกิจ ที่จะมียผลต่อองค์การและทรัพยากรขององค์กรโดยตรงและในทันที ยกตัวอย่างเช่น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ภายในองค์การ ปัจจัยด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการผลิตสินค้า ปัจจัยด้านการเงิน การบัญชี ด้านการตลาด และวัฒนธรรมองค์กร

ปัจจัยกลุ่มสุดท้ายนี้ เป็นสิ่งที่ผู้บริหารเผชิญอยู่เป็นประจำในการบริหารงาน ดังนั้น หากผู้บริหารทบทวน และศึกษาว่ามีอะไรบ้างที่ยังบกพร่องและมีที่ควรปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมก็จะเป็นสิ่งที่สมควรกระทำ และที่สำคัญคือ ควรมีแผนการดำเนินงานในเรื่องเหล่านี้อย่างไร ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งต้องใช้เวลาในการเตรียมการพอสมควร ปัจจัยกลุ่มนี้เรียกว่า Internal Situation หรือ สภาพการณ์ภายในองค์การ

สำหรับรายละเอียดในแต่ละกลุ่ม ปัจจัยจำพวกแรกหรือสภาพแวดล้อม “มหภาค” ยกตัวอย่างเช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่น วัฏจักรทางเศรษฐกิจ ปริมาณเงินในตลาด อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย นโยบายเงินของรัฐ การควบคุมด้านราคา และค่าจ้างแรงงาน ฯลฯ

ในฐานะของผู้บริหาร จะต้องหาวิธีการที่จะควบคุมค่าใช้จ่ายต้นทุนต่างๆ หรือปรับปรุงระบบการผลิตให้มีประสิทธิภาพและสามารถลดต้นทุนได้ หรืออาจจะต้องหาแหล่งวัตถุดิบที่จะสามารถรับรองได้ว่า การผลิตของกิจการจะไม่หยุดชะงัก ราคาปัจจัยการผลิตเหล่านั้นจะไม่สูงขึ้นจนเกินไป โดยอาจจะตัดสินใจทำสัญญาซื้อขายวัตถุดิบกันตั้งแต่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะเป็นหลักประกันว่า องค์กรจะได้รับปัจจัยการผลิตในอนาคตในราคาเหมาะสม สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่ผู้บริหารควรนำมาศึกษาถึงผลกระทบ หรือนำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ โดยนำมาวิเคราะห์ประเด็นให้ถูก และหาแนวทางแก้ไขไว้ ก็จะช่วยลดปัญหาในการบริหารงานลงได้

ปัจจัยในลักษณะที่เป็นมหภาคอื่นๆ ก็มีความสำคัญไม่แตกต่างกัน อาทิ ปัจจัยทางสังคม เช่น ทัศนคติที่ประชากรมีต่อคุณภาพชีวิตของพวกเขา ลักษณะดำเนินชีวิตของคนในสังคมนั้นๆ จำนวนคนต่างด้าวในตลาดแรงงาน กลุ่มคนที่เคลื่อนไหวเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของผู้บริโภค อัตราการเพิ่ม และการเปลี่ยนแปลงของประชากร ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ หากนำมาศึกษาแล้ว กิจการจะได้อีกหลายประเด็นสำหรับเตรียมการในอนาคต

ขณะที่ปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางธรรมชาติ เรื่องมลพิษ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสัตว์ป่า ในประเด็นนี้ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นกับผู้บริหารในปัจจุบันที่ต้องให้ความสำคัญ เช่นเดียวกับประเด็นอื่นๆ ด้วยทั้งนี้สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการสร้างภาพพจน์ขององค์กร

ปัจจัย เช่น สภาพความมั่นคงของรัฐบาลและการเมือง ถือว่าเป็นปัจจัยมหภาคเช่นกัน ปัจจัยนี้ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก ทุกครั้งที่เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองขึ้น ธุรกิจจะได้รับผลกระทบอย่างมาก และซบเซาไปได้ในทันที หรือกรณีมีการแก้ไขกฎระเบียบหรือปรับปรุงภาษีอากร ให้การส่งเสริมการลงทุน จากนโยบายภาครัฐบาล ผู้บริหารก็ต้องติดตามให้ทันทั่วทั้งที่ และแก้ไขเหตุการณ์ให้ได้อย่างรวดเร็ว จึงจะลดความเสี่ยงภัยให้กับกิจการลงได้

ปัจจัยสุดท้ายของระดับมหภาค คือ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมซึ่งมีการพัฒนาปรับปรุงในทุกขณะ นับเป็นสิ่งจำเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่องค์กรจะต้องนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ เข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานทั้งนี้งานด้านการวิจัยตอบสามารถตอบโจทย์ให้กับกิจการได้ อย่างไรก็ตามกิจการในยุคสมัยใหม่ที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันในที่รุนแรงขึ้นจำเป็นต้องเสริมสร้างความสามารถในการวิจัยให้มากขึ้นพร้อมๆ กับการจัดสรรงบประมาณด้านนี้ที่เพิ่มขึ้นด้วย ไม่ว่าจะจะเป็นด้านการผลิต การบริหาร หรือแม้กระทั่งการควบคุมกิจการต่างๆ ตัวอย่างเช่น อาจจะนำหุ่นยนต์มาใช้ปฏิบัติงานแทนมนุษย์ในงานบางส่วน กระนั้นก็ต้องพิจารณาให้รอบคอบ มิฉะนั้น อาจส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจของพนักงานเช่นกัน

ผู้บริหารในอนาคตจึงต้องมีความคิดที่กว้างไกลและเข้าใจกระแสโลกไร้พรมแดน จะต้องเข้าใจพื้นฐานความแตกต่างของวัฒนธรรมและต้องกล้าก้าวขึ้นสู่เวทีการค้าโลก การบริหารนั้นมีความสลับซับซ้อนมากและปัญหาทั้งหมดก็ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยเทคโนโลยีและเครื่องมือทันสมัยเท่านั้น แต่จะอยู่ที่สติปัญญาและความสามารถของผู้บริหารที่ต้องพัฒนาองค์การด้วยภูมิปัญญา

2.4.7 การบริหารพนักงานข้ามชาติในยุคการค้าเสรีอาเซียน : หนึ่งในปรับตัวเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมขององค์กรธุรกิจในยุคปัจจุบันและอนาคต

Expatriate Management for the era of ASEAN Free Trade

การขยายทางธุรกิจไปยังต่างประเทศในรูปแบบต่าง ๆ ของบริษัทข้ามชาติ ไม่ว่าจะเป็นการร่วมลงทุนและการลงทุนเองทั้งหมด บริษัทเหล่านี้มีความจำเป็นต้องส่งพนักงานที่สามารถเป็นตัวแทนของบริษัทซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหาร ระดับกลางและระดับสูง ไปยังสำนักงานสาขาในประเทศเจ้าบ้าน โดยที่พนักงานข้ามชาติเหล่านี้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นตัวกลางของการสื่อสารระหว่างบริษัทแม่และบริษัทลูก อีกทั้งยังเป็นผู้วางนโยบายในการบริหารงานด้านต่าง ๆ รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา หน้าที่ของพนักงานข้ามชาติมีผลอย่างมากต่อความสำเร็จของการทำธุรกิจระหว่างประเทศตามที่กำหนดโดยสำนักงานใหญ่

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรายละเอียดของความหมาย ลักษณะ และความสำคัญของพนักงานข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งปัจจุบันและอนาคต ผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจต่างๆต้องตระหนักมากขึ้นถึงความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวของพนักงานข้ามชาติในประเทศเจ้าบ้าน และปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการพนักงานข้ามชาติ การวิเคราะห์และนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการธุรกิจคือ การสร้างความตระหนักให้กับกิจการธุรกิจของประเทศไทยในการเตรียมความพร้อมของพนักงานข้ามชาติในยุคของการเปิดการค้าเสรีอาเซียนอย่างจริงจังและรีบเร่ง

2.4.8 ทางเลือกใหม่ของการบริหารพนักงานข้ามชาติในยุคการค้าเสรีอาเซียน

เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้ง 10 ประเทศมีอาณาเขตที่ติดต่อกัน การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศจึงเกิดขึ้นได้ ในระยะเวลาสั้นและเป็นที่สนใจสำหรับบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและต้องการได้รับประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศ ซึ่งนอกเหนือจากการที่กิจการจะส่งพนักงานไทยไปทำงานในประเทศเจ้าบ้านแล้ว กิจการอาจมีทางเลือกอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และความคล่องตัวทางธุรกิจ ดังนี้

1) การให้บริษัทลูกเป็นผู้ว่าจ้าง (Self-Initiated Assignment) เป็นการอนุญาตให้บริษัทลูกในประเทศเจ้าบ้านเป็นผู้ว่าจ้างพนักงานจากประเทศไทย แต่บริษัทแม่ไม่มีการประกันว่าพนักงานจะทำงานต่อหรือไม่เมื่อกลับไปประเทศแม่ แม้ว่าจะมีตำแหน่งงานในประเทศแม่ก็ตาม

2) การว่าจ้างคนกลับประเทศ (Returnees)

เป็นการว่าจ้างคนที่กำลังจะกลับประเทศของตน ซึ่งอาจเป็นกลุ่มคนนักศึกษาที่มาศึกษาต่อหรือมาทำงานในประเทศไทย เป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร แล้วต้องกลับประเทศบ้านเกิด

(Home Country) เช่น นักศึกษาชาวลาวหรือชาวจีนจำนวนมาก มาศึกษาต่อและได้ทำงานกับบริษัท เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ทางบริษัทก็สามารถเสนอให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้กลับไปทำงานให้กับบริษัทลูกในประเทศจีนหรือประเทศบ้านเกิด ซึ่งบางคนก็ได้รับผลตอบแทนเท่าเทียมกับพนักงานข้ามชาติที่มีสัญชาติ ประเทศแม่ แต่บางคนก็ได้รับเท่ากับพนักงานทั่วไปในบริษัทลูก

3) การทำงานข้ามชาติผ่านระบบออนไลน์ (Virtual Expatriation) จากวิวัฒนาการทางการสื่อสารได้เจริญก้าวหน้าอย่างมากในปัจจุบัน ทำให้บริษัทข้ามชาติสามารถพัฒนาระบบการสื่อสาร

ผ่านระบบออนไลน์เพื่อให้พนักงานที่อาศัยอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้สื่อสารอย่างไร้พรมแดน ดังนั้นพนักงานข้ามชาติจึงไม่จำเป็นต้องเดินทางไปยังประเทศเจ้าบ้าน เพราะพวกเขาสามารถติดต่อกับพนักงานท้องถิ่นผ่านอินเทอร์เน็ต

4) การว่าจ้างพนักงานไป-กลับ (International Commuter)

ในทวีปยุโรป ผู้จัดการชาวยุโรปรุ่นใหม่มักชอบที่จะเดินทางระหว่างประเทศไป-กลับมากกว่าการต้องย้ายที่อยู่ เพราะไม่ ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการหาที่พักสำหรับตัวเองและครอบครัว แนวคิดนี้อาจนำมาใช้กับประเทศไทยซึ่งมีอาณาเขตติดกับ ประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ซึ่งการเดินทางระหว่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน ได้มีการพัฒนาให้ทันสมัย ปลอดภัย และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเส้นทางที่ติดกับแนวชายแดนระหว่างประเทศทั้งนี้บริษัทข้ามชาติสัญชาติไทยยังได้ผลประโยชน์จากทางเลือกรูปนี้ คือ สามารถลดต้นทุนในการย้ายที่อยู่ใหม่ให้กับพนักงาน รวมทั้งสามารถดึงดูดพนักงานที่สนใจทำงานต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น

5) การมอบหมายงานหมุนเวียนระหว่างประเทศ (Rotational Assignment) เป็นการที่บริษัทข้ามชาติได้มอบหมายงานให้พนักงานข้ามชาติไปทำงานในประเทศเจ้าบ้าน ในระยะเวลาหนึ่ง แล้วกลับมาพักในประเทศบ้านเกิด ก่อนที่จะไปทำงานอีกประเทศหนึ่งหมุนเวียนกันไป (Welch, Worn & Fenwick 2003) วิธีการนี้จะทำให้ พนักงานข้ามชาติผู้นั้นสามารถนำประสบการณ์ที่พบเจอในต่างประเทศมาประยุกต์ใช้กับอีกประเทศหนึ่งซึ่งทำให้ผลการดำเนินงาน มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

6) การส่งพนักงานข้ามชาติจากบริษัทลูก (Impatriation)

เป็นการนำพนักงานระดับผู้บริหารจากบริษัทลูกในประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนมาทำงานที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทแม่ในประเทศไทยในระยะเวลาหนึ่ง วิธีการนี้จะทำให้ผู้บริหารผู้นั้นได้เรียนรู้การทำงานจากบริษัทแม่และสร้างเครือข่ายการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการซึ่งเป็นสร้างความสัมพันธ์อันดี นอกจากนี้บริษัทยังได้ประโยชน์จากการถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านตัวผู้บริหารไปยังบริษัทลูกซึ่ง ได้ผลดีกว่าผ่านทางพนักงานข้ามชาติจากบริษัทแม่ การส่งพนักงานจากบริษัทลูกยังมีประโยชน์สำหรับการถ่ายทอดความรู้ฝังลึก (Tacit knowledge) จากบริษัทลูกสู่บริษัทแม่

แม้ว่าบริษัทข้ามชาติจะมีการใช้การส่งพนักงานจากบริษัทลูก (Impatriation) อย่างแพร่หลายมากขึ้น บริษัทมักจะพบกับปัญหาที่คล้ายคลึงกับการส่งพนักงานจากบริษัทแม่ (Expatriation) เช่น การรับ ไม่ได้กับวัฒนธรรมที่แตกต่าง การกลับประเทศ บ้านเกิดก่อนกำหนด เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้น อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 วิธีการนี้ก็มีความแตกต่างกัน โดยที่พนักงานจากบริษัทลูกนั้นจะมีความยากลำบากในด้านการสื่อสารมากกว่าพนักงานจากบริษัทแม่เนื่องมาจากอิทธิพลของประเทศแม่

ในด้านการสื่อสารระหว่างพนักงานข้ามชาติคนไทยและพนักงานท้องถิ่น เนื่องจากพนักงานท้องถิ่นส่วนใหญ่ในประเทศเจ้าบ้านมีตำแหน่งระดับกลางและล่างซึ่งต้องรับฟังนโยบายจากผู้บริหารของบริษัทแม่ ดังนั้น ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้บริหารที่เป็นพนักงานข้ามชาติจึงต้องเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

ในทางตรงกันข้าม พนักงานข้ามชาติจากบริษัทลูก (Impatriate) ที่ไปทำงานในประเทศไทย จะต้องไม่ใช่ภาษาของตนเอง แต่จะต้องใช้ภาษาของบริษัทแม่หรือภาษาอังกฤษ เพราะอยู่ในสถานะทางสังคมที่มีตำแหน่งต่ำกว่าพนักงานคนอื่นๆ ปัญหาเหล่านี้ อาจทำให้พนักงานจากบริษัทลูกเกิดความกดดันและแยกตัวออกจากสังคมส่วนใหญ่ ดังนั้น ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ของสำนักงานใหญ่ ควรให้ความสำคัญกับพนักงานข้ามชาติเหล่านี้ ด้วยการพัฒนาโครงการฝึกอบรมด้านวัฒนธรรมข้ามชาติในกับพนักงานในบริษัทแม่ เพราะเป็นคนหมู่มากเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ การยอมรับของกลุ่มง่ายขึ้น และการจูงใจให้พนักงานอยู่กับบริษัทแม่นานขึ้น

2.4.9 การปรับตัวของพนักงานข้ามชาติ

การล้มเหลวในการมอบหมายพนักงานข้ามชาติไปทำงานในต่างประเทศ โดยส่วนใหญ่เกิดจากการที่พนักงานข้ามชาติหรือ คู่สมรสไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในต่างแดนได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการลดอัตราความล้มเหลวของการจัดการพนักงานข้ามชาติ บริษัทข้ามชาติจำเป็นต้องเพิ่มความใส่ใจในปัจจุบันนี้ เพื่อสนับสนุนการปรับตัวของพนักงานขณะที่ทำงานอยู่ในประเทศ

มุมมองจากประเทศเจ้าบ้านก็คือเพิ่มวิธีการที่ทำให้พนักงานข้ามชาติมีความสามารถในการปรับตัวให้กับพนักงานข้ามชาติ

1) ควรใช้กระบวนการสรรหาและคัดเลือกพนักงานข้ามชาติที่มีความรอบคอบรัดกุม เกณฑ์การคัดเลือกจะต้องดูความสามารถทางวัฒนธรรมข้ามชาติ ความชำนาญในภาษาต่างประเทศ และประสบการณ์ทำงานในต่างแดน

2) ควรชี้แจงให้พนักงานข้ามชาติรู้ว่าพวกเขาจะต้องปรับตัวทั้งในด้านงานที่ได้รับมอบหมายและการติดต่อสื่อสารกับ คนในพื้นที่ในประเทศเจ้าบ้าน จะต้องระลึกระลึกเสมอว่าคนท้องถิ่นมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน จะต้องปรับตัวให้เข้ากับการทำงานของพวกเขาในขอบเขตและอยู่ภายใต้กฎของกิจการ

3) ควรออกแบบเนื้องาน โดยการกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนและมีความยืดหยุ่น เพื่อให้พนักงานข้ามชาติเข้าใจงานได้ อย่างถูกต้องกรณีนี้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ควรออกแบบโครงสร้างองค์กรให้เกิดการสนับสนุนจากพนักงานท้องถิ่นในประเทศเจ้าบ้าน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมภายในองค์กร

5) ควรมีการพัฒนาโครงการฝึกอบรมให้กับตัวพนักงานเองและคู่สมรสที่ต้องเดินทางไปพร้อมกัน

การปรับตัวของพนักงานข้ามชาติสามารถวัดได้ 3 มิติ คือ 1) การปรับตัวในที่ทำงานทั้งหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ผู้ได้บังคับบัญชาหรือสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน 2) การมีปฏิสัมพันธ์กับพนักงานหรือประชากรในประเทศเจ้าบ้าน และ 3) การใช้ชีวิต ทั่วไปในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากการศึกษาพบว่าความชัดเจนของบทบาทหน้าที่ในงานและความยืดหยุ่นของงานมีอิทธิพลเชิงบวกกับการปรับตัวในที่ทำงานของพนักงานข้ามชาติ ส่วนความขัดแย้งในบทบาท (เกิดขึ้นเมื่อพนักงานได้ทำงานที่ไม่ตรงกับความสามารถก่อนการเดินทาง) และความใหม่ของบทบาท (ระดับความแตกต่างของบทบาทใหม่กับบทบาทเดิม) พบว่าไม่มีผลต่อการปรับตัวในที่ทำงาน แต่ทั้งสองปัจจัยนี้มีผลเชิงลบกับการปรับตัวในการใช้ชีวิตทั่วไป

การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและ โลกจิตติสต์ (การเดินทางไปสถานที่ต่าง ๆ) มีผลเชิงบวกต่อการปรับตัวด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับคนที่ท้องถิ่น ส่วนการสนับสนุนจากผู้บริหารมีผลเชิงบวกกับการปรับตัวในที่ทำงาน

ความใหม่ทางวัฒนธรรมมีผลเชิงลบอย่างมากต่อการปรับตัว ยิ่งวัฒนธรรมของประเทศเจ้าบ้านมีความแตกต่างกับ ประเทศบ้านเกิดอย่างมาก เช่น วัฒนธรรมการทำงานของคนไทยกับคนมาเลเซีย การปรับตัวด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับคนท้องถิ่น ของพนักงานข้ามชาติจะมีความยากมากขึ้น ส่วนการปรับตัวของคู่สมรสมีผลเชิงบวกต่อการปรับตัวด้านการมีปฏิสัมพันธ์อย่างมาก

สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์ในการทำงานต่างประเทศและความสามารถทางด้านภาษามีผลเชิงบวกอย่างมาก ในการปรับตัวด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่น นอกจากนี้ ประสบการณ์ยังเป็นตัวแปรกำกับหรือตัวแปร (Moderating effect)⁵ ต่อความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน นั่นคือ สำหรับพนักงานข้ามชาติที่เพิ่งเริ่มงานในประเทศเจ้าบ้าน การสนับสนุนจากหัวหน้างานมีผลเชิงลบต่อการปรับตัวของพนักงาน เนื่องจากพนักงานที่มาจากสำนักงานใหญ่ ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเชื่อฟังหัวหน้างานจากบริษัทลูก ในทางตรงกันข้าม พนักงานข้ามชาติที่มีประสบการณ์จะเรียนรู้ว่าพวกเขาควร จะเชื่อฟังหัวหน้าและเพื่อนร่วมงานที่เป็นคนท้องถิ่นเพื่อให้พวกเขาสามารถปรับตัวได้เร็วขึ้น

ส่วนทักษะด้านภาษายังเป็นตัวแปรกำกับความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งในบทบาทกับการปรับตัว โดยที่ความขัดแย้ง ในบทบาทมีผลเชิงลบมากยิ่งขึ้นสำหรับพนักงานข้ามชาติที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้อย่างคล่องแคล่ว เนื่องจาก ยิ่งการสื่อสาร เข้าใจกันมากเท่าไร ความขัดแย้งในบทบาทและหน้าที่ทำให้มีการโต้แย้งกันมากขึ้น การปรับตัวของพนักงานก็ยิ่งยากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม

เอกสารนี้เป็น เอกสารนี้เป็ ตาม ปัญหาความขัดแย้งนี้อาจไม่เกิดขึ้นกับพนักงานข้ามชาติคนไทยเพราะส่วนใหญ่จะสื่อสารผ่าน ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาษากลางคือภาษาอังกฤษกับคนท้องถิ่น ดังนั้นระดับความเข้าใจในเนื้อหาของสื่อสารจะขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของทั้งสองฝ่าย อย่างไรก็ตาม พนักงานข้ามชาติคนไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศอาจจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาท้องถิ่นเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ กับคนท้องถิ่นและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างราบรื่น

โดยสรุปแล้วในยุคการเปิดการค้าเสรีในอาเซียนนั้น บริษัทของประเทศไทยได้รับการสนับสนุนอย่างมากจากภาครัฐบาลให้มีการขยาย ตลาดไปยังกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน การส่งพนักงานข้ามชาติ (Expatriation) จึงเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการมอบหมายงานให้กับ พนักงานระดับผู้บริหารไปทำงานในประเทศเจ้าบ้าน ซึ่งพนักงานข้ามชาติจะเป็นพนักงานในระดับผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญในสาย อาชีพนั้น ๆ ให้ไปทำงานในสำนักงานสาขาหรือบริษัทถูกเป็นช่วงระยะเวลาสั้นหรือยาวตั้งแต่ 2 ถึง 5 ปี

สำหรับบริษัทข้ามชาติของไทยสามารถสรรหาบุคคลที่จะมาทำงานในตำแหน่งพนักงานข้ามชาติจากหลาย ๆ แหล่งขึ้นอยู่กับนโยบายการจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยที่บริษัทที่ใช้ นโยบายแบบยึดอำนาจศูนย์กลาง (Ethnocentric) จะมีการสรรหาและ คัดเลือกพนักงานข้ามชาติที่มาจากตัวสำนักงานใหญ่เองในประเทศไทย ส่วนบริษัทที่มีนโยบายแบบกระจายอำนาจสู่ภาคพื้น (Regiocentric) และแบบกระจายอำนาจทั่วโลก (Geocentric) บริษัทอาจคัดเลือกพนักงานข้ามชาติที่ดีที่สุดจากที่ใดก็ได้ในโลกหรือ อาจมาจากกลุ่มประเทศที่สาม ส่วนบริษัทที่มีนโยบายแบบกระจายอำนาจทั่วประเทศ (Polycentric) จะแต่งตั้งตำแหน่งผู้บริหาร จากประเทศประเทศเจ้าบ้าน นอกจากรูปแบบดังกล่าวนี้ บริษัทไทยยังมีทางเลือกใหม่ ๆ ในการคัดเลือกพนักงานให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงปัจจัยสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ของบริษัทในปัจจุบัน ซึ่งสามารถอยู่ในรูปของ 1) การว่าจ้างโดยบริษัทถูกเป็นผู้ริเริ่ม 2) การว่าจ้างคนกลับประเทศ 3) การทำงานข้ามชาติผ่านระบบออนไลน์ 4) การว่าจ้างพนักงานไป-กลับ 5) การมอบหมาย งานหมุนเวียนระหว่างประเทศ และ 6) การส่งพนักงานข้ามชาติจากบริษัทถูก

การกำหนดวัตถุประสงค์และบทบาทของพนักงานข้ามชาติเป็นสิ่งจำเป็นที่บริษัทไทยต้องคำนึงถึงก่อนการส่งพนักงานผู้นั้น ไปทำงาน ซึ่งพนักงานข้ามชาติสามารถแบ่งได้เป็น 4 รูปแบบตามวัตถุประสงค์ของใช้พนักงานข้ามชาติและระยะเวลาของ โครงการ ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบตัวแทนของบริษัท 2) แบบผู้แก้ปัญหา 3) แบบผู้พัฒนาศักยภาพ และ 4) แบบผู้สร้างประสบการณ์ บริษัท ไทยควรคัดเลือกพนักงานข้ามชาติที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในแต่ละรูปแบบเพื่อเพิ่มความสำเร็จให้กับการทำงานของพนักงาน ผู้นั้นเพื่อลดอัตราความล้มเหลวของการทำงานของพนักงานข้ามชาติ บริษัทของไทยควรคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัว ของพนักงานข้ามชาติซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับงาน รวมถึงปัจจัยทางด้านองค์กรและปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อสนับสนุนพนักงานข้ามชาติให้ปฏิบัติงานในต่างแดนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการนิคมอุตสาหกรรม

2.5.1 ความพร้อมของนิคมอุตสาหกรรม: ทำเลทองสำหรับการลงทุน

นิคมอุตสาหกรรมพัฒนาขึ้นในพื้นที่ซึ่งมีความสะดวกในเรื่องการเดินทางของบุคลากรที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรม ตลอดจนคมนาคมขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ โดยปกติแล้วนิคมอุตสาหกรรมจะตั้งอยู่ใกล้กับท่าเรือ สถานีรถไฟ และเส้นทางคมนาคมขนส่งอื่นๆ เพื่อความสะดวกในการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ และการเดินทางและการพักอาศัยของบุคคลกรที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน และ After Sale Service ก่อ. จัดตั้งและบริหารนิคมอุตสาหกรรมซึ่งพัฒนาขึ้นพร้อมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐานและการให้บริการ ดังนี้

- 1) การให้บริการน้ำเพื่อใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ชีตความสามารถในการให้บริการรวม 8,000 – 50,000 คิวบิกเมตรต่อวัน
- 2) ระบบบำบัดน้ำเสีย ชีตความสามารถในการบำบัดอยู่ระหว่าง 8,000 – 40,000 คิวบิกเมตรต่อวัน
- 3) ถนน ระบบถนนในนิคมอุตสาหกรรมก่อสร้างภายใต้มาตรฐานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยโดยมีความกว้าง ระหว่าง 16-18 เมตร 2-4 ช่องจราจร ซึ่งความกว้างของถนนขึ้นอยู่กับขนาด พื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง
- 4) ไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้บริการสถานีของไฟฟ้าแรงสูงในทุกนิคมอุตสาหกรรมด้วยชีตความสามารถในการให้บริการไฟฟ้าขนาด 22 กิโลโวลท์ 3 สาย ต่อเข้าถึงแปลงที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมทุกแปลง
- 5) ระบบการสื่อสาร โทรคมนาคมนิคมอุตสาหกรรมทุกแห่งทั่วประเทศ มีความพร้อมในการให้บริการระบบการสื่อสารด้วยระบบคู่สายโทรศัพท์และระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมถึงการให้บริการ สื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต
- 6) การให้บริการระบบท่อ มีการให้บริการขนส่งวัตถุดิบและสินค้าในนิคมอุตสาหกรรม (นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด หรือปิโตรเคมีคลัสเตอร์)
- 7) การให้บริการโรงงานมาตรฐาน ก่อ. และนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงานจัด โรงงานมาตรฐานให้เช่าและซื้อในนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง
- 8) ระบบป้องกันน้ำท่วม จากเหตุการณ์มหาอุทกภัยเมื่อปี 2554 ทำให้นิคมอุตสาหกรรมสวนอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายในอนาคต และเพื่อเป็นการสร้างความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่ประกอบกิจการ เกี่ยวเนื่องกับโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมและประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

รัฐบาลจึงได้ให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนในการสร้างเขื่อนกั้นน้ำรอบนิคมอุตสาหกรรม 2 ใน 3 ของงบประมาณการก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำรอบนิคมอุตสาหกรรมทั้ง 6 แห่ง ประกอบด้วย นิคม อุตสาหกรรมบางปะอิน นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร สวน อุตสาหกรรมบางกะดี เขตอุตสาหกรรม โรจนะ เขตอุตสาหกรรมนวนคร ในวงเงิน ประมาณ 3,000 ล้านบาท โดยมีความยาวรอบพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ 143 กิโลเมตร

ในปี 2556 กนอ. ได้จัดซื้ออุปกรณ์ป้องกันน้ำท่วม (Flood Protection / Flood Defense Unit) รวมความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร อุปกรณ์ชนิดนี้จะเป็นตัวสำรองเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับ สถานการณ์ในพื้นที่ขึ้นในของนิคมฯ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันน้ำท่วมในกรณีฉุกเฉิน และความรวดเร็วในการจัดการกับปัญหามีคุณลักษณะที่สามารถติดตั้งได้รวดเร็ว โดยภายใน 1 ชั่วโมง สามารถติดตั้งได้ระยะทาง 1 กิโลเมตร และทันท่วงที เคลื่อนย้ายได้สะดวก สามารถถอด ประกอบได้เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจสามารถรับแรงดันน้ำในระดับสูงได้ มีโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพ แข็งแรง ทนทาน

อีกทั้งยังสามารถจัดวางในพื้นที่โค้งงอ 45-90 องศาได้อย่างต่อเนื่องและสามารถปรับเพิ่ม ความยาวหรือปรับให้สั้นลงได้ มีอัตราการรั่วซึมต่ำ ประหยัดแรงงานคน และกลับมาใช้ใหม่ได้ เก็บ รักษาไว้ที่นิคมฯ ลาดกระบัง นิคมฯ สมุทรสาคร และ นิคมฯ บางพลี

นอกจากนี้ กนอ. มีระบบป้องกันน้ำท่วมแบบยูติทซ์เพื่อป้องกันน้ำท่วมในนิคม อุตสาหกรรมต่างๆ อีกด้วย

1) ท่อก๊าซธรรมชาติ นิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีท่อก๊าซของบริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) ให้บริการ เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิต

2) ความพร้อมของอุตสาหกรรมสนับสนุนและบริการที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมสนับสนุนมี ส่วนสำคัญในการสนับสนุนชิ้นส่วน และวัสดุอุปกรณ์ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงในราคาที่ สามารถแข่งขันได้จากประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงการผลิต ทั้งในอุตสาหกรรมขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นสูง นิคมอุตสาหกรรมมีความพร้อมในเรื่องของอุตสาหกรรมสนับสนุน หรือกลุ่ม อุตสาหกรรม (Cluster) ทำให้มีการรวมกันอยู่ในบริเวณเดียวกันของอุตสาหกรรมที่อยู่บนห่วง โซ่ การผลิตเดียวกัน เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ในนิคมอุตสาหกรรมสินสาคร อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ในนิคมอุตสาหกรรมแถบชายฝั่งตะวันออกหรืออีสเทิร์นซีบอร์ด และอุตสาหกรรมอัญมณีในนิคมอุตสาหกรรมอัญธานี เป็นต้น

ทำให้อุตสาหกรรมที่อยู่บนห่วงโซ่การผลิตเดียวกันในแต่ละนิคมอุตสาหกรรม สามารถ พึ่งพากันในเรื่องการผลิต ลดค่าใช้จ่ายในเรื่องการผลิต การขนส่งและการจัดการคลังสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ความมั่นคงในการลงทุนนิคมอุตสาหกรรมดำเนินงานและร่วมดำเนินงาน โดย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ การตั้งโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมภายใต้การดำเนินงานของ กนอ.จึงถือว่าผู้ประกอบการมีหลักประกันที่ดี ในการกำกับดูแลโครงการนิคมอุตสาหกรรมต่างๆตลอดไป

2) ความพร้อมของศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่ออุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่งมีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาบุคลากรเพื่อการอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ ด้านทักษะและคุณภาพของแรงงานของ โรงงานที่ตั้งในนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ อาทิ เช่น ศูนย์ฝึกอบรมของสถาบันยานยนต์ และสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในนิคมอุตสาหกรรมบางปูศูนย์เทคโนโลยีไฮเทค อยูธยา ในนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า(ไฮเทค) ศูนย์ฝึกอบรมสถาบัน ไทย-เยอรมัน ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร SWINBURNE School of Engineering ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ซึ่งให้บริการหลักสูตรพิเศษสำหรับบุคลากรในนิคมอุตสาหกรรม

นอกจากนี้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีโครงการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในนิคม อุตสาหกรรมต่างๆ โดยร่วมมือกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) จัดโครงการศึกษาต่อปริญญาโท ด้านการสิ่งแวดล้อม ทำให้นิคมอุตสาหกรรมต่างๆมีความพร้อมด้านทักษะแรงงาน

1) ความพร้อมด้านสิ่งแวดล้อมนิคมอุตสาหกรรมมีปัจจัยแวดล้อม โดยรอบที่เอื้ออำนวยความสะดวกสบาย หลายประการให้แก่นักลงทุนเช่น โรงเรียนนานาชาติ รวมถึงสถาบันการศึกษาของภาครัฐและเอกชนอื่นๆ เพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลานของนักลงทุนและบุคลากรที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรม, สนามกีฬา, สนามกอล์ฟ โรงแรม ร้านอาหารนานาชาติ ตลอดจนแหล่งพักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

2) การใส่ใจสิ่งแวดล้อม ปัญหา สิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญของอุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะ โรงงานที่ตั้งอยู่โดยทั่วไปซึ่งขาดการควบคุมดูแลจาก หน่วยงานภาครัฐมักจะมีปัญหาเรื่องการจัดการขยะ น้ำเสีย และของเสียจากกระบวนการผลิตส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ โดยการให้สิทธิประโยชน์ส่งเสริมให้โรงงานเข้าไปอยู่ร่วมกันในนิคมอุตสาหกรรม อย่างเป็นระบบระเบียบ สะดวกต่อการ จัดระบบจัดการและควบคุมดูแลสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1) การจัดทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในการจัดตั้ง/ขยายกิจการนิคมอุตสาหกรรม ต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม EIA/IEE เสนอต่อสำนักนโยบายและแผน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อความเห็นตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

2) การควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมทุกแห่ง ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการ และติดตามตรวจสอบระบบการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ

3) การจัดการน้ำเสีย นิคมอุตสาหกรรมมีระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ทำหน้าที่ควบคุมมลภาวะจากน้ำเสียของโรงงานก่อนปล่อยลงสู่ลำน้ำสาธารณะ ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการประหยัดค่าใช้จ่ายในการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียได้ และช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม

4) การจัดการขยะจากอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมีการจัดการขยะจากอุตสาหกรรมที่เป็นระบบทั้งขยะทั่วไปและขยะพิษ โดยบริษัท บริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน) (GENCO) ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างเอกชน กระทรวงอุตสาหกรรม และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.5.2 สิทธิประโยชน์จาก กนอ.

เขตประกอบการเสรี : ศักยภาพและโอกาสการลงทุนที่เพิ่มขึ้นในนิคมอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552 นับเป็นเวลากว่า 3 ทศวรรษที่ กนอ. ดำเนินบทบาทและภารกิจภายใต้กฎหมายจัดตั้งดังกล่าว เพื่อพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในสมบูรณ์แบบ ด้วยระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งระบบบริหารจัดการครบวงจรและสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อให้นิคมอุตสาหกรรมเป็นฐานการผลิตที่ช่วยเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวเป็นกลไกในการเพิ่มพูนศักยภาพ และสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของนักลงทุน และผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีว่าด้วยความตกลงขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการของกฎหมายดังกล่าวและตราเป็นพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 สาระสำคัญของ พ.ร.บ. กนอ. (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550

1. จำแนกนิคมอุตสาหกรรมออกเป็น 2 เขต คือ เขตอุตสาหกรรมทั่วไป และเขตประกอบการเสรี ซึ่งกำหนดขึ้นแทนที่ เขตอุตสาหกรรมส่งออก โดยไม่กำหนดเงื่อนไขการส่งออกในเขตประกอบการเสรี เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีว่าด้วยความตกลงขององค์การการค้าโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กำหนดให้สามารถประกอบกิจการบริการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปและผู้ประกอบกิจการบริการมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้
3. ผู้ประกอบการในเขตประกอบการเสรี จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรเพิ่มเติม
4. ปรับปรุงขั้นตอนเพื่ออำนวยความสะดวกเร็วในการประกอบการต่างๆ ในเขตประกอบการเสรี
5. ปรับปรุงขั้นตอนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และการจัดสรรที่ดินให้เป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.5.3 สักยภาพและโอกาสการลงทุนที่เพิ่มขึ้น

ศักยภาพ ในการประกอบกิจการของนักลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ทั้งในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปและเขตประกอบเสรี จะเพิ่มพูนขึ้นด้วยสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้นิคมอุตสาหกรรมเป็นศูนย์กลางการผลิตและการบริการที่สมบูรณ์แบบ ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมตลอดจนผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม

2.5.4 การลงทุนในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป (General Industrial Zone)

ผู้ลงทุนในเขตอุตสาหกรรมต่างๆจะได้รับ โอกาสและทางเลือกตลอดจนสิทธิประโยชน์ ดังนี้

2.5.4.1 การประกอบกิจการต่างๆ จะสามารถดำเนินการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปได้ ก.น. ได้อำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมทั่วไป โดยให้มีการบริการที่ครบวงจร และจำเป็นต่อการประกอบอุตสาหกรรม อาทิเช่น การบริการด้านขนส่ง คลังสินค้า ศูนย์ฝึกอบรม สถานพยาบาล ฯลฯ โดยผู้ประกอบการจะสามารถถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปได้

2.5.4.2 สิทธิประโยชน์ทั่วไป (Non Tax) สำหรับผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมต่างๆ

2.5.4.2.1 สิทธิการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม

2.5.4.2.2 สิทธิในการนำช่างฝีมือต่างชาติเข้ามาทำงานและนำคู่สมรสและบุคคลในการอุปการะเข้ามา และอยู่ในประเทศ

2.5.4.2.3 สิทธิในการส่งเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.5 การลงทุนในเขตประกอบการเสรี (I-EA-T Free Zone)

ภายใต้กฎหมาย กนอ. ฉบับล่าสุด นักลงทุนในเขตประกอบการเสรีจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และการอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น ดังนี้

2.5.5.1 สิทธิประโยชน์

2.5.5.1.1 ผู้ประกอบการในเขตประกอบการเสรี จะได้รับสิทธิประโยชน์โดยไม่กำหนดเงื่อนไขการส่งออกสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร และได้รับความสะดวกมากขึ้นในการนำของหรือวัตถุดิบเข้าไปในเขตประกอบการเสรี

2.5.5.1.2 ของที่นำเข้าไปในเขตประกอบการเสรี จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรเพิ่มขึ้น

2.5.5.1.3 ลดภาระภาษี สำหรับการนำผลิตภัณฑ์ออกจากเขตประกอบการเสรี เพื่อใช้หรือจำหน่ายในประเทศ โดยที่หากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ มีส่วนผสมหรือส่วนประกอบของวัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ ซึ่งเดิมไม่มีสิทธิได้คืน หรือยกเว้นอากร ก็จะได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำราคาวัตถุดิบนั้นๆ มาคิดค่าภาษีอากร

2.5.5.1.4 ผู้ประกอบการในเขตประกอบการเสรี ได้รับสิทธิประโยชน์ตาม พ.ร.บ. กนอ. เช่นเดิมด้วย ดังนี้

สิทธิประโยชน์ทางภาษี อาทิ การยกเว้นภาษีนำเข้า ส่งออก ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิตสำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ ส่วนประกอบ วัตถุดิบ ของที่นำเข้ามาผลิต และสินค้า

สิทธิประโยชน์ทั่วไป ประกอบด้วย สิทธิในการเป็นเจ้าของที่ดิน การนำช่างเทคนิค ผู้ชำนาญการเข้ามาทำงาน การนำครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะเข้ามาอยู่ในประเทศ และการโอนเงินตราต่างประเทศกลับประเทศได้

2.5.5.2 ความสะดวกในการประกอบการ

2.5.5.1.1 อำนวยความสะดวกในการนำสินค้าและวัตถุดิบเข้ามาในประเทศ และเข้าไปในเขตประกอบการเสรี เพื่อผลิตสินค้าหรือเพื่อการค้าหรือบริการ โดยไม่ต้องระบุความเป็นเจ้าของ

2.5.5.1.2 อำนวยความสะดวก ในการดำเนินการส่งออกสินค้าจากเขตประกอบการเสรีไปต่างประเทศ ด้วยการกำหนดให้การนำของหรือวัตถุดิบเข้าไปในเขตประกอบการเสรี เพื่อการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ได้รับความสะดวกมากขึ้น โดยมีต้องขอหรือมีใบอนุญาตนำเข้าและการควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพหรือมาตรฐานตามกฎหมายอื่น ตลอดจนการประทับตราหรือเครื่องหมายใด ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกฎหมายศุลกากร

2.5.6 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้พัฒนาอุตสาหกรรม

พ.ร.บ. กนอ. ฉบับล่าสุด ยังช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้พัฒนาอุตสาหกรรม ดังนี้

- 1) จัดตั้งเขตประกอบการเสรีได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยออกเป็นประกาศคณะกรรมการ กนอ. แทนการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา
- 2) ปรับปรุงขั้นตอนการจัดสรรที่ดินให้ดำเนินการได้รวดเร็วขึ้น อนุมัติโดยผู้ว่าการ กนอ. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กนอ. กำหนด

2.5.7 ศักยภาพการแข่งขันของไทยในตลาดโลก

การแก้ไขกฎหมายของ กนอ. ยังส่งผลดีต่อผู้ประกอบการไทยในเวทีการค้าโลก ดังนี้

- 2.4.7.1 ประเทศไทยได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นจากประเทศสมาชิกในการปฏิบัติตาม พันธกรณีว่าด้วยความตกลง WTO ซึ่งจะส่งผลดีต่อการค้าและการลงทุน
- 2.4.7.2 ผู้ประกอบการจะไม่มีปัญหาการถูกตอบโต้จากการอุดหนุนเพื่อการส่งออก จากประเทศ สมาชิก WTO ที่ผู้ประกอบการส่งสินค้าไปจำหน่ายในประเทศดังกล่าว
- 2.4.7.3 เกิดการขยายตัวทางการค้าตามแนวทางการค้าเสรีที่ช่วยให้เศรษฐกิจไทยมีทิศทาง ที่ดีขึ้น
- 2.4.7.4 สร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิตและผู้ประกอบการมากขึ้น
- 2.4.7.5 ได้รับสิทธิประโยชน์จากประเทศ WTO ซึ่งมีจำนวน 150 ประเทศ เช่น สิทธิประโยชน์ด้านภาษี เป็นต้น
- 2.4.7.6 ผู้ประกอบการจะทำธุรกิจได้คล่องตัวมากขึ้น กล่าวคือสามารถเลือกตลาดการค้าได้ตามสภาวะการแข่งขัน โดยจะเลือกขายสินค้าภายในประเทศ หรือส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศก็ได้ ซึ่งทำให้สามารถขยายตลาดการค้าไปยังตลาดโลกได้มากขึ้น

2.5.8 พื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรม

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- 2.5.8.1 เขตอุตสาหกรรมทั่วไป (General Industrial Zone) คือ เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม การบริการหรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ หรือ เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือ การบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.8.2 เขตประกอบการเสรี (I-EA-T Free Zone) คือ เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชยกรรมเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การรักษาความมั่นคงของรัฐ สวัสดิภาพของประชาชนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม หรือความจำเป็นอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นตามที่กฎหมายบัญญัติ

2.5.9 สถานภาพการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

สถานภาพการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ณ ไตรมาส 1/2560 (ข้อมูล ณ ธันวาคม 2559)

พื้นที่ตามผังแม่บท	140,731 ไร่
พื้นที่คงเหลือสำหรับขาย/ให้เช่า	22,574 ไร่
จำนวนผู้ใช้ที่ดิน	4,072 ราย
จำนวนคนงาน	601,594 คน
เงินลงทุน	3,068,890 ล้านบาท

2.5.10 สิทธิประโยชน์การลงทุน บีโอไอ

ผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม จะได้รับสิทธิประโยชน์จาก บีโอไอ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 นิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

สิทธิประโยชน์	เขต 1		เขต 2		เขต 3 (36 จังหวัดและ*นิคม อุตสาหกรรมแหลมฉบัง นิคม/เขตอุตสาหกรรมใน จังหวัดระยอง)		เขต 4 (22 จังหวัด)	
	นิคม/เขต อุตสาหกรรม ที่ได้รับการ ส่งเสริมการ ลงทุน	นอกนิคม/ เขตอุตสาหกรรม	นิคม/เขต อุตสาหกรรมที่ได้รับ การส่งเสริมการ ลงทุน (ไม่รวมนิคม อุตสาหกรรมแหลม ฉบังนิคมสกลเขต อุตสาหกรรมใน จังหวัดระยอง)	นอกนิคม/ เขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการ ส่งเสริมการ ลงทุน	นิคม/เขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการ ส่งเสริมการ ลงทุน	นอก นิคม/เขต อุตสาหกรรม ที่ได้รับการ ส่งเสริม การลงทุน	นิคม อุตสาหกรรม ที่ได้รับการ ส่งเสริม การลงทุน	นอกนิคม/ เขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการ ส่งเสริม การลงทุน
ยกเว้น/ลดอากรขาเข้า เครื่องจักร	ลดหย่อน ร้อยละ 50	ลดหย่อน ร้อยละ 50	ยกเว้น*	ลดหย่อน ร้อยละ 50	ยกเว้น	ยกเว้น	ยกเว้น	ยกเว้น
ยกเว้นภาษีเงินได้นิติ บุคคลและเป็นผล	3 ปี	X	7 ปี*	3 ปี	8 ปี	8 ปี	8 ปี	8 ปี
ยกเว้นอากรขาเข้า วัตถุดิบและวัตถุดิบ เพื่อผลิตส่งออก	1 ปี	1 ปี	1 ปี	1 ปี	5 ปี	5 ปี	5 ปี	5 ปี
ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติ บุคคล ร้อยละ 50 เป็น เวลา 5 ปี	X	X	X	X	5 ปี	X	5 ปี	5 ปี
หักค่าขนส่งไฟฟ้า ประปา 2 เท่า	X	X	X	X	0	X	0	0
หักค่าคิดตั้งตั้งจำนวน สะดวก	X	X	X	X	0	0	0	0
ลดหย่อนอากรขาเข้า วัตถุดิบและวัตถุดิบ เพื่อผลิตจำหน่ายใน ประเทศ	X	X	X	X	*ลดหย่อนร้อยละ 75 เป็นเวลาห้าปีให้คราวละหนึ่งปี (ยกเว้นนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังและนิคมสกลเขตอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง)	X	*ลดหย่อนร้อยละ 75 เป็นเวลาห้าปีให้คราวละหนึ่งปี	X

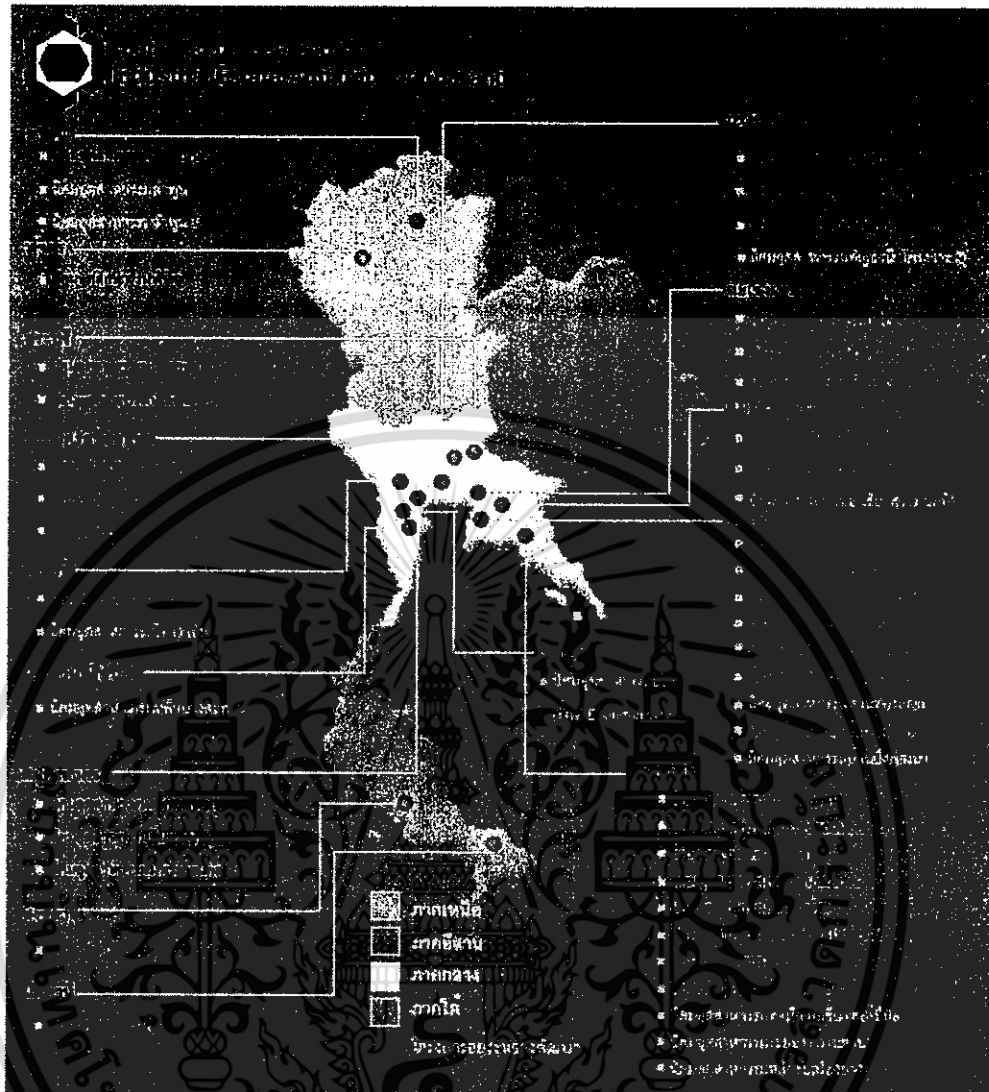
หมายเหตุ : O = ได้รับสิทธิประโยชน์

X = ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์

*สำหรับคำขอรับการส่งเสริมการลงทุน ที่ยื่นภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำมาตีพิมพ์หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 การนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

2.5.11 การบริการเบ็ดเสร็จครบวงจร

2.5.11.1 สำนักบริการเบ็ดเสร็จครบวงจร (One Stop Service Center : OSS)

จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแบบเบ็ดเสร็จตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการในการทำธุรกิจกับการนิคมอุตสาหกรรมฯ ตามพระราชบัญญัติข้อบังคับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย อาทิ การซื้อหรือเช่าที่ดิน การแนะนำพื้นที่ที่เหมาะสมในการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม การอนุมัติคำขออนุญาต และการออกใบรับรองที่จำเป็นต่างๆ เพื่อการจัดตั้งโรงงานในทุกขั้นตอนโดยง่ายรวมทั้งการพัฒนาจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมร่วมกับการนิคมอุตสาหกรรมฯ

การให้บริการของ One Stop Service Center มีดังนี้

1. เป็นศูนย์ข้อมูลให้บริการข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมทั่วประเทศที่ถูกต้อง ทันเหตุการณ์ อาทิ สถานภาพ ที่ตั้ง จำนวนโรงงาน การดำเนินงาน โครงการต่างๆ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เป็นศูนย์ Permit, License, Privilege สามารถอนุญาต อนุมัติ ดำเนินการต่างๆ ในนิคมอุตสาหกรรม อาทิ
 - ใช้ที่ดินและประกอบกิจการ รวมถึงการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
 - การอนุญาตก่อสร้างอาคาร
 - การอนุญาตแจ้งเริ่มประกอบอุตสาหกรรม
 - การอนุญาตยกเว้นภาษีอากรในเขตประกอบการเสรี
 - การอนุญาตนำของเข้า-ออกจากเขตประกอบการเสรี
 - การอนุญาตถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน ในนิคมอุตสาหกรรม
 - การขออนุญาตให้ช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ และครอบครัวเข้ามาอยู่และทำงานในราชอาณาจักร
3. เป็นศูนย์อนุญาตผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรม อาทิ
 - การประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม
 - การอนุญาตผังแม่บท
 - การอนุญาตแบบก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค
 - การจัดสรรที่ดิน
4. เป็นศูนย์ Linkage หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับผิดชอบการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บีโอไอ, กรมศุลกากร, สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, กระทรวงพาณิชย์, ธนาคาร, กรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ
5. ให้บริการ E-Service, ปรึกษาประสานงาน
 - ใช้ที่ดินและประกอบกิจการ
 - การอนุญาตยกเว้นภาษีอากรในเขตประกอบการเสรี
 - รับผิดชอบการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

2.5.12 ข้อได้เปรียบของการลงทุนในประเทศไทย

2.5.12.1 ที่ตั้งยุทธศาสตร์

ประเทศไทยมีแหล่งที่ตั้งยุทธศาสตร์ในใจกลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นประตูสู่อินโดจีน และสองประเทศที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุดในโลก คือ จีน และ อินเดียไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกของ อาเซียน (ASEAN) มีพรมแดนติดกับ 4 ประเทศของ 10 ประเทศสมาชิก และยังสามารถได้รับสิทธิประโยชน์จาก AFTA(ASEAN Free Trade Agreement) ซึ่งมีประชากรรวมกันมากกว่า 500 ล้านคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.12.2 ความมั่นคงทางการเมืองและสังคม

ประเทศไทยมีระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีรัฐบาลมาจากการเลือกตั้งโดยเสียงส่วนใหญ่ของประชาชน และสามารถตรวจสอบได้ใน ส่วนของการลงทุนจากภาคเอกชนรัฐบาลไทยให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเล็งเห็นว่า ภาคเอกชนเป็นกลไกสำคัญในการนำความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาสู่ประเทศ จึงให้การ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกกับนักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นอย่างดี

2.5.12.3 ระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคประเทศไทยมีระบบสาธารณูปโภค พื้นฐานที่ดีสำหรับนักลงทุนต่างชาติ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของประเทศ สะดวก รวดเร็วด้วยเส้นทางคมนาคมขนส่งทางบก ที่เชื่อมต่อกับระบบคมนาคมขนส่งทางอากาศ และทางน้ำ

- 1) ระบบขนส่งและคมนาคมเชื่อมต่อภาคเหนือจรดภาคใต้ ภาคตะวันออกถึง ภาคตะวันตกและเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน โดยถนนหลักมีความยาวเกือบ 4,000 กิโลเมตร
- 2) ทางอากาศ ทำอากาศยาน 38 แห่ง ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ 45 ล้านคน/ปี ทำ อากาศยานคอนเมือง 18.5 ล้านคน/ปี ด้วยโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ช่วยเสริมสร้าง ศักยภาพด้านโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าให้สามารถเป็นไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่งที่ เชื่อมโยงทั่วประเทศทั้ง รถไฟ รถไฟฟ้า และรถไฟใต้ดิน รวมถึงเทคโนโลยีและ สารสนเทศที่ทันสมัย เอื้ออำนวยต่อการลงทุนทางธุรกิจ
- 3) ทางน้ำ ท่าเรือระหว่างประเทศ 6 ท่า ท่าเรือแหลมฉบัง 7.7 ล้านทีอียู/ปี
- 4) ทางรถไฟ ทางเดี่ยว 3,763 กิโลเมตร ทางคู่และทางสาม 280 กิโลเมตร

2.5.12.4 แรงงาน

ประเทศไทยมีแรงงานกลุ่มใหญ่ที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีความ โดดเด่นทางด้านแรงงานที่สามารถนำมาฝึกอบรมได้ ปรับตัวได้ดี และสามารถปฏิบัติงานที่ ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ด้วยการให้บริการด้วยรอยยิ้ม และ ไมตรีจิตซึ่ง เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของคนไทยส่วนใหญ่ ปัจจุบันประเทศไทยมีแรงงาน จำนวนประมาณ 39 ล้านคน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตรากำลังขั้นต่ำ ตารางแสดงอัตรากำลังขั้นต่ำใหม่ ซึ่งได้ประกาศให้มีผลใช้
บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 ค่าจ้างขั้นต่ำ : 300 บาท

พื้นที่ : กรุงเทพมหานคร กระบี่ กาญจนบุรี ภาพยนตร์ กำแพงเพชร ขอนแก่น
จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตรวด ดาก
นครนายก นครปฐม นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นนทบุรี
นราธิวาส น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ปทุมธานี ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี ปัตตานี
พระนครศรีอยุธยา พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา
ภูเก็ต มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยะลา ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง
ราชบุรี ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สงขลา สตูล สมุทรปราการ
สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี
สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี
และอำนาจเจริญ

2.5.12.5 การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก

การบริหารและสิ่งอำนวยความสะดวกท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดพร้อมไปด้วย
อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อช่วยในการบังคับเรือสินค้าเข้าเทียบท่า การขนถ่ายสินค้าขึ้นหรือลงเรือ
รวมถึงกิจกรรมการขนส่งต่อเนื่องอื่นๆ อีกด้วย

1. ท่าจอดเรือสินค้า

ท่าเทียบเรือเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ โดยมีร่องน้ำกว้างขวาง
พร้อมพื้นที่สำหรับกลับเรืออย่างปลอดภัย อุปกรณ์สำหรับขนถ่ายสินค้า อุปกรณ์สำหรับขน
ถ่ายสินค้า

Gantry Crane	2 Units	(40 Tons Capacity Each)
Mobile Crane	1 Unit	(90 Tons Capacity)
Forklift	4 Units	(2:10 - Tons, 2:5 - Tons)
Prime Mover & Chassis	3 Units	(30 Tons)
Trucks	6 Units	(5 - 7 Tons)

2. สำนักงานของหน่วยงานราชการ

ท่าเรืออุตสาหกรรม มาบตาพุดยังมีสำนักงานที่ทำการของหน่วยงานราชการเพื่อ
ความสะดวกในการติดต่อด้านเอกสาร ต่างๆ หน่วยงานราชการที่มีบมฝั่งประกอบด้วย
สำนักงานการศุลกากร สำนักงานกองตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานเก็บกักสินค้า และอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานศุลกากร ศุลกากรมีหน้าที่จัดเก็บภาษี ตรวจสอบตรา เรือและสินค้าทั้งขาออก และขา

สำนักงานกองตรวจคนเข้าเมือง ชาวต่างประเทศที่ต้องการเข้าประเทศไทยจะต้อง รับการสัมภาษณ์โดยเจ้าหน้าที่ กองตรวจคนเข้า เมือง ณ ที่ทำการที่ทำเรือที่เรือจอดเทียบอยู่

สำนักงานด่านกักกันโรค หน้าที่หลักของสถานีตรวจกักรวม ไปถึงการตรวจเรือ สินค้า ตรวจสอบโรคติดต่อ ฉีดวัคซีนให้ลูกเรือ และคนบนเรือ ตรวจสอบดูแลสุขภาพของท่า เทียบ ป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ ตรวจกักอาหารนำเข้าพืช และ อื่น ๆ

นอกจากการบริการ ต่างๆ ที่จำเป็นเช่นเส้นทางคมนาคม การติดต่อสื่อสาร น้ำ บริโภค ไฟฟ้า ทางรถไฟแล้ว ทาง ท่าเรืออุตสาหกรรมยังให้บริการระบบ ช่วยเหลือในการ นำร่องสำหรับเรือสินค้าชนิดต่างๆ ด้วย นอกจากนี้ยังมีการบริการขนสินค้าเพื่อ สนอง ความต้องการของนักลงทุนนอกจากนี้ ท่าเรืออุตสาหกรรมมาตาพุดยัง ได้จัด เตรียม อุปกรณ์และการบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการให้บริการเรือสินค้าเพื่อความปลอดภัย สูงสุด ซึ่งประกอบไปด้วย :

- เรือลากจูง
- เรือนำร่อง
- เรือรับเชือก
- เรือตรวจการณ์
- ทูมเครื่องหมายการเดินเรือ
- ไฟนำร่อง
- ไฟส่องท่าเทียบเรือ

2.5.12.6 บริการขนถ่ายสินค้า เรามีท่าเทียบเรือสำหรับเรือสินค้าเพื่อการส่งออก หรือนำเข้าที่มีปริมาณมาก รวมถึงการขนส่งผลิตภัณฑ์น้ำมันดิบซึ่งเป็นสินค้าเหลวด้วย ท่าเรือ มาตาพุด ออกแบบมา เพื่อเป็นท่าเทียบเรือที่ได้มาตรฐานสากล โดยมีการบริการนำ ร่องตลอด 24 ชั่วโมงสำหรับ เรือสินค้าขาเข้าและขาออก มีที่พักรับลูกเรือขนาด 12ม. x 30ม. และมีอาคารเก็บสินค้า 4,000ตารางเมตร และพื้นที่ กองเก็บสินค้าพักกลางแจ้ง ประมาณ 75,000 ตารางเมตร

2.5.12.7 ศูนย์บริการ Total Solution Center(TSC)

ในปี 2551 กนอ.ได้มีการพัฒนานวัตกรรมการให้บริการ โดยยกระดับศูนย์ OSS เดิมไปสู่การเป็นศูนย์ Total Solution Center (TSC) ที่ครอบคลุมการให้บริการทั้ง “ก่อน” “ระหว่าง” และ”หลัง” การลงทุนด้วยการปรับปรุงคุณภาพและขยายขอบเขตการให้บริการที่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีอยู่เดิมพร้อมทั้งนำเสนอบริการรูปแบบใหม่ บนฐานของความรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส ได้มาตรฐานสากล ซึ่งเอื้อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการในทุกขั้นตอนการลงทุนได้อย่างสมบูรณ์ แบบและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องตามแนวทางให้บริการที่เน้นจุดยืน “ลูกค้าเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง” ศูนย์ Total Solution Center (TSC) ครอบคลุมการให้บริการที่หลากหลายดังนี้

1. Focal Point Service ให้บริการคำปรึกษาแก่นักลงทุนในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจบริการห้องประชุมหรือสำนักงานชั่วคราว รวมทั้งจัดหา Liaison ฐานข้อมูลบริการ รวมถึงการปรับปรุง และพัฒนาฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ของ โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมผ่าน ทางเว็บไซต์ www.icalsolution.net
2. Training Services บริการจัดอบรมในหลักสูตรที่ออกแบบตามความต้องการของนักลงทุน
3. Value Added Services การให้บริการต่อเนื่องกับหน่วยงานภายนอก หลังจากได้รับอนุมัติการประกอบ กิจการในนิคมอุตสาหกรรมแล้ว โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการ ได้แก่ระบบอนุมัติ-อนุญาตทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Permission & Privilege (e-PP) ระบบพิธีการศุลกากร ไร้เอกสารหรือ e-Paperless
4. One Stop Services การบริการอนุมัติอนุญาตแก่ผู้ประกอบการ อาทิ การขออนุญาตใช้ที่ดิน การก่อสร้าง การขอรับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน การขอนำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่และทำงานในราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังมีการจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ (Mobile Service) ไปยังสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อต่ออายุใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) และวีซ่า (Visa) ให้แก่ช่างเทคนิคและผู้ชำนาญการต่างด้าว
5. One Stop Services for Developers หรือ ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจรของผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายแก่ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน อาทิเช่น การยื่นขอประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม การขออนุญาตผังแม่บท การขออนุมัติแบบก่อสร้างสาธารณูปโภคและการจัดสรรที่ดิน การรายงานความก้าวหน้าการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคฯ และการยื่นขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.13 หน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้อนุญาต

กองบริการธุรกิจอนุญาตผู้ประกอบการ และสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมที่โรงงานตั้งอยู่ ตัวอย่างศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม: ศูนย์ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง (Lat Krabang Business Center)

จากการดำเนินการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ให้เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ ซึ่งได้เปิดให้บริการเชิงพาณิชย์แล้วเมื่อเดือน กันยายน 2549 เพื่อรองรับ การขยายตัวจาก โครงการพัฒนาพื้นที่ และเมืองศูนย์กลางการบิน รัฐบาลได้กำหนดผังเมือง โดยรอบพื้นที่สนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งครอบคลุมเขตลาดกระบังตะวันตก และตะวันออกที่อยู่ใกล้เคียงกับนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง เป็นศูนย์กลางธุรกิจนานาชาติ ศูนย์กลางขนส่ง และ โลจิสติกส์ของเอเชีย

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จึงได้จัดตั้งศูนย์ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง เพื่อเป็นการขยายพื้นที่รองรับการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรและให้ความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ประกอบการและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.5.14 พื้นที่โครงการ

ประกอบด้วยศูนย์ธุรกิจ (Business Center) พร้อมสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร

2.6 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศักกรินทร์ นาครทรรพ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงการประยุกต์ใช้ระบบเวลาที่กำหนดไว้กับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ อุตสาหกรรมด้านเครื่องประดับ เป็นอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออกที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศไทย และเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นแรงงาน (labour intensive) ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการผลิตที่หลากหลาย ความสูญเสียเนื่องจากการขาดเครื่องมือในการวางแผนและเตรียมการผลิตเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา ข้อมูลมาตรฐานและสูตรเวลาที่เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการลดปัญหานี้ วิธีหนึ่งในการสร้างข้อมูลมาตรฐานคือ การใช้ระบบเวลาที่กำหนดไว้ วัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ 1) เพื่อสร้างข้อมูลมาตรฐานและสูตร เวลาในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยประยุกต์ใช้การวัดวิธี-เวลาซึ่งเป็นหนึ่งในระบบการเคลื่อนที่ที่กำหนดไว้เป็นหลัก และใช้ คอมพิวเตอร์เข้าช่วย 2) เพื่อใช้เป็นมาตรฐานสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องประดับ 3) เพื่อนำไปใช้อ้างอิงต่อโรงงานอุตสาหกรรมที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน การสร้างข้อมูลมาตรฐาน โดยใช้ระบบเวลาที่กำหนดไว้สำหรับงานวิจัย นี้มี 7 ขั้นตอน คือ 1) การสำรวจเบื้องต้นและจัดงานให้เป็นมาตรฐาน 2) การกำหนดงานที่ครอบคลุม 3) การแยกแยะส่วนย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานงาน 4) การกำหนดเวลาส่วนย่อยที่ทำโดยคน การสร้างส่วนย่อยที่ควบคุม โดยกระบวนการและ การรวมข้อมูลและสูตรทั้งหมด 5) การกำหนดและให้รหัสส่วนย่อยงานที่ต้องการ 6) การทดสอบ ความถูกต้อง 7) การประมวลผลโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์และการเตรียมรายงานขั้นสุดท้าย การวิจัยนี้ทำการวิจัยในสามแผนกของการผลิตเครื่องประดับก็คือ แผนกแต่งแผนกฝัง และแผนกขัด และชุด ได้ผลสรุปว่าสามารถสร้างข้อมูล มาตรฐานและสูตรเวลาสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยการประยุกต์ใช้ ระบบเวลาที่กำหนดไว้ จากค่าเวลาที่ได้จากข้อมูลมาตรฐานและสูตรเวลานี้ สามารถใช้เป็นมาตรฐานได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนั้นข้อมูลมาตรฐานและสูตร เวลาสามารถถูก พัฒนาเพื่อใช้สำหรับแบบอื่น ๆ ของงานที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งคุณสมบัติข้อนี้จะทำให้ข้อมูล มาตรฐานเวลานี้สามารถนำไปอ้างอิงกับ อุตสาหกรรมที่คล้ายคลึงกันได้

นุชสรา รักอำนาจกิจ (2537:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อปรับปรุงระบบการ ควบคุมการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาปัญหาเพื่อหา แนวทางปรับปรุงระบบการควบคุมการผลิตใน โรงงานอุตสาหกรรมเครื่องประดับ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบการควบคุมการผลิตของโรงงานประเภทนี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากการศึกษาพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมประเภทนี้มักประสบปัญหา ด้านการบริหารจัดการด้าน การควบคุมการผลิต รวมทั้งการควบคุมการเบิกใช้ วัสดุดิบ และสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งล้วนแล้วแต่ เกี่ยวข้องกับวัสดุที่มีมูลค่าทำให้เกิดการสูญหายบ่อย ๆ ประเด็นสำคัญในการในการศึกษาจึง ประกอบด้วย การจัด โครงการสร้างองค์กร การควบคุมการผลิต มีการประชุมติดตามปัญหา ทาง การผลิต การออกแบบปรับปรุงเอกสารทางการผลิตที่จำเป็น ซึ่งประกอบด้วยรายงานและเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการควบคุม เกี่ยวกับวัสดุดิบ งานระหว่างผลิตและสินค้าสำเร็จรูป ผลการ ศึกษาวิจัย ส่งผลทำให้ประสิทธิภาพทางการผลิตภาพทางการ ผลิตของแต่ละหน่วยงาน มีแนวโน้ม สูงขึ้น มีการใช้เอกสารทางการผลิตที่เสนอ ในการควบคุมงานและเก็บข้อมูลพื้นฐานทางการผลิต สำหรับหัวหน้างานและผู้บริหารใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจและวางแผนงานผลิต และทำ ให้แต่ละหน่วยงาน มีการควบคุมและติดตามงานในระหว่างผลิตที่เป็นระบบและรัดกุมยิ่งขึ้น ทำให้ เปรอร์เซ็นต์ความสูญเสียของชิ้นงานในระหว่างการผลิตลดลง

ศุภวิช สุภขลาสัย และ ศุภมาศ พยัคฆพันธ์ (2539:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องลู่วาง และ โอกาสทางการส่งออกและผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียนของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ ผลการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันไทยเป็นผู้ส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับที่ สำคัญประเทศหนึ่งในโลก โดยพัฒนาจากการเป็นศูนย์กลางการค้าพลอย การเจียรไนพลอย การเจียรไนเพชร และมาเป็นผู้ผลิตและส่งออกเครื่องประดับเพชรพลอย อุตสาหกรรมนี้แบ่ง ออกเป็น 3 อุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมเจียรไนพลอย อุตสาหกรรมเจียรไนเพชร และ อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุตสาหกรรมเจียรไนพลอยเกิดจากการที่ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าพลอย เนื่องจากเป็นแหล่งพลอยที่สำคัญ 1 ใน 5 แห่งของโลก และอาศัยความได้เปรียบจากฝีมือการเจียรไนที่ประณีต และไทยยังมีการหุงหรือเผาพลอย ซึ่งทำให้พลอยมีคุณค่ามากขึ้น ซึ่งการหุงหรือเผาพลอยนี้มีในไทยเพียงประเทศเดียวในโลก อุตสาหกรรมเจียรไนพลอยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยใช้เครื่องมือเจียรไนที่ไม่ซับซ้อนและมีราคาถูก การลงทุนลักษณะโรงงานที่มีการลงทุนสูงจึงมีน้อยมาก การส่งออกส่วนใหญ่ของอุตสาหกรรมจะผ่านบริษัทผู้ส่งออก (Exporting Firms) และผู้ค้าคนกลาง (Trading Firms) และมีบางบริษัทเท่านั้นที่เป็นทั้งผู้ผลิตและส่งออก

อุตสาหกรรมเจียรไนเพชรในไทยเกิดจากการย้ายฐานการผลิตจากประเทศที่มีชื่อเสียงด้านการเจียรไนเพชรมาเป็นเวลานาน เช่น เบลเยียม อิสราเอล และอังกฤษ เนื่องจากต้องการการได้เปรียบในด้านค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าในการเจียรไนเพชรขนาดเล็กกว่าในประเทศตน ไทยมีฝีมือการเจียรไนเพชรที่พัฒนามาจากการเจียรไนพลอย ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเจียรไนเพชรมีเพียงไม่กี่ราย (เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมเจียรไนพลอย) และส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างชาติที่มีลักษณะเป็นโรงงานที่มีการลงทุนสูง เนื่องจากเครื่องมือในการเจียรไนทันสมัย ซับซ้อน และต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมนี้จึงต้องมีฐานการเงินที่ดี และต้องมีชื่อเสียงและประสบการณ์ในวงการค้าพลอยมาก่อน เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการได้รับคัดเลือกซื้อเพชรจากเดอ เบียร์ส (De Beer)

อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอยนั้น ผู้ผลิตเพื่อส่งออกส่วนหนึ่งพัฒนาจากผู้ผลิตเพื่อขายในประเทศ หรือพัฒนามาจากผู้ส่งออกอัญมณี (Gems Exporter) หรือผู้ค้าอัญมณีภายในประเทศ (Local Gems Traders) และผู้ผลิตอีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ผลิตที่ร่วมทุนกับต่างชาติ นอกจากนี้ยังมีผู้ส่งออก (Exporter) ที่อาศัยการผลิตจากผู้รับเหมาช่วง (Subcontractors) โดยผู้ส่งออก (Exporters) ประเภทนี้อาศัยประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมนี้มาก่อน และต้องมีฐานการเงินที่ดี

การส่งออกอัญมณีของไทยนั้นมีแนวโน้มส่งออกเพชรเจียรไนมากขึ้น ในขณะที่ส่งออกพลอยเจียรไนลดลง พลอยที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นทับทิมและไพลิน ตลาดส่งออกพลอยที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา ประชาคมยุโรป ญี่ปุ่น และฮ่องกง ตลาดส่งออกเพชรเจียรไนที่สำคัญ คือ เบลเยียม ญี่ปุ่น ฮ่องกง อิสราเอล และสหรัฐอเมริกา ส่วนการส่งออกเครื่องประดับเพชรพลอยมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่การนำเข้าเครื่องประดับเพชรพลอยมีสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 10 ของมูลค่าการส่งออก โดยส่วนใหญ่นำเข้าจากสหรัฐอเมริกา อิตาลี ฝรั่งเศส และฮ่องกง

สำหรับตลาดอาเซียนนั้นไทยมีแนวโน้มส่งออกพลอยลดลง และส่งออกเพชรเจียรไนมากขึ้น มูลค่าการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของไทยไปอาเซียนยังมีสัดส่วนที่น้อยมาก (ไม่ถึงร้อยละ 10) ค่อมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของไทย โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 90 เป็นการส่งออกไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปยังสิงคโปร์ อย่างไรก็ตามตลาดที่น่าสนใจนอกจากสิงคโปร์ คือ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เนื่องจากมีการขยายตัวในการส่งออกสูง

ไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด ในอาเซียนทั้งในอุตสาหกรรมเจียรระไนพลอย อุตสาหกรรมเจียรระไนเพชร และอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอย ในอุตสาหกรรมเจียรระไนพลอย ไทยมีความได้เปรียบในด้านวัตถุดิบ (เนื่องจากเป็นแหล่งพลอยสีและศูนย์การค้าพลอย) และไทยมีฝีมือเจียรระไนที่ละเอียด ประณีต ประกอบกับมีเทคนิคการหุงพลอยที่มีประเทศเดียวในโลก ส่วนอุตสาหกรรมเจียรระไนเพชรนั้น ไทยมีความได้เปรียบในด้านฝีมือเจียรระไน (ซึ่งพัฒนามาจากการเจียรระไนพลอย) และสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอย ผู้ผลิตไทยมีความได้เปรียบทั้งในด้านวัตถุดิบ ฝีมือการเจียรระไนเพชรพลอย การทำตัวเรือน และความชำนาญในตลาดส่งออก

สำหรับผลกระทบของอาฟต้า (AFTA) ที่มีต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับนั้น ไทยมีความได้เปรียบในการแข่งขันมากที่สุด ในอาเซียน จึงคาดได้ว่าการเปิดตลาดจะทำให้ไทยสามารถขยายการส่งออกไปยังตลาดอาเซียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอยที่มีอัตราการคุ้มครองทางค้าภาษีนำเข้าในระดับสูง ส่วนอุตสาหกรรมอัญมณี (อุตสาหกรรมเจียรระไนพลอยและเพชร) นั้นการขยายตัวในการส่งออกคงมีไม่มากนัก เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนมีอัตราการคุ้มครองทางค้าภาษีนำเข้าไม่สูงหรือมีการค้าค่อนข้างเสรีอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการได้รับประโยชน์จากการขยายการส่งออกของไทยจากผลของอาฟต้า (AFTA) นี้ขึ้นอยู่กับความคาดหวัง (Local Content Requirement) ด้วย หากมีการตั้งความคาดหวัง (Local Content Requirement) สูงเกินไปการส่งออกอัญมณีคงจะเป็นไปได้ยาก และการรวมกลุ่มการค้าเสรีอาเซียนคงจะไม่ก่อให้เกิดการค้า (Trade Creation) ขึ้นในสินค้านชนิดนี้

สุลักษณ์ เถาจเวชกุล. (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ ความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ตั้งแต่ปี 2526-2541 อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ มีมูลค่าการส่งออกคิด 1 ใน 10 ของการส่งออกของประเทศ นอกจากนี้ยังมีมูลค่าการส่งออกร้อยละ 80 ของมูลค่าการผลิตทั้งหมด และอุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานสูง ประกอบกับประเทศไทยมีเทคนิคการเผาพลอย ซึ่งจะเพิ่มมูลค่าของอัญมณี จึงทำให้ประเทศไทยมีความได้เปรียบในการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับไปยังตลาดโลก ในปัจจุบันความได้เปรียบของประเทศลดลงเนื่องจากปัญหาด้านวัตถุดิบ ค่าแรง และยังคงนำเข้าระบบ คุณภาพอัญมณีที่จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้ซื้อ จึงส่งผลกระทบต่อความสามารถทางการแข่งขันของไทยในอุตสาหกรรมนี้ลดลงและอาจเสียเปรียบทางการแข่งขันเมื่อเทียบกับประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าเช่น อินเดีย จีน และเวียดนาม ดังนั้นหากประเทศไทยไม่ปรับตัวไปสู่การผลิตสินค้าคุณภาพสูงเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มแล้ว ตลาดส่งออกของไทยก็จะถูกแทนที่

ด้วยประเทศผู้ส่งออกที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าในที่สุด การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างทั่วไป ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับศึกษาความได้เปรียบโดย เปรียบเทียบ และศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบเชิง แข่งขันภายในประเทศที่มีต่ออุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และเปรียบเทียบความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบและความได้ เปรียบเชิง แข่งขันกับประเทศคู่แข่ง คือประเทศอินเดีย ในการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบใช้แนวคิด ของ ค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (RCA) ส่วนปัจจัยที่มีผล กระทบต่อความได้เปรียบเชิง แข่งขันใช้กรอบแนวคิดของ ไมเคิล. อี.พอร์เตอร์ ซึ่งได้แก่ สภาพปัจจัยการผลิตภายในประเทศ ผู้ป สงค์ภายในประเทศ อุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่อง ภายในประเทศ โครงสร้างของบริษัท และสภาพการแข่งขันภายใน ประเทศ รวมทั้งเหตุสุดวิสัยและนโยบายของรัฐบาล จากการวิเคราะห์ ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบพบว่า ประเทศไทยและประเทศอินเดียมีความได้เปรียบโดย เปรียบเทียบ และประเทศอินเดียมีความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบเหนือประเทศไทย นอกจากนี้ ประเทศไทยเริ่มสูญเสียความได้เปรียบเชิงแข่งขัน เพราะค่าแรงงานที่สูงกว่าแต่ในด้านคุณภาพสินค้า ที่ผลิตได้มีคุณภาพสูงกว่าอินเดีย นอกจากนี้ประเทศไทยยังเสียเปรียบประเทศอื่นๆ ในด้านของ อุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่องในประเทศ ดังนั้นจึงควรพัฒนาเทคโนโลยี และแรงงานเพื่อก ยกระดับคุณภาพสินค้าและ เพื่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมสนับสนุนภายในประเทศ

ฉันทวิภา ตรีวิทย์ (2543:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จใน อุตสาหกรรมเครื่องประดับไทย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอปัจจัยสำคัญที่มีต่อความสำเร็จ ในอุตสาหกรรมเครื่องประดับไทยสำหรับผู้ประกอบการภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง เสนอกลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก ทั้งนี้มี ขอบเขตของการวิจัย คือ ศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมเครื่องประดับซึ่งมีผลิตภัณฑ์หลัก คือ เครื่องประดับอัญมณี ที่มีตัวเรือนทำด้วยทองคำ เงิน แพลตินั่ม และโลหะมีค่าชนิดอื่น ๆ

ขั้นตอนแรกของการวิจัย คือ การรวบรวมข้อมูลทั้งจากสถิติการค้า ข้าราชการในวงการ ผลงานวิจัยในอดีต และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานี้ โดยสำรวจแบบสอบถามไปยังผู้ประกอบการและ ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ลำดับต่อไปจึงทำการวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายใน และ ภายนอกเพื่อระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของอุตสาหกรรม แล้วจึงวิเคราะห์หา ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จ และเสนอกลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรม

จากการวิเคราะห์ตลาดเครื่องประดับโลก พบว่าเครื่องประดับไทยส่วนใหญ่จัดอยู่ใน ตลาดระดับกลางและมีแนวโน้มที่จะมีศักยภาพในการแข่งขันลดลงเรื่อย ๆ เนื่องจากปัจจัยภายใน เองและปัจจัยภายนอกจากทั้งคู่แข่งที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และแนวโน้มสภาพเศรษฐกิจ ถดถอยของลูกค้านำในขณะนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดวิสัยทัศน์ของการศึกษานี้เป็นการศึกษาแนว ทางการอยู่รอดของอุตสาหกรรมเครื่องประดับไทยในตลาดระดับกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลจากการศึกษาพบว่า อุตสาหกรรมเครื่องประดับไทยมีปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการอยู่รอดในตลาดระดับกลาง 8 ประการ อันได้แก่ วัตถุประสงค์ ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน เทคโนโลยี การตลาด นโยบายด้านภาษีและมาตรการของรัฐ ภาพลักษณ์ และเครื่องหมายการค้า และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Internet)

ปริยานุช แยมจินดา (2548:บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการดำเนินงานของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีแท้ในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีแท้ในประเทศไทยใน 3 ด้าน คือ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านเทคโนโลยีในการผลิต และด้านแรงงาน เพื่อเปรียบเทียบระหว่างลักษณะของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดของกิจการ รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนินงาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยทำการทดสอบสมมติฐานที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

- 1) ระดับปัญหาการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีแท้ในประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีระดับปัญหาในด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านแรงงาน ด้านเทคโนโลยีการผลิต และด้านวัตถุประสงค์ ตามลำดับ
- 2) การเปรียบเทียบลักษณะของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีแท้ในประเทศไทยกับปัญหาในการดำเนินงาน พบว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีแท้ในประเทศไทยที่มีขนาดของกิจการ รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีแท้ในประเทศไทยมีปัญหาการดำเนินงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จอมขวัญ กำปันทอง (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง เจตคติของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับในประเทศไทยที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาถึงระดับเจตคติของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับในประเทศไทยที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยส่วนองค์กรของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับที่มีต่อระดับเจตคติของระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพในด้านต่างๆ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วยวิธี t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับในประเทศไทย มีระดับเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.556 เมื่อพิจารณาระดับเจตคติของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับในประเทศไทยที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพในแต่ละด้าน พบว่าด้านระบบการวางแผนการผลิต ด้านระบบการปฏิบัติการผลิต และด้านระบบการควบคุมการผลิต มีระดับเจตคติอยู่ในระดับค่อนข้างดี ส่วนด้านระบบการควบคุมวัสดุการผลิตมีระดับเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบระดับเจตคติของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเครื่องประดับในประเทศไทยที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ พบว่า อายุ ระดับการศึกษา ขนาดของธุรกิจ รูปแบบการลงทุน และลักษณะประเภทของการผลิตของผู้ประกอบการที่ต่างกันทำให้ระดับเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพต่างกัน ส่วนเพศของผู้ประกอบการที่ต่างกันทำให้ระดับเจตคติที่มีต่อระบบการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนิดา อุดมแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันในโรงงานอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมอัญมณี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อศึกษาถึงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารในการให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมอัญมณี (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหาร ได้แก่ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมอัญมณี (3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของสถานประกอบการ ได้แก่ ขนาดของกิจการ ลักษณะการผลิต และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมอัญมณี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้โปรแกรม SPSS For Windows ในการประมวลผล

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมอัญมณีไม่แตกต่างกัน

2) ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงานมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันในโรงงานอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารอัญมณีไม่แตกต่างกัน เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ลักษณะของสถานประกอบการ ได้แก่ ขนาดของกิจการ ลักษณะการผลิต และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของผู้บริหารต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในเขตนิคมอุตสาหกรรมอัญธานี

วรนาถ แสงมณี (2558 : บทคัดย่อ)1) ทักษะคิดที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน 3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 4) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยรวมทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.329)

2. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยรวมการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.341)

3. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติในแต่ละด้านดังนี้ คือ ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล = 3.481 ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน = 3.451 ด้านภาคการศึกษา = 3.311 และด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ = 3.073

4. นักศึกษามีระดับค่าเฉลี่ยการเตรียมความพร้อมในทักษะแต่ละด้านดังนี้คือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ = 3.589 ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน = 3.365 ทักษะด้านวัฒนธรรม = 3.256 และทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร = 3.155

5. นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC และระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แยกต่างหากมีทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แยกต่างหากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แยกต่างหาก มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแยกต่างหากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนแยกต่างหาก มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แยกต่างหาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิภาคและวัย เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในกลุ่มอาเซียน และความรู้ด้าน AEC แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

9. นักศึกษาที่มีเพศ ภูมิภาคและวัย เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกัน

10. เมื่อพิจารณารายด้านของทัศนคติ พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

11. เมื่อพิจารณารายด้านของทัศนคติ พบว่า นักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีทัศนคติด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

12. เมื่อพิจารณารายด้านของการเตรียมความพร้อม พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีทัศนคติด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

13. เมื่อพิจารณารายด้านของการเตรียมความพร้อม พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีทัศนคติด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร และด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

14. เมื่อพิจารณารายด้านของการเตรียมความพร้อม พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีทัศนคติด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนและร้อยละของแนวทางในการปรับตัวด้านปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

แนวทางในการปรับตัว	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ปรับโครงสร้างค่าแรงงานเพิ่ม	55	43.3
ให้พนักงานที่มีอยู่เดิมทำงานล่วงเวลาเพิ่มเติมมากขึ้น	33	26.0
ดึงตัวจากกิจการอื่นด้วยการเพิ่มสวัสดิการ	11	8.7
เปลี่ยนสถานภาพการจ้างจากรายวันเป็นประจำ	16	12.6
แนวทางอื่น ๆ	12	9.4
รวม	127	100.0

วรนาถ แสงมณี (2555 : บทคัดย่อ) จากตารางที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวทางในการปรับตัวด้านปัญหาการขาดแคลนแรงงานมากที่สุด คือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับ โครงสร้างค่าแรงงานเพิ่ม มีจำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ ให้นักงานที่มีอยู่เดิมทำงานล่วงเวลาเพิ่มเติมมากขึ้น มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.0 เปลี่ยนสถานภาพการจ้างจากรายวันเป็นประจำ มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.6 และแนวทางที่มีผู้ตอบน้อยที่สุดคือ คึงตัวจากกิจการอื่นด้วยการเพิ่มสวัสดิการ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.7

ในกรณีของผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่ามีแนวทางในการปรับตัวด้วยรูปแบบอื่นนั้น มีดังนี้คือ จัดหาบุคลากรอื่นทำงานแทนในงานบางประเภท Outsource การสรรหาบุคลากรใหม่ จัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน หมุนเวียนการทำงานของพนักงานให้ได้หลายอย่าง (พนักงานหนึ่งคนต้องทำงานได้มากกว่า 1 อย่าง) มีการจ่ายค่าจ้างงานเพิ่มขึ้น และสั่งซื้อพลอยเจียรไนเข้ามาแทน

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนและร้อยละแนวทางในการปรับตัวด้านคุณภาพฝีมือแรงงาน

แนวทางในการปรับตัว	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
จัดฝึกอบรมเพิ่มเติม	62	48.4
จ่ายค่าแรงงานตอบแทนให้สูงขึ้น	38	29.7
มีการทดสอบวัดระดับฝีมือ	21	16.4
แนวทางอื่น ๆ	7	5.5
รวม	128	100.0

จากตาราง ที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีแนวทางในการปรับตัวด้านปัญหาคุณภาพฝีมือแรงงานมากที่สุด คือ ใช้วิธีจัดฝึกอบรมเพิ่มเติม มีจำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมาคือ จ่ายค่าแรงงานตอบแทนให้สูงขึ้น มีจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.7 และแนวทางที่มีผู้ตอบน้อยที่สุด คือ มีการทดสอบวัดระดับฝีมือ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.4

ในกรณีของผู้ที่ตอบแบบสอบถามว่ามีแนวทางในการปรับตัวด้วยรูปแบบอื่นนั้น มีดังนี้คือการสรรหาบุคลากร เทรนนิ่งตัวต่อตัวกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภายใน ประเมินผลการทำงานให้บ่อยขึ้น เพื่อกระตุ้นให้พนักงานกระตือรือร้นในการพัฒนาฝีมือ เปลี่ยนวิธีการรับสมัครให้ละเอียดขึ้น หาอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาเสริม ให้เวลาในการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานมากขึ้น และให้หัวหน้างานสอนเป็นพิเศษ

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรับทราบถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรมในแนวทางการปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การกำหนดค่าตัวแปร
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารองค์การในเขตนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 6 แห่ง ประกอบไปด้วย

1. นิคมปิ่นทอง(ชลบุรี) 50 บริษัท
2. นิคมบางชัน(กทม.) 67 บริษัท
3. นิคมบางปู (สมุทรปราการ) 335 บริษัท
4. นิคมบางพลี (สมุทรปราการ) 139 บริษัท
5. นิคมอัญธานี (กทม.) 62 บริษัท
6. นิคมลาดกระบัง (กทม.) 211 บริษัท

จำนวนรวมทั้งสิ้น 864 บริษัท อย่างไรก็ตามได้มีการส่งกลับจากการที่กิจการปิดการดำเนินการไปเป็นจำนวน 129 ฉบับ ทำให้เหลือจำนวนจริงที่ได้รับจดหมายจากผู้วิจัยเพียง 735 ฉบับ และได้มีการส่งแบบสอบถามตอบกลับมาเพียง 72 ราย โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.80 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยแบบสอบถามได้ถูกแจกให้ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมตามที่ระบุไว้ใน ข้อ 3.1 คำถามที่ใช้ในแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์

2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนองค์การ ได้แก่ ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดจำหน่าย ผลการดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่มประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของประเทศไทยในกลุ่ม AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมตามที่ระบุไว้ใน ข้อ 3.1 โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ติเคิร์ท (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่านำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน
มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพมาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพน้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3. ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับจิตสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของริน ติเคิร์ท (Rinses Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์.2543:107-108) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็น	กำหนดให้ค่าคะแนนของตัวเลือกตอบ
มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการมากที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน
มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการมาก	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน
มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปานกลาง	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน
มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการน้อย	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน
มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการน้อยที่สุด	กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

3: นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาดำเนินการทดสอบกับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน ทำการทดสอบความเชื่อมั่น โดยวิธีการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถามเท่ากับ .96 ได้ผลสรุปว่าแบบสอบถามเชื่อถือได้ (มากกว่า 0.80)

ตารางที่ 3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านแบบสอบถาม

รศ.ดร.วินัย พุทธิกุล	คณะเศรษฐศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์
ดร. ปรียวดี ผลเอนก	ม.บูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
ผศ.ดร.สรรพสิทธิ์ ลิ้มบรรณรัตน์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ สจล.
ผศ.ดร. มนต์ ไพฑูริย์เจริญลาภ	ข้าราชการเกษียณ ภาควิชาสถิติประยุกต์ สจล.
ดร. พยัค วุฒิรงค์	วิชาการอิสระ
รศ. สุชาติ เหล่าปรีดา	คณะบริหารธุรกิจ ม.รามคำแหง
ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจนนิรุตติกุล	คณะกรรมการบริหารและจัดการ สจล.

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูลโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่ทำการวิจัย คือผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมตามที่ระบุไว้ใน ข้อ 3.1

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นคว้า รวบรวม จากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสาร การสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และ ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเจตคติเป็น 5 ระดับ ตามคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543:107-108)

4.500 - 5.000	หมายถึง	ระดับประสิทธิภาพ และระดับขีดสมรรถนะมากที่สุด
3.500 - 4.499	หมายถึง	ระดับประสิทธิภาพ และระดับขีดสมรรถนะมาก
2.500 - 3.499	หมายถึง	ระดับประสิทธิภาพ และระดับขีดสมรรถนะปานกลาง
1.500 - 2.499	หมายถึง	ระดับประสิทธิภาพ และระดับขีดสมรรถนะน้อย
1.000 - 1.499	หมายถึง	ระดับประสิทธิภาพ และระดับขีดสมรรถนะน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2541: 74)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 - 0.999 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ไม่แตกต่างกันมาก

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันมาก

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนมาได้แล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นนำมาตรวจการให้คะแนนและนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาว่า ประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การธุรกิจในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดเป็นสำคัญ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและจำนวนของแบบสอบถามที่ได้กลับมา

2. นำแบบสอบถามที่มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์และแปลผล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA โดย

แบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้บริหารในเขตนิคมอุตสาหกรรม ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดจำหน่าย ผลการดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วน โครงสร้างการลงทุน กลุ่มประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของประเทศไทยในกลุ่ม AEC โดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage) ของตัวแปร

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า t-test และ One-way ANOVA

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับจิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการนำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การทดสอบค่า One-way ANOVA

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารในเขตนิคมอุตสาหกรรม

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ค่าจำนวนที่คำนวณ}}{\text{ค่าจำนวนทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.2)$$

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพและจิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 137-142) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.3)$$

เมื่อ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543: 143)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.4)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงลักษณะขององค์การธุรกิจ ซึ่งได้แก่ ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดจำหน่าย ผลการดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่มประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของประเทศไทยในกลุ่ม AEC มีผลต่อประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี One-way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ ประเภทของกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ขนาดเงินทุน จำนวนพนักงาน รายได้/ยอดจำหน่าย ผลการดำเนินงาน/กำไร รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุน กลุ่มประเทศที่ส่งออก ประเภทกิจการผลิต ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด ระดับความพร้อมของประเทศไทยในกลุ่ม AEC ระดับประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการวิเคราะห์โดยใช้วิธี One-way ANOVA มีดังต่อไปนี้

- เปลี่ยนสมมติฐานวิจัยเป็นสมมติฐานสถิติ
- สมมติฐานสถิติที่ใช้ทดสอบ โดยวิธี One-way ANOVA คือ

$$H_0 : \text{ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร } k \text{ กลุ่มไม่แตกต่างกัน}$$

$$H_1 : \text{ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกัน}$$
 หรือ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_k$$

$$H_1 : \mu_i \neq \mu_j, \text{ เมื่อ } i \neq j$$

$$; i, j = 1, 2, \dots, k$$

- สถิติที่ใช้ทดสอบ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 116)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad (3.12)$$

สูตรสำหรับการวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงสูตรการวิเคราะห์โดยใช้วิธี One-way ANOVA

Source of Variation	Degree of freedom	Sum Square	Mean Square	F
Between Groups	$k - 1$	$SS_b = \sum_{j=1}^k \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{n}$	$MS_b = \frac{SS_b}{k - 1}$	$F = \frac{MS_b}{MS_w}$
Within Group	$n - k$	$SS_w = SS_T - SS_b$	$MS_w = \frac{SS_w}{n - k}$	
Total	$n - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

- เมื่อ k คือ จำนวนกลุ่ม
 n คือ ขนาดตัวอย่างทั้งหมด
 n_j คือ ขนาดตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T_j คือ ผลรวมของคะแนนทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างที่ j
 T คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 x_{ij} คือ คะแนนแต่ละตัว

- การตัดสินใจ

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ $= \alpha$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k-1), (n-k)$ หรือ ถ้าโปรแกรมให้ค่า p-value ซึ่งเป็นค่าความน่าจะเป็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่า F มากกว่าค่า F ที่คำนวณได้ ถ้าค่า p-value มีค่าน้อยกว่า α จะปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือยอมรับว่า ค่าเฉลี่ยของประชากรอย่างน้อยสองประชากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ถ้าค่า F ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับเมื่อเปรียบเทียบกับค่า F จากตารางที่ 3.1 $df = (k-1), (n-k)$ หรือ ถ้ามีค่า p-value มากกว่าหรือเท่ากับ α จะยอมรับ H_0 นั่นคือยอมรับว่า ค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร k กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สำหรับการใช้สถิติทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 3.3 คือ

ตารางที่ 3.3 แสดงสมมติฐานการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 3 จำนวนพนักงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือยอดขายต่อปีต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 5 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของผู้บริหารองค์การเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 8 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 9 ประเภทการผลิตต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 10 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 11 กลุ่มประเทศที่ส่งออกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 12 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 13 ประเภทของกิจการต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 14 ขนาดเงินทุนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 16 รายได้หรือยอดขายต่อปีต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 17 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 18 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐานที่ 19 ระยะเวลาการดำเนินงานต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 20 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 21 ประเภทการผลิตต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 22 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 24 ระดับความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 72 ชุด ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการ

N = 72

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทกิจการ		
อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า	8	11.1
อุตสาหกรรมทั่วไป	17	23.6
อุตสาหกรรมเคมี	6	8.3
อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	26	36.1
อุตสาหกรรมอาหาร	3	4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการ

N = 72

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อื่นๆ	12	16.7
รวม	72	100.0
2. ขนาดเงินทุนของกิจการ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท	20	27.8
มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท	21	29.8
มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท	10	13.9
มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท	6	8.3
มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท	4	5.6
มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท	5	6.9
มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป	6	8.3
รวม	72	100.0
3. จำนวนพนักงาน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน	4	5.6
มากกว่า 50 - 100 คน	11	15.3
มากกว่า 100 - 300 คน	24	33.3
มากกว่า 300 - 500 คน	7	9.7
มากกว่า 500 - 1,000 คน	14	19.4
มากกว่า 1,000 คนขึ้นไป	12	16.7
รวม	72	100.0
4. รายได้/ยอดจำหน่ายต่อปี (ล้านบาท)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท	10	14.1
มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท	18	25.3
มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท	22	30.9
มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาท	18	25.3
มากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป	3	4.3
รวม	72	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการ

N = 72

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ผลการดำเนินงาน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท	27	37.5
มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท	21	29.2
มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท	8	11.1
มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท	8	11.1
มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป	5	6.9
ขาดทุน	3	4.2
กำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละของรายได้		
2	2	2.8
3	1	1.4
3.5	1	1.4
5	3	4.2
5.7	1	1.4
5.8	1	1.4
6	1	1.4
6.7	1	1.4
9	1	1.4
9.66	1	1.4
10	2	2.8
10.3	1	1.4
10.5	1	1.4
11	1	1.4
12	2	2.8
15	2	2.8
16	1	1.4
20	2	2.8
ไม่ระบุ	47	65.3
รวม	72	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการ

N = 72

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ		
เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน	6	5.6
บริษัท เอกชน จำกัด	65	90.3
บริษัท มหาชน จำกัด	3	4.2
รวม	72	100.0
7. ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	0	0
มากกว่า 5-15 ปี	8	11.1
มากกว่า 15-20 ปี	7	9.7
มากกว่า 20-25 ปี	17	23.6
มากกว่า 25-30 ปี	30	41.7
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	10	13.9
รวม	72	100.0
8. สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ		
เจ้าของเป็นคนไทย 100%	19	26.4
การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ	26	36.1
เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ	27	37.5
รวม	72	100.0
9. ประเภทการผลิตของกิจการ		
รับจ้างผลิต	34	47.2
รับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตน	19	26.4
ผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น	19	26.4
รวม	72	100.0
10. ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด		
ภายในประเทศเท่านั้น	8	11.1
ส่งออกต่างประเทศ	20	27.8
ทั้งภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ	44	61.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของลักษณะกิจการ

N = 72

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	72	100.0
11. กลุ่มประเทศที่ส่งออก		
เพื่อนบ้าน/อาเซียน	17	23.6.2
จีน	5	6.9
ญี่ปุ่น	17	23.6
อเมริกา	13	18.1
ยุโรป	17	23.6
แอฟริกา	3	4.2
รวม	72	100.0
12. ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการค้าในธุรกิจ		
เศรษฐกิจภายในประเทศ	10	12.3
กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	0	0
เศรษฐกิจภายนอกประเทศ	23	32.8
สังคมวัฒนธรรม รสนิยมของลูกค้า	2	2.7
เทคโนโลยี	8	10.9
สถานการณ์การเมือง	6	8.2
คู่แข่ง	23	32.8
รวม	72	100.0
13. ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียน		
กลุ่มประเทศที่ส่งออก		
ไม่พร้อม	14	19.5
ค่อนข้างพร้อม/ปานกลาง	49	68.1
พร้อมมาก	9	12.5
รวม	72	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการของผู้บริหารองค์การ
ในนิคมอุตสาหกรรม ได้ผลดังนี้

ประเภทกิจการ พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า มีจำนวน 26
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาคืออุตสาหกรรมทั่วไปจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 อื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 อุตสาหกรรมเคมี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ขนาดเงินทุนของกิจการ พบว่า กิจการที่มีขนาดเงินทุนมากกว่า 50 – 200 ล้านบาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 มากที่สุด รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ขนาดเงินมากกว่า 200 – 500 ล้านบาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ ส่วนขนาดเงินทุนมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาทและมากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป มีจำนวน 6 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3

จำนวนพนักงาน พบว่า จำนวนพนักงานมากกว่า 100 - 300 คน มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือพนักงานมากกว่า 500 - 1,000 คน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 มากกว่า 1,000 คน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมากกว่า 50 - 100 คน จำนวน 11 คน มากกว่า 300 - 500 คน มีจำนวน 7 คน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 9.7 และ 5.6 ตามลำดับ

รายได้/ยอดจำหน่ายต่อปี (ล้านบาท) พบว่า รายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาท มีจำนวนมากที่สุดคือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาคือ 100 – 500 ล้านบาท และ 1,000 – 5,000 ล้านบาท มีจำนวน 18 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนรายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท จำนวน 10 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.1

ผลการดำเนินงาน พบว่า ผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ถัดมาคือผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 -300 ล้านบาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ส่วนขาดทุนมีจำนวนน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 โดยกำไรสุทธิ คิดเป็นร้อยละ 5 ของรายได้ มีจำนวน 3 คนหรือร้อยละ 4.2 ส่วนกำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ 2, 10, 12, 15 และ 20 ของรายได้ มีจำนวน 2 คนเท่ากัน หรือร้อยละ 2.8

รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ พบว่า เป็นบริษัท เอกชน จำกัด 65 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 เจ้าของคนเดียวรวมถึงห้างหุ้นส่วน มีจำนวน 4 คน และบริษัท มหาชน จำกัด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ 4.2 ตามลำดับ

ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ พบว่า ระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการมากกว่า 25-30 ปี มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ถัดมาคือมากกว่า 20-25 ปี จำนวน 17 คน มากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน มากกว่า 5-15 ปี จำนวน 8 คนและมากกว่า 15-20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 13.9 11.1 และ 9.7 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ พบว่า เจ้าของเป็นชาวต่างชาติมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือการลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 ลำดับสุดท้ายคือเจ้าของเป็นคนไทย 100% จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

ประเภทการผลิตของกิจการ พบว่า รับจ้างผลิต จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาคือการผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตน ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับการผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด พบว่า มีช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดทั้งภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ มากถึง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือส่งออกไปต่างประเทศ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และ ภายในประเทศเท่านั้นจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

กลุ่มประเทศที่ส่งออก พบว่า ประเทศเพื่อนบ้าน/อาเซียน ญี่ปุ่นและ ยุโรป มีจำนวน 17 คน เท่ากันทั้ง 3 ประเทศ คิดเป็นร้อยละ 23.6 ถัดมาคือประเทศสหรัฐอเมริกา 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 สาธารณรัฐประชาชนจีน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และแอฟริกา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการค้าในธุรกิจ พบว่า เศรษฐกิจภายนอกประเทศ และคู่แข่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เท่ากัน ถัดมาคือเศรษฐกิจภายในประเทศ มีจำนวน 10 คน เทคโนโลยี จำนวน 8 คน สถานการณ์การเมือง จำนวน 6 คน และสังคมวัฒนธรรม รสนิยมของลูกค้า มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 10.9 8.2 และ 2.7 ตามลำดับ

ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียนกลุ่มประเทศที่ส่งออก พบว่า ประเทศไทยมีความพร้อมปานกลางหรือค่อนข้างพร้อมในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียนกลุ่มประเทศที่ส่งออก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาคือไม่มีมีความพร้อม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และ มีความพร้อมมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.2.1 ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการจัดการ

เอกสารนี้เป็นการตลาด ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน ด้านบริหาร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์การและทรัพยากรมนุษย์และด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

N = 72

การปรับตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านการจัดการการตลาด	3.73	0.915	มาก	4
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	3.98	0.760	มาก	2
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	4.03	0.799	มาก	1
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3.36	0.797	มาก	3
ด้านสภาพแวดล้อม	3.62	0.823	มาก	5
โดยรวม	3.84	0.819	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.84 และแต่ละด้านมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.819 และเมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพแต่ละด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 4.03 แต่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.799

ลำดับที่ 2 ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ พบว่าประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.98 แต่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.760

ลำดับที่ 3 ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.36 แต่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.797

ลำดับที่ 4 ด้านการจัดการการตลาด พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.73 แต่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.915

ลำดับที่ 5 ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.62 แต่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.823

จากข้อมูลระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เมื่อนำข้อมูลมาจัดกลุ่มระดับทัศนคติ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ด้านการจัดการการตลาด		
น้อย	5	7.0
ปานกลาง	18	25.0
มาก	49	68.1
รวม	72	100.0
2.ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ		
น้อย	9	12.5
ปานกลาง	18	25.0
มาก	45	62.5
รวม	72	100.0
3.ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน		
น้อย	2	2.8
ปานกลาง	15	20.8
มาก	55	76.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) จำนวน ร้อยละ ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวม	72	100.0
4.ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์		
น้อย	3	4.2
ปานกลาง	14	19.4
มาก	55	76.4
รวม	72	100.0
5.ด้านสภาพแวดล้อม		
น้อย	11	15.3
ปานกลาง	25	34.7
มาก	36	50.0
รวม	72	100.0
6.โดยรวม		
น้อย	6	8.3
ปานกลาง	18	25.0
มาก	48	66.7
รวม	72	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้ผลดังนี้

ด้านการจัดการการตลาด พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และระดับน้อย 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และระดับน้อย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และระดับน้อย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และระดับน้อย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และระดับน้อย 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

โดยรวม พบว่า ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือระดับมาก ซึ่งมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และสุดท้ายระดับน้อยมีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

4.2.1.1 ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด

จากการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการจัดการการตลาด ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการจัดการการตลาด

N = 72

ด้านการจัดการการตลาด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
วิจัยและพัฒนาการออกแบบและ การใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ	3.85	1.044	มาก	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมด้านการจัดการการตลาด

N = 72

ด้านการจัดการการตลาด	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
สร้างความต้องการในตัวสินค้า และขยายโอกาสทางการตลาดให้หลากหลายขึ้น รวมทั้งตรวจสอบกระแสการตอบรับสิ่งใหม่ๆ ให้กับลูกค้าและตลาดในเชิงรุกอยู่เสมอ	3.64	1.092	มาก	4
นโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุนและกำไรที่เป็นเป้าหมายตลอดจน เป็นราคาที่ตลาดยอมรับได้	3.92	0.765	มาก	2
ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการจัดส่งให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงต่อเวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า	3.94	0.820	มาก	1
การส่งเสริมการตลาดมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน	3.32	0.853	ปานกลาง	5
โดยรวม	3.73	0.915	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.73 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.760 และเมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพในด้านการจัดการการตลาด สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการจัดส่งให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงต่อเวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.94 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.820

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 นโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุนและกำไรที่เป็นเป้าหมาย ตลอดจน เป็นราคาที่ดีตลาดยอมรับได้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.92 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.765

ลำดับที่ 3 วิจัยและพัฒนาการออกแบบและ การใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.85 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.044

ลำดับที่ 4 สร้างความต้องการในตัวสินค้า และขยายโอกาสทางการตลาดให้หลากหลายขึ้น รวมทั้งตรวจสอบกระแสการตอบรับสิ่งใหม่ๆ ให้กับลูกค้าและตลาดในเชิงรุกอยู่เสมอ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.64 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.092

ลำดับที่ 5 การส่งเสริมการตลาดมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.32 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.853

4.2.1.2 ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ

จากการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ

N = 72

ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายที่ได้รับการตรวจสอบทุกขั้นตอนให้อยู่ในคุณภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในมาตรฐานคุณภาพที่กิจการกำหนด	4.29	0.740	มาก	1
กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบและการกำหนดระดับสินค้าคงคลังในปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้รับตามแผนที่กำหนด	4.10	0.695	มาก	2
ทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการควบคุม มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้	4.01	0.760	มาก	3
การทำงานของฝ่ายผลิตมีการประสานงานที่สอดคล้องกับฝ่ายการตลาด	3.96	0.777	มาก	4
กิจการมีการค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต	3.60	0.867	มาก	6
กิจการมีการตรวจสอบซ่อมแซม บำรุงรักษา เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่ใช้ในการผลิตอยู่อย่างสม่ำเสมอ	3.89	0.723	มาก	5
โดยรวม	3.98	0.760	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.98 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.760 และเมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพในด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายที่ได้รับ การตรวจสอบทุกขั้นตอนให้อยู่ในคุณภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในมาตรฐานคุณภาพที่กิจการกำหนด พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.29 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.740

ลำดับที่ 2 กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบและการกำหนดระดับสินค้าคงคลังในปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้รับตามแผนที่กำหนด พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.10 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่า เท่ากับ 0.695

ลำดับที่ 3 ทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการ ควบคุม มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ พบว่า อยู่ใน ระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.01 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการ ปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.760

ลำดับที่ 4 การทำงานของฝ่ายผลิตมีการประสานงานที่สอดคล้องกับฝ่ายการตลาด พบว่า อยู่ในระดับมากโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.96 และมีระดับประสิทธิภาพในการ ดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณา จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.777

ลำดับที่ 5 กิจการมีการตรวจสอบซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่ใช้ ในการผลิตอยู่อย่างสม่ำเสมอ พบว่า อยู่ในระดับมากโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.89 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.723

ลำดับที่ 6 กิจการมีการค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมา ประยุกต์ใช้ในการผลิต พบว่า อยู่ในระดับมากโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.60 และมี ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่ แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.867

4.2.1.3 ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและ การเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน

N = 72

ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า	4.14	0.737	มาก	3
กิจการวางระบบทางด้านการบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว	4.17	0.732	มาก	2
กิจการสามารถจัดการเรื่องการหาแหล่งเงินทุน ที่มีต้นทุนต่ำ ด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม	3.90	0.875	มาก	4
กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงิน ด้วยความเสียใจที่เหมาะสม เน้นความมีวินัย และความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก	4.22	0.697	มาก	1
กิจการมีการจัดการด้านการเงินในรูปคณะกรรมการ โดยเน้นการทำงานแบบปรึกษาหารือร่วมกันและมีความโปร่งใส	3.72	0.953	มาก	5
โดยรวม	4.03	0.799	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.799 และเมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพในด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม เน้นความมีวินัย และความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.22 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.697

ลำดับที่ 2 กิจการวางระบบทางด้านการบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.17 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.732

ลำดับที่ 3 กิจการมีการจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.14 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.737

ลำดับที่ 4 กิจการสามารถจัดการเรื่องการหาแหล่งเงินทุน ที่มีต้นทุนต่ำด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.90 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.875

ลำดับที่ 5 กิจการมีการจัดการด้านการเงินในรูปคณะกรรมการ โดยเน้นการทำงานแบบปรึกษาหารือร่วมกันและมีความโปร่งใส พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.72 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.953

4.2.1.4 ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์

จากการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวอย่างการธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์

N = 72

ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
มีการจัดการอย่างสมดุลระหว่างกิจกรรมงาน และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคลากรภายในองค์การพึงมี	3.86	0.737	มาก	4
โครงสร้างองค์การมีความคล่องตัว ง่าย สามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้	3.96	0.795	มาก	2
กิจกรรมวิธีการในการสื่อสาร ติดต่อบริษัทสัมพันธ์ได้หลากหลายช่องทางให้กับบุคลากรทุกระดับภายในองค์การ เพื่อความเข้าใจในการทำงานที่ดีร่วมกัน	3.89	0.761	มาก	3
กิจกรรมมีการดำเนินการด้วยขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุก เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์การ	3.67	0.805	มาก	6
ระบบการประเมินความดีความชอบ ในการปฏิบัติงาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหาร มีความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับการยอมรับ	3.76	0.796	มาก	5
มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นผลประโยชน์ของพนักงานอย่างเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน	4.03	0.839	มาก	1
กิจกรรมดำเนินการธำรงรักษานักบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีคุณค่าอย่างจริงจัง	3.86	0.844	มาก	4
โดยรวม	3.86	0.797	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับเป็นเอกสารที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.797 และเมื่อพิจารณา ระดับประสิทธิภาพในด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นผลประโยชน์ของพนักงานอย่างเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.839

ลำดับที่ 2 โครงสร้างองค์การมีความคล่องตัว จับไว สามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.96 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.795

ลำดับที่ 3 กิจการมีวิธีการในการสื่อสาร ติดต่อประชาสัมพันธ์ ได้หลากหลายช่องทาง ให้กับบุคลากรทุกระดับภายในองค์การ เพื่อความเข้าใจในการทำงานที่ตีร่วมกัน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.89 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.761

ลำดับที่ 4 กิจการดำเนินการธำรงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพและมีคุณค่าอย่างจริงจัง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.866 และมีการจัดการอย่างสมดุลระหว่างกิจกรรมงาน และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคลากรภายในองค์การพึงมี พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.866

ลำดับที่ 5 ระบบการประเมินความคิดความชอบ ในการปฏิบัติงาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหารมีความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับการยอมรับ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.76 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.796

ลำดับที่ 6 กิจการมีการดำเนินการด้วยขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุก เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์การ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.67 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของ

ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.805

4.2.1.5 ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม

จากการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนใน ด้านสภาพแวดล้อม ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม

N = 72

ด้านสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ล่วงหน้าถึงผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง) ตลอดจนการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ธุรกิจควบคุมได้ยาก	3.76	0.847	มาก	1
การดำเนินการตามข้อ 1 ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้วสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง	3.58	0.852	มาก	4
กิจการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนได้	3.67	0.787	มาก	3
กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ	3.49	0.822	ปานกลาง	6
กิจการมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ให้สามารถทัดเทียมกับคู่แข่งได้อย่างต่อเนื่อง แม้ในยามที่พบกับปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ไม่แน่นอน	3.69	0.725	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม

N = 72

ด้านสภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป	3.54	0.903	มาก	5
โดยรวม	3.62	0.823	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.62 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.823 และเมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพในด้านสภาพแวดล้อม สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 กิจการมีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ล่วงหน้าถึงผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง) ตลอดจน การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ธุรกิจควบคุมได้ยาก พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.76 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.847

ลำดับที่ 2 กิจการมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ให้สามารถทัดเทียมกับคู่แข่งจนได้อย่างต่อเนื่อง แม้ในยามที่พบกับปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ไม่แน่นอน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.69 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.725

ลำดับที่ 3 กิจการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนได้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.67 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.787

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 4 การดำเนินการตามข้อ 1 ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้ว สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง พบว่า อยู่ในระดับมากโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.58 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.852

ลำดับที่ 5 นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.54 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.903

ลำดับที่ 6 กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.49 และมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.822

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.3.1 ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการวิเคราะห์ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการบริหาร ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย ซึ่งใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

N = 72

ขีดสมรรถนะของการดำเนินการของกิจการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านการบริหาร	3.78	0.825	มาก	1
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.59	0.898	มาก	3
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.64	0.897	มาก	2
โดยรวม	3.67	0.873	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.67 และแต่ละด้านมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.873 และเมื่อพิจารณาระดับขีดสมรรถนะแต่ละด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการบริหาร พบว่าขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.78 แต่มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.825

ลำดับที่ 2 ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัยและวิจัยพบว่าขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.64 แต่มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.897

ลำดับที่ 3 การพัฒนาบุคลากรพบว่า ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย 3.59 แต่มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการที่ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.898

จากข้อมูลระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เมื่อนำข้อมูลมาจัดกลุ่มระดับขีดสมรรถนะ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละ ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารใน
นิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหาร องค์กรในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ด้านการบริหาร		
น้อย	6	8.0
ปานกลาง	21	28.7
มาก	45	63.3
รวม	72	100.0
2.ด้านบุคลากร		
น้อย	10	14.0
ปานกลาง	23	32.0
มาก	39	54.0
รวม	72	100.0
3.ด้านนวัตกรรมและวิจัย		
น้อย	10	14.0
ปานกลาง	19	26.3
มาก	43	59.7
รวม	72	100.0
4.โดยรวม		
น้อย	9	12.5
ปานกลาง	21	29.2
มาก	42	58.3
รวม	72	100.0

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจ
ของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ได้ผลดังนี้

ด้านการบริหาร พบว่า ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรใน
นิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือระดับปาน
กลาง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 และระดับน้อย 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่า ซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และระดับน้อย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่า ซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือระดับปานกลาง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และระดับน้อย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

โดยรวม พบว่า ระดับซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือระดับมาก ซึ่งมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 และสุดท้ายระดับน้อยมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

4.3.1.1 ซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร

จากการวิเคราะห์ระดับซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านการบริหาร ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของซีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการบริหาร

N = 72

ด้านการบริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์กรมีสายสัมพันธ์ในการทำงานช่วยเหลือสนับสนุนร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทคู่สัญญา หรือ ซัพพลายเออร์ ฯลฯ	3.86	0.861	มาก	3
องค์กรมีความสามารถในการประเมินต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว	3.79	0.804	มาก	4
องค์กรมีความสามารถในการจัดการที่ยืดหยุ่นตามคำสั่งซื้อของลูกค้าที่มีความต้องการที่หลากหลาย	4.00	0.732	มาก	1
องค์กรมีระบบการจัดเก็บข้อมูล สามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องทันเวลา และชัดเจน	3.86	0.737	มาก	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการบริหาร

N = 72

ด้านการบริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์การสามารถจัดหาทรัพยากรและวัตถุดิบที่จำเป็นในการผลิตภัณฑ์ทั้งในด้านความรวดเร็วทันต่อเวลา และด้วยต้นทุนที่เหมาะสม	3.64	0.827	มาก	7
กิจการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางในการดำเนินงาน	3.99	0.847	มาก	2
กิจการ สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วมีต้นทุนที่ต่ำ และด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม	3.72	0.967	มาก	5
กิจการมีแผนการบริหารความเสี่ยงที่พร้อมรับมือเพื่อรักษาความต่อเนื่องของธุรกิจ หรือป้องกันความเสียหายรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น	3.69	0.762	มาก	6
องค์การมีการติดตามและประเมินผลด้วยเครื่องมือชี้วัดที่เชื่อถือได้และนำผลดังกล่าวมาร่วมประชุมหารือเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง	3.50	0.888	มาก	8
โดยรวม	3.78	0.825	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร อยู่ในระดับปานมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.78 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.825 และเมื่อพิจารณาระดับขีดสมรรถนะในด้านการบริหาร สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 องค์การมีความสามารถในการจัดการที่ยึดหยุ่นตามคำสั่งซื้อของลูกค้าที่มีความต้องการที่หลากหลาย พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.00 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.732

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 2 กิจการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางในการดำเนินงาน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.99 และและมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.847

ลำดับที่ 3 องค์การมีระบบการจัดเก็บข้อมูล สามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องทันเวลา และชัดเจน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.737

องค์การมีสายสัมพันธ์ในการทำงานช่วยเหลือสนับสนุนร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทคู่สัญญา หรือ ซัพพลายเออร์ ฯลฯ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.86 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.861

ลำดับที่ 4 องค์การมีความสามารถในการประเมินต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.79 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.804

ลำดับที่ 5 กิจการ สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วมีต้นทุนที่ต่ำ และด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.72 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.967

ลำดับที่ 6 กิจการมีแผนการบริหารความเสี่ยงที่พร้อมรับมือ เพื่อรักษาความต่อเนื่องของธุรกิจ หรือป้องกันความเสียหายรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.69 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.762

ลำดับที่ 7 องค์การสามารถจัดหาทรัพยากรและวัตถุดิบที่จำเป็นในการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งในด้านความรวดเร็วทันต่อเวลา และด้วยต้นทุนที่เหมาะสม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.64 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.827

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 8 องค์กรมีการติดตามและประเมินผลด้วยเครื่องมือชี้วัดที่เชื่อถือได้และนำผลดังกล่าวมาร่วมประชุมหารือเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.50 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.888

4.3.1.2 ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร

จากการวิเคราะห์ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการพัฒนาบุคลากร ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ด้านการพัฒนาบุคลากร

N = 72				
ด้านการพัฒนาบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม	3.38	1.027	ปานกลาง	5
องค์กรมีนโยบายที่ชัดเจน และโปร่งใสในการรับคนเข้าทำงาน เน้นมีความรู้ความสามารถ และมีทัศนคติทางบวกในการทำงาน	3.96	0.795	มาก	1
กิจการมีการพัฒนาและฝึกอบรมเพิ่มพูนความสามารถของบุคลากรอยู่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	3.75	0.852	มาก	2
บุคลากรภายในองค์กรส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่สามารถพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะ ความสามารถได้หลายบทบาทหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น	3.72	0.697	มาก	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม การพัฒนาบุคลากร

N = 72

ด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ดูงาน และให้ทุนการศึกษากับพนักงาน	3.49	1.021	ปานกลาง	4
กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน	3.22	0.996	มาก	6
โดยรวม	3.59	0.898	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.59 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.898 และเมื่อพิจารณาระดับขีดสมรรถนะในด้านการพัฒนาบุคลากร สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

ลำดับที่ 1 องค์การมีนโยบายที่ชัดเจน และ โปร่งใสในการรับคนเข้าทำงาน เน้นมีความรู้ความสามารถ และมีทัศนคติทางบวกในการทำงาน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.96 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.795

ลำดับที่ 2 กิจการมีการพัฒนาและฝึกอบรมเพิ่มพูนความสามารถของบุคลากรอยู่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.75 และและมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.852

ลำดับที่ 3 บุคลากรภายในองค์การส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่สามารถพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะความสามารถได้หลายบทบาทหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น พบว่า อยู่ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.72 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.737

ลำดับที่ 4 กิจการมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา คูงาน และให้ทุนการศึกษาให้กับพนักงาน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.49 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.021

ลำดับที่ 5 องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.38 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.027

ลำดับที่ 6 กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.22 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวองค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.996

4.3.1.3 ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย

จากการวิเคราะห์ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย

N = 72

ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการพัฒนางานวิจัยในลักษณะเชิงรุกทางด้านวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม	3.32	0.932	ปานกลาง	6
กิจการมีนโยบายสนับสนุน การบริหารจัดการที่มีเป้าหมายของการทำให้องค์กรได้รับรางวัลจากการมีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป	3.40	1.030	ปานกลาง	5
องค์กรมีหน่วยงานการวิจัยและพัฒนา เพื่อการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างจริงจัง ทั้งพัฒนาเอง และในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอก	3.17	1.088	ปานกลาง	7
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของคุณภาพที่ดีกว่าคู่แข่ง	4.03	0.769	มาก	1
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของนวัตกรรม และความทันสมัย ของผลิตภัณฑ์	3.72	0.859	มาก	4
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของความคุ้มค่าของมูลค่าที่ได้รับจากราคาที่ลูกค้าได้จ่ายไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง	3.85	0.816	มาก	3
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของการใช้งานของสินค้าและบริการที่มีความรวดเร็วทันต่อเวลา	4.00	0.787	มาก	2
โดยรวม	3.64	0.897	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ชัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.64 และมีระดับชัดเจนสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.897 และเมื่อพิจารณาระดับชัดเจนสมรรถนะในด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของคุณภาพที่ดีกว่าคู่แข่งชั้นพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.03 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.769

ลำดับที่ 2 องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของการใช้งานของสินค้าและบริการที่มีความรวดเร็วทันต่อเวลาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.00 และและมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.787

ลำดับที่ 3 องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของความคุ้มค่าของมูลค่าที่ได้รับจากราคาที่ลูกค้าได้จ่ายไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งชั้นพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.85 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.816

ลำดับที่ 4 องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของนวัตกรรม และความทันสมัย ของผลิตภัณฑ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.72 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.859

ลำดับที่ 5 กิจกรรมนโยบายสนับสนุน การบริหารจัดการที่มีเป้าหมายของการทำให้้องค์การได้รับรางวัลจากการมีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติขึ้นไปพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.40 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.030

ลำดับที่ 6 กิจกรรมมีการพัฒนางานวิจัยในลักษณะเชิงรุกทางด้านวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.32 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.932

ลำดับที่ 7 องค์การมีหน่วยงานการวิจัยและพัฒนา เพื่อการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างจริงจัง ทั้งพัฒนาเองและในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอกพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.17 และมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.088

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.14

สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจ	ประเภทกิจการ \bar{X}						p-value
	อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า (n=8)	อุตสาหกรรมทั่วไป (n=17)	อุตสาหกรรมเคมี (n=6)	อุตสาหกรรมยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า (n=26)	อุตสาหกรรมอาหาร (n=3)	อื่นๆ (n=12)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.81	3.38	3.67	3.71	3.50	3.42	0.706
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.31	4.00	4.17	4.08	4.83	3.88	0.170

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการ ปรับตัวธุรกิจ	ประเภทกิจการ \bar{X}						p- value
	อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า (n=8)	อุตสาหกรรมทั่วไป (n=17)	อุตสาหกรรมเคมี (n=6)	อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็ก- ทรอนิกส์และไฟฟ้า (n=26)	อุตสาหกรรมอาหาร (n=3)	อื่นๆ (n=12)	
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	4.00	3.79	4.00	4.00	4.33	3.79	0.781
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากร มนุษย์	3.69	3.79	3.92	3.94	4.33	3.75	0.773
ด้านสภาพแวดล้อม	3.31	3.44	3.67	3.96	3.67	3.50	0.157
โดยรวม	3.94	3.35	3.67	3.96	3.83	3.42	0.200

จากตารางที่ 4.14 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทกิจการโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.200 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการอุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.94 3.35 3.67 3.96 3.83 และ 3.42

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้านการจัดการการตลาดพบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.706 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการ

ดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.81 3.38 3.67 3.71 3.50 และ 3.42

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการพบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.170 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 4.31 4.00 4.17 4.08 4.83 และ 3.88

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.781 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 4.00 3.79 4.00 4.00 4.33 3.79

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.773 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.69 3.79 3.92 3.94 4.33 3.75

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.157 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.31 3.44 3.67 3.96 3.67 3.50

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.15

สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อขนาดเงินทุน โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการ ดำเนินการปรับตัวธุรกิจ ของผู้บริหารองค์กรใน นิคมอุตสาหกรรม	ขนาดเงินทุน \bar{X}							p-value
	น้อยกว่าเท่ากับ 50 ล้านบาท (n=20)	มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท (n=17)	มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท (n=10)	มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท (n=6)	มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท (n=4)	มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท (n=5)	มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป (n=6)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.33	3.64	3.80	3.17	3.38	4.30	3.83	0.140
ด้านการจัดการการผลิตและ ปฏิบัติการ	3.93	4.05	4.35	3.92	4.13	4.60	4.08	0.271
ด้านการจัดการงานบัญชี และการเงิน	3.68	3.86	4.40	3.58	4.00	4.10	4.42	0.047*
ด้านบริหารองค์กรและ ทรัพยากรมนุษย์	3.68	3.76	4.05	3.58	3.75	4.40	4.42	0.119
ด้านสภาพแวดล้อม	3.35	3.64	3.85	3.25	3.63	4.20	4.33	0.031*
โดยรวม	3.25	3.83	3.90	3.17	3.63	4.50	4.25	0.010**

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.15 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขนาดเงินทุน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.25 3.83 3.90 3.17 3.63 4.50
4.25

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.140 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.33 3.64 3.80 3.17 3.38 4.30 และ 3.83

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.271 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.93 4.05 4.35 3.92 4.13 4.60 และ 4.08

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงินพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.68 3.86 4.40 3.58 4.00 4.10 และ 4.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.119 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.68 3.76 4.05 3.58 3.75 4.40 และ 4.42

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.35 3.64 3.85 3.25 3.63 4.20 และ 4.33

ตารางที่ 4.16 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านขนาดเงินทุนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ประสิทธิ- ภาพ	ขนาดเงินทุน (ล้านบาท)	\bar{X}	กลุ่ม ที่	p-value						
				1	2	3	4	5	6	7
โดยรวม	น้อยกว่า/ เท่ากับ 50	3.25	1	-	0.021 *	0.037 *	0.821	0.387	0.002 **	0.008 **
	มากกว่า 50 - 200	3.83	2	-	-	0.826	0.072	0.629	0.093	0.257
	มากกว่า 200 - 500	3.90	3	-	-	-	0.076	0.557	0.168	0.392
	มากกว่า 500 - 1,000	3.17	4	-	-	-	-	0.370	0.007 **	0.020 *
	มากกว่า 1,000 - 2,000	3.63	5	-	-	-	-	-	0.102	0.223
	มากกว่า 2,000 - 3,000	4.50	6	-	-	-	-	-	-	0.601
	มากกว่า 3,000	4.25	7	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านขนาดเงินทุน พบว่าขนาดเงินทุนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากขนาดเงินทุน มากกว่า 50-200 ล้านบาท มากกว่า 200 – 500 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ขนาดเงินทุนมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาท มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากขนาดเงินทุน มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนขนาดเงินทุนแตกต่างกันอื่นๆ มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.17

สมมติฐานที่ 3 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : จำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อจำนวนพนักงาน โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวนพนักงาน \bar{X}						p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน (n=4)	มากกว่า 50 - 100 คน (n=11)	มากกว่า 100 - 300 คน (n=24)	มากกว่า 300 - 500 คน (n=7)	มากกว่า 500 - 1,000 คน (n=14)	มากกว่า 1,000 คนขึ้นไป (n=12)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.63	2.80	3.57	3.67	3.69	4.17	0.138
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.13	4.30	4.00	4.33	4.06	4.50	0.431
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	4.13	3.20	3.90	4.33	3.88	4.50	0.044*
ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	3.88	3.60	3.87	4.00	3.56	4.33	0.447
ด้านสภาพแวดล้อม	3.50	3.80	3.61	4.99	3.38	4.17	0.414
โดยรวม	3.38	3.20	3.66	3.83	3.94	4.17	0.443

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อจำนวนพนักงาน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.443 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.38 3.20 3.66 3.83 3.94 และ 4.17

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.138 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.63 2.80 3.57 3.67 3.69 4.17

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.431 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 4.13 4.30 4.00 4.33 4.06 4.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน, มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 4.13 3.20 3.90 4.33 4.06 4.50

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.447 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน, มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน, มากกว่า 300 - 500 คน, มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.88 3.60 3.87 4.00 3.56 4.33

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม มีค่า p-value เท่ากับ 0.414 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน, มากกว่า 50 - 100 คน, มากกว่า 100 - 300 คน, มากกว่า 300 - 500 คน, มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.50 3.80 3.61 4.99 3.38 4.17

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 4 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.18

สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือยอดขายรายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_0 : รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรายได้หรือยอดขายต่อปีโดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	รายได้หรือยอดขายต่อปี \bar{X}					p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท (n=10)	มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท (n=18)	มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท (n=22)	มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาท (n=18)	มากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป (n=3)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.13	3.71	3.34	3.83	4.17	0.066
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.13	3.95	4.11	4.11	4.67	0.422
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.69	3.93	3.86	3.97	4.83	0.174
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3.81	3.90	3.66	4.08	3.83	0.467
ด้านสภาพแวดล้อม	3.44	3.74	3.39	3.89	4.17	0.137
โดยรวม	3.06	3.74	3.50	4.06	4.33	0.047*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.18 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รายได้หรือยอดขายต่อปี โดยวิธี One-way เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.06 3.74 3.50 4.06 4.33

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.066 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.13 3.71 3.34 3.83 4.17

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.422 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 4.13 3.95 4.11 4.11 4.67

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.174 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อ

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.69 3.93 3.86 3.97 3.58และ4.83

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.467 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.81 3.90 3.66 4.08 และ3.83

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.137 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.44 3.74 3.39 3.89และ4.17

ตารางที่ 4.19 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านรายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ประสิทธิ- ภาพ	รายได้หรือ ยอดขายต่อปี	\bar{X}	กลุ่ม ที่	p-value				
				1	2	3	4	5
โดยรวม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท	3.06	1	-	0.084	0.307	0.010 **	0.036 *
	มากกว่า 100 - 500 ล้าน บาท	3.74	2	-	-	0.344	0.234	0.43
	มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท	3.50	3	-	-	-	0.038 *	0.103
	มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาท	4.06	4	-	-	-	-	0.594
	มากกว่า 5,000 ล้านบาท ขึ้นไป	4.33	5	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านรายได้หรือยอดขายต่อปี พบว่ารายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม โดยรวมแตกต่างจากรายได้หรือยอดขายต่อปี มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายได้หรือยอดขายต่อปีมากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม โดยรวมแตกต่างจากรายได้หรือยอดขายต่อปี มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายได้หรือยอดขายต่อปี แตกต่างกันคู่อื่นๆ มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5 โดย One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.20 สมมติฐานที่ 5 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผลการดำเนินงาน โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ผลการดำเนินงาน \bar{X}					ขาดทุน (n=3)	p-value
	น้อยกว่าเท่ากับ 100 ล้านบาท (n=27)	มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท (n=21)	มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท (n=8)	มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท (n=8)	มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป (n=5)		
ด้านการจัดการการตลาด	3.35	3.62	4.00	3.81	4.20	2.67	0.027*
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	3.96	4.02	4.25	4.25	4.40	4.33	0.503
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.63	4.07	3.88	4.31	4.40	4.00	0.050*
ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	3.69	3.88	4.19	3.88	4.20	3.83	0.495
ด้านสภาพแวดล้อม	3.43	3.71	4.06	3.44	4.30	3.67	0.088
โดยรวม	3.39	3.76	4.13	3.94	4.40	3.00	0.033*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.20 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผลการดำเนินงานโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.033 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.39 3.76 4.13 3.94 4.40 และ 3.00

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.35 3.62 4.00 3.81 4.20 2.67 และ 2.67

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ มีค่า p-value เท่ากับ 0.503 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

500 ล้านบาท มากกว่า 500 – 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.96 4.02 4.25 4.25 4.40 และ 4.33

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน มีค่า p-value เท่ากับ 0.050 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 – 500 ล้านบาท มากกว่า 500 – 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.63 4.07 3.88 4.31 4.40 และ 4.00

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์มีค่า p-value เท่ากับ 0.495 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 – 500 ล้านบาท มากกว่า 500 – 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.69 3.88 4.19 3.88 4.20 และ 3.83

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม มีค่า p-value เท่ากับ 0.088 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 – 500 ล้านบาท มากกว่า 500 – 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.43 3.71 4.06 3.44 4.30 และ 3.67

ตารางที่ 4.21 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านผลการดำเนินงาน แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ประสิทธิ- ภาพ	ผลการดำเนินงาน	\bar{X}	กลุ่ม ที่	p-value					
				1	2	3	4	5	6
โดยรวม	น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 100 ล้านบาท	3.39	1	-	0.118	0.027 *	0.097	0.013 *	0.433
	มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท	3.76	2	-	-	0.284	0.603	0.118	0.132
	มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท	4.13	3	-	-	-	0.645	0.553	0.044 *
	มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท	3.94	4	-	-	-	-	0.320	0.092
	มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป	4.40	5	-	-	-	-	-	0.021 *
	ขาดทุน	3.00	6	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านผลการดำเนินงาน พบว่าผลการดำเนินงานมากกว่า 300 – 500 ล้านบาท มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากผลการดำเนินงานมากกว่า 300 – 500 ล้านบาทและมากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากกว่า 300 – 500 ล้านบาท มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากผลการดำเนินงานขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการดำเนินงานมากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากผลการดำเนินงานขาดทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลการดำเนินงาน แตกต่างกันคู่อื่นๆ มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของ

ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 6 โดย One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.22

สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจโดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของ องค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม	รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ \bar{X}			p-value
	เจ้าของคนเดียวและหุ้นส่วน (n=6)	บริษัท เอกชน จำกัด (n=65)	บริษัท มหาชน จำกัด (n=3)	
ด้านการจัดการการตลาด	4.00	3.54	4.00	0.351
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.00	4.11	3.83	0.713
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	4.0	3.89	4.00	0.234
ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	4.13	3.85	3.83	0.753
ด้านสภาพแวดล้อม	3.75	3.65	3.67	0.965
โดยรวม	4.00	3.66	4.00	0.615

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 4.00 3.89 และ 4.00

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.753 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 4.13 3.85 และ 3.83

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.965 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 3.75 3.65 และ 3.67

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 7 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.23

สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-254-4999 หรือ e-mail: public@scsb.or.th

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ \bar{X}						p-value
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี (n=0)	มากกว่า 5-15 ปี (n=8)	มากกว่า 15-20 ปี (n=7)	มากกว่า 20-25 ปี (n=17)	มากกว่า 25-30 ปี (n=30)	มากกว่า 30 ปีขึ้นไป (n=10)	
ด้านการจัดการการตลาด	-	3.88	3.36	3.29	3.68	3.70	0.340
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	3.88	3.93	4.12	4.25	3.85	0.262
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	3.88	3.71	3.71	4.02	4.25	0.280
ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	-	4.00	3.64	3.70	3.90	4.05	0.646
ด้านสภาพแวดล้อม	-	3.75	3.57	3.56	3.65	3.80	0.933
โดยรวม	-	3.63	3.64	3.44	3.80	3.90	0.636

จากตารางที่ 4.23 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต่อระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.636 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.63 3.64 3.44 3.80 และ 3.90

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.340 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.88 3.36 3.29 3.68 3.70

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.262 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.88 3.93 4.12 4.25 3.85

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.280 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.88 3.71 3.71 4.02 4.25

เอกสารนี้เป็นเอกสารประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม
ไม่ว่ากรณีเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์

พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.646 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 4.00 3.64 3.70 3.90 4.05

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.933 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.75 3.57 3.56 3.65 3.80

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 8 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.24

สมมติฐานที่ 8 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรม	สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ \bar{X}			p-value
	เจ้าของเป็นคนไทย 100% (n=19)	การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ (n=26)	เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ (n=27)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.71	3.57	3.50	0.685
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.18	4.00	4.12	0.578
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.97	3.93	3.90	0.946
ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	4.03	3.93	3.67	0.220
ด้านสภาพแวดล้อม	3.76	3.69	3.54	0.592
โดยรวม	3.74	3.69	3.67	0.968

จากตารางที่ 4.24 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สัดส่วนของ โครงสร้างการลงทุนของกิจการโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.968 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการเจ้าของเป็นคนไทย 100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 3.74 3.69 และ 3.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 4.03 3.93 และ 3.67

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมพบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.592 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการเจ้าของเป็นคนไทย 100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 3.76 3.69 และ 3.54

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 9 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.25

สมมติฐานที่ 9 ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทการผลิตของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัว ขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม	ประเภทการผลิตของกิจการ \bar{X}			p-value
	รับจ้าง ผลิต (n=34)	รับจ้างผลิตและผลิต รวมทั้งจำหน่าย สินค้าภายใต้ ตราหือของตน (n=19)	ผลิตและ จำหน่ายสินค้า ภายใต้ตราหือ ของตน เองเท่านั้น (n=19)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.47	3.61	3.76	0.441
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	3.99	4.13	4.24	0.328
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.91	3.89	4.00	0.878
ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	3.75	3.88	4.05	0.338
ด้านสภาพแวดล้อม	3.44	3.71	3.97	0.040*
โดยรวม	3.49	3.71	4.05	0.135

จากตารางที่ 4.25 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเภทการผลิตของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.135 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทการผลิตของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทการผลิตของกิจการรับจ้างผลิต รับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตน ผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีค่าเท่ากับ 3.49 3.71 และ 4.05

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด พบว่าค่า p-value ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางประการ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใบ

สินค้าภายใต้ตราหือของคุณ ผลิตภัณฑ์และจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีค่าเท่ากับ 3.75 3.88 และ 4.05

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าประเภทการผลิตของกิจการแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทการผลิตของกิจการรับจ้างผลิต รับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของคุณ ผลิตภัณฑ์และจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีค่าเท่ากับ 3.44 3.71 และ 3.97

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 10 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.26

สมมติฐานที่ 10 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัว ขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม	ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด \bar{X}			p-value
	ภายในประ เทศเท่านั้น (n=8)	ส่งออก ไปต่าง ประเทศ (n=20)	ทั้งภายในประเทศ และส่งออก ต่างประเทศ (n=44)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.44	3.65	3.58	0.819
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.25	4.15	4.03	0.570
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.88	4.03	3.90	0.776
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากร มนุษย์	4.06	3.88	3.82	0.675
ด้านสภาพแวดล้อม	3.69	3.68	3.64	0.973
โดยรวม	3.31	3.85	3.69	0.327

จากตารางที่ 4.26 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.327 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.31 3.85 และ 3.69

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด ค่า p-value เท่ากับ 0.819 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.44 3.65 และ 3.58

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ ค่า p-value เท่ากับ 0.570 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 4.25 4.15 และ 4.03

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงินค่า p-value เท่ากับ 0.776 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.88 4.03 และ 3.90

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ ค่า p-value เท่ากับ 0.675 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 4.06 3.88 และ 3.82

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม ค่า p-value เท่ากับ 0.973 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.69 3.68 และ 3.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 11 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.27

สมมติฐานที่ 11 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อกลุ่มประเทศที่ส่งออกโดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	กลุ่มประเทศที่ส่งออก \bar{X}						p-value
	เพื่อนบ้าน/อาเซียน (n=17)	จีน (n=5)	ญี่ปุ่น (n=17)	อเมริกา (n=13)	ยุโรป (n=17)	แอฟริกา (n=3)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.44	3.70	3.44	3.65	3.74	3.83	0.831
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	4.00	4.20	4.03	4.19	4.00	3.50	0.680
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.79	3.90	3.88	4.19	4.00	3.50	0.573
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3.62	4.00	4.09	3.96	3.85	3.33	0.331
ด้านสภาพแวดล้อม	3.65	4.00	3.71	3.62	3.59	3.33	0.876
โดยรวม	3.68	4.00	3.62	3.62	3.82	3.33	0.882

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.27 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อกลุ่มประเทศที่ส่งออก โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.882 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.68 4.00 3.62 3.62 3.82 และ 3.33

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.831 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.44 3.70 3.44 3.65 3.74 และ 3.83

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.680 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 4.00 4.20 4.03 4.19 4.00 และ 3.50

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.573 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.79 3.90 3.88 4.19 4.00 3.50

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.573 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.62 4.00 4.09 3.96 3.85 3.33

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.876 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.65 4.00 3.71 3.62 3.59 3.33

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 12 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.28

สมมติฐานที่ 12 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ โดยวิธี One-way ANOVA

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของ องค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม	ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็น สมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			p-value
	ไม่พร้อม (n=14)	ค่อนข้างพร้อม/ ปานกลาง (n=49)	พร้อมมาก (n=9)	
ด้านการจัดการการตลาด	3.04	3.72	3.67	0.014*
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	3.86	4.12	4.28	0.212
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	3.71	4.00	3.89	0.395
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3.50	3.93	4.06	0.094
ด้านสภาพแวดล้อม	3.18	3.71	4.06	0.012*
โดยรวม	3.21	3.81	3.83	0.062

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.28 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.062 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.21 3.81 และ 3.83

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการตลาด มีค่า p -value เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.04 3.72 และ 3.67

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการมีค่า p -value เท่ากับ 0.212 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.86 4.12 และ 4.28

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน มีค่า p -value เท่ากับ 0.395 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.71 4.00 และ 3.89

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์มีค่า p -value เท่ากับ 0.094 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเอกสารนี้ที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.50 3.93 และ 4.06 มิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสภาพแวดล้อม มีค่า p-value เท่ากับ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.18 3.71 และ 4.06

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.29 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 13 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่

สมมติฐานที่ 13 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการ ดำเนินการปรับตัวของ องค์กรธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม	ประเภทกิจการ \bar{X}						p-value
	อุตสาหกรรมผลิตโลหะและ เหล็กกล้า (n=8)	อุตสาหกรรมทั่วไป (n=17)	อุตสาหกรรมเคมี (n=6)	อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็ก- ทรอนิกส์และไฟฟ้า (n=26)	อุตสาหกรรมอาหาร (n=3)	อื่นๆ (n=12)	
ด้านการบริหาร	3.19	3.44	3.83	3.92	4.17	3.63	0.063
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.00	2.85	3.25	3.71	3.83	3.13	0.015*
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.50	3.29	4.17	3.87	4.00	3.50	0.037*
โดยรวม	3.31	3.44	4.00	3.88	4.00	3.58	0.039*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.29 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.039 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิต โลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมีอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.31 3.44 4.00 3.88 4.00 และ 3.58

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.063 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีด

สมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิต โลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.19 3.44 3.83 3.92 4.17 และ 3.63

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิต โลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.00 2.85 3.25 3.71 3.83 และ 3.13

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.781 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าประเภทของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทของกิจการ อุตสาหกรรมผลิต โลหะและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมทั่วไป อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหารและอื่นๆ มีค่าเท่ากับ 3.50 3.29 4.17 3.87 4.00 3.50

ตารางที่ 4.30 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านประเภทกิจการ แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ชนิด สมรรถนะ	ประเภทกิจการ	\bar{X}	กลุ่ม ที่	p-value					
				1	2	3	4	5	6
โดยรวม	อุตสาหกรรม ผลิตโลหะและ เหล็กกล้า	3.31	1	-	0.605	0.031 *	0.017 *	0.083	0.308
	อุตสาหกรรม ทั่วไป	3.44	2	-	-	0.045 *	0.016 *	0.127	0.516
	อุตสาหกรรม เคมี	4.00	3	-	-	-	0.660	1.00	0.153
	อุตสาหกรรม ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และไฟฟ้า	3.88	4	-	-	-	-	0.744	0.139
	อุตสาหกรรม อาหาร	4.00	5	-	-	-	-	-	0.267
	อื่นๆ	3.58	6	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านประเภทกิจการ พบว่าอุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า มีผลต่อขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากประเภทกิจการอุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อุตสาหกรรมทั่วไป มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากประเภทกิจการอุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประเภทกิจการแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 14 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.31

สมมติฐานที่ 14 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคือขนาดเงินทุนโดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ขนาดเงินทุน \bar{X}							p-value
	น้อยกว่าเท่ากับ 50 ล้านบาท (n=20)	มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท (n=17)	มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท (n=10)	มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท (n=6)	มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท (n=4)	มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท (n=5)	มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป (n=6)	
ด้านการบริหาร	3.60	3.67	3.95	3.25	3.50	4.30	3.58	0.254
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.03	3.31	3.75	3.00	3.13	3.90	3.33	0.220
ด้านเทคโนโลยี								
นวัตกรรมและวิจัย	3.48	3.74	3.85	3.17	4.00	3.90	3.75	0.347
โดยรวม	3.60	3.62	4.00	3.33	3.75	4.10	3.58	0.246

จากตารางที่ 4.31 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขนาดเงินทุน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.246 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.60 3.62 4.00 3.33 3.75 4.10 3.58

ซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.254 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.60 3.67 3.95 3.25 3.50 4.30 และ 3.58

ซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.220 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.93 4.05 4.35 3.92 4.13 4.60 และ 4.08

เอกสารนี้เป็นเอกสารซิคสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการพบว่า

ค่า p-value เท่ากับ 0.271 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.03 3.31 3.75 3.00 3.13 3.90 และ 3.33

ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.347 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อขนาดเงินทุน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท มากกว่า 50 - 200 ล้านบาท มากกว่า 200 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 - 3,000 ล้านบาท มากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไปและมากกว่าหรือเท่ากับ 3,000 ล้านบาทขึ้นไปมีค่าเท่ากับ 3.48 3.74 3.85 3.17 4.00 3.90 และ 3.75

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 15 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.32

สมมติฐานที่ 15 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อจำนวนพนักงาน โดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม	จำนวนพนักงาน \bar{X}						p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน (n=4)	มากกว่า 50 - 100 คน (n=11)	มากกว่า 100 - 300 คน (n=24)	มากกว่า 300 - 500 คน (n=7)	มากกว่า 500 - 1,000 คน (n=14)	มากกว่า 1,000 คนขึ้นไป (n=12)	
ด้านการบริหาร	4.00	3.70	3.71	3.83	3.19	3.83	0.430
ด้านการพัฒนาบุคลากร	4.00	2.90	3.26	3.83	3.19	3.33	0.401
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.88	3.40	3.63	3.67	3.75	3.83	0.909
โดยรวม	3.75	3.60	3.65	3.67	3.75	3.83	0.983

จากตารางที่ 4.32 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อจำนวนพนักงาน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.983 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.75 3.60 3.65 3.67 3.75 และ 3.83

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ

0.430 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 4.00 3.70 3.71 3.83 3.19 3.83

ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.401 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 4.00 2.90 3.26 3.83 3.19 3.33

ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย มีค่า p-value เท่ากับ 0.909 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกัน ซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อจำนวนพนักงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มากกว่า 50 - 100 คน มากกว่า 100 - 300 คน มากกว่า 300 - 500 คน มากกว่า 500 - 1,000 คน และมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.88 3.40 3.63 3.67 3.75 3.83

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 16 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.33

สมมติฐานที่ 16 รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน มีซึ่ดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_0 : รายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีโดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	รายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปี \bar{X}					p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท (n=10)	มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท (n=18)	มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท (n=22)	มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาท (n=18)	มากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป (n=3)	
ด้านการบริหาร	3.63	3.83	3.36	3.94	3.50	0.095
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.00	3.31	3.02	3.75	3.33	0.076
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.25	3.79	3.43	3.92	4.00	0.067
โดยรวม	3.50	3.83	3.48	3.81	3.83	0.149

จากตารางที่ 4.33 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปี โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.149 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดจำหน่ายต่อปีแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่ต่างกัน อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีผู้ใช้

เศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.50 3.83 3.48 3.81 3.83

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.095 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.63 3.83 3.36 3.94 3.50

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.076 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.00 3.31 3.02 3.75 3.33

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.067 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรายได้หรือยอดขายต่อปี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 1,000 ล้านบาท มากกว่า 1,000 - 5,000 ล้านบาทและมากกว่า 5,000 ล้านบาทขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.25 3.79 3.43 3.92 และ 4.00

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 17 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.34

สมมติฐานที่ 17 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผลการดำเนินงานโดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ผลการดำเนินงาน \bar{X}					ขาดทุน (n=3)	p-value
	น้อยกว่าเท่ากับ 100 ล้านบาท (n=27)	มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท (n=21)	มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท (n=8)	มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท (n=8)	มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป (n=5)		
ด้านการบริหาร	3.65	3.55	3.94	3.36	4.50	3.67	0.080
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.13	3.33	3.19	3.44	4.40	2.67	0.038*
ด้านเทคโนโลยี	3.52	3.69	3.88	3.88	3.90	3.17	0.480
นวัตกรรมและวิจัย							
โดยรวม	3.65	3.64	3.88	3.38	4.40	3.33	0.044*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.34 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อผลการดำเนินงาน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.65 3.64 3.88 3.38 4.40 3.33

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.65 3.55 3.94 3.36 4.50 3.67

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรมีค่า p-value เท่ากับ 0.038 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.13 3.33 3.19 3.44 4.40 และ 2.67

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย มีค่า p-

value เท่ากับ 0.050 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.05 แสดงว่าผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ชัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยชัดเจนสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปและขาดทุน มีค่าเท่ากับ 3.52 3.69 3.88 3.88 3.90 และ 3.17

ตารางที่ 4.35 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ชัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านผลการดำเนินงาน แตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ชัดสมรรถนะ	ผลการดำเนินงาน	\bar{X}	กลุ่มที่	p-value					
				1	2	3	4	5	6
โดยรวม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท	3.65	1	-	0.975	0.334	0.245	0.010 **	0.375
	มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท	3.64	2	-	-	0.338	0.269	0.011 *	0.389
	มากกว่า 300 - 500 ล้านบาท	3.88	3	-	-	-	0.089	0.116	0.171
	มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท	3.38	4	-	-	-	-	0.003 **	0.916
	มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป	4.40	5	-	-	-	-	-	0.014 *
	ขาดทุน	3.33	6	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยชัดเจนสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันเป็นรายคู่ อย่างไรก็ตามมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านผลการดำเนินงาน พบว่าผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท มีผลต่อขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากมากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มากกว่า 100 - 300 ล้านบาท มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากมากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากกว่า 500 - 2,000 ล้านบาท มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากมากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มากกว่า 2,000 ล้านบาทขึ้นไป มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม โดยรวมแตกต่างจากขาดทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลการดำเนินงานแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 18 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.36

สมมติฐานที่ 18 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจโดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของ องค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรม	รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ \bar{X}			p-value
	เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน (n=6)	บริษัท เอกชน จำกัด (n=65)	บริษัท มหาชน จำกัด (n=3)	
ด้านการบริหาร	3.88	3.65	4.17	0.414
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.88	3.23	4.00	0.119
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	4.00	3.62	4.17	0.263
โดยรวม	3.88	3.64	4.33	0.122

จากตารางที่ 4.36 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.122 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัท มหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 3.88 3.64 และ 4.33

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.414 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ารูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ย

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 3.88 3.65 และ 4.17

ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.119 ซึ่งมีความมากกว่า 0.01 แสดงว่ารูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 3.88 3.23 และ 4.00

ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.263 ซึ่งมีความมากกว่า 0.01 แสดงว่ารูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ เจ้าของคนเดียวและห้างหุ้นส่วน บริษัท เอกชน จำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด มีค่าเท่ากับ 4.00 3.62 และ 4.17

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 19 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.37

สมมติฐานที่ 19 ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.75 3.64 3.53 3.65 4.00

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.141 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.44 3.71 2.97 3.22 3.70

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.142 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อ ระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ มากกว่า 5-15 ปี มากกว่า 15-20 ปี มากกว่า 20-25 ปี มากกว่า 25-30 ปีและมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 3.81 3.79 3.29 3.70 3.95

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 20 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.38

สมมติฐานที่ 20 สักส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : สัดส่วนของ โครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สัดส่วนของ โครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	สัดส่วนของ โครงสร้างการลงทุนของกิจการ \bar{X}			p-value
	เจ้าของเป็นคนไทย 100% (n=19)	การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ (n=26)	เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ (n=27)	
ด้านการบริหาร	3.87	3.85	3.37	0.019*
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.42	3.35	3.15	0.544
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.74	3.70	3.56	0.656
โดยรวม	3.84	3.80	3.44	0.040*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.38 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สัดส่วนของ โครงสร้างการลงทุนของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่เท่ากัน อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการเจ้าของเป็นคนไทย 100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 3.84 3.80 และ 3.44

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการเจ้าของเป็นคนไทย 100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 3.87 3.85 และ 3.37

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรพบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.544 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการเจ้าของเป็นคนไทย 100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 3.42 3.35 และ 3.15

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.656 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการเจ้าของเป็นคนไทย 100% การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศและเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 3.74 3.70 และ 3.56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.39 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ซิดสมรรถนะ	สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ	\bar{X}	กลุ่มที่	p-value		
				1	2	3
โดยรวม	เจ้าของเป็นคนไทย 100%	3.84	1	-	0.795	0.027*
	การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ	3.80	2	-	-	0.032*
	เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ	3.44	3	-	-	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ พบว่าสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ เจ้าของเป็นคนไทย 100% มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการที่เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการ การร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการที่เจ้าของเป็นชาวต่างชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนสัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนของกิจการแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 21 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.40

สมมติฐานที่ 21 ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อประเภทการผลิตของกิจการ โดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ประเภทการผลิตของกิจการ \bar{X}			p-value
	รับจ้างผลิต (n=34)	รับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราชื่อของตนเอง (n=19)	ผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราชื่อของตนเองเท่านั้น (n=19)	
ด้านการบริหาร	3.47	3.87	3.87	0.064
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.28	3.29	3.34	0.967
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.50	3.58	4.03	0.028*
โดยรวม	3.50	3.79	3.89	0.048*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.40 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่าผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

อุตสาหกรรมที่มีต่อประเภทการผลิตของกิจการรับจ้างผลิต รับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตน ผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีค่าเท่ากับ 3.50 3.58และ4.03

ตารางที่ 4.41 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านประเภทการผลิตของกิจการ แตกต่างกัน เป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ซิดสมรรถนะ	ประเภทการผลิตของกิจการ	\bar{X}	กลุ่มที่	p-value		
				1	2	3
โดยรวม	รับจ้างผลิต	3.50	1	-	0.81	0.020*
	รับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตน	3.79	2	-	-	0.740
	ผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น	3.89	3	-	-	-

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตาราง 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านประเภทการผลิตของกิจการพบว่าประเภทการผลิตของกิจการรับจ้างผลิต มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม โดยรวมแตกต่างจากผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประเภทการผลิตของกิจการแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 22 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่

4.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 22 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดโดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด \bar{X}			p-value
	ภายในประเทศเท่านั้น (n=8)	ส่งออก ไปต่าง ประเทศ (n=20)	ทั้งภายในประเทศ และส่งออก ต่างประเทศ (n=44)	
ด้านการบริหาร	3.94	3.43	3.75	0.142
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.75	3.13	3.30	0.219
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.81	3.53	3.69	0.560
โดยรวม	3.88	3.48	3.74	0.173

จากตารางที่ 4.42 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดโดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.173 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.88 3.48 และ 3.74

ซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร ค่า p-value เท่ากับ 0.142 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การ ในดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.94 3.43 และ 3.75

ซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรค่า p-value เท่ากับ 0.219 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.75 3.13 และ 3.30

ซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย มีค่า p-value เท่ากับ 0.560 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.81 3.53 และ 3.69

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 23 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.43

สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีซิดสมรณะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

H_0 : กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อกลุ่มประเทศที่ส่งออกโดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	กลุ่มประเทศที่ส่งออก \bar{X}						p-value
	เพื่อนบ้าน/อาเซียน (n=17)	จีน (n=5)	ญี่ปุ่น (n=17)	อเมริกา (n=13)	ยุโรป (n=17)	แอฟริกา (n=3)	
ด้านการบริหาร	3.62	4.00	3.94	3.85	3.32	3.33	0.111
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.38	3.70	3.32	3.54	3.00	2.67	0.308
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และวิจัย	3.71	4.20	3.56	3.81	3.47	3.50	0.398
โดยรวม	3.62	4.00	3.71	3.92	3.41	3.83	0.205

จากตารางที่ 4.43 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อกลุ่มประเทศที่ส่งออก โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.205 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.62 4.00 3.71 3.92 3.41 และ 3.83

ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.111 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.62 4.00 3.94 3.85 3.32 และ 3.33

ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.308 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.38 3.70 3.32 3.54 3.00 และ 2.67

ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.398 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่าช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม ที่มีต่อช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาด มีค่าเท่ากับ 3.71 4.20 3.56 3.81 3.47 และ 3.50

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 24 โดยวิธี One-way ANOVA แสดงในตารางที่ 4.44

สมมติฐานที่ 24 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

H_0 : ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีซิดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกเผยแพร่หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกาำนำไปใช้

H_1 : ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ โดยวิธี One-way ANOVA

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			p-value
	ไม่พร้อม (n=14)	ค่อนข้างพร้อม/ปานกลาง (n=49)	พร้อมมาก (n=9)	
ด้านการบริหาร	3.07	3.78	4.11	0.001**
ด้านการพัฒนาบุคลากร	2.96	3.36	3.50	0.240
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.25	3.73	3.89	0.044*
โดยรวม	3.18	3.79	3.89	0.002**

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.44 ผลจากวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยวิธี One-way ANOVA พบว่า

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยขีดสมรรถนะในการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

ดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.18 3.79 และ 3.89

จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านการบริหาร มีค่า p-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยจิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.07 3.78 และ 4.11

จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาบุคลากรมีค่า p-value เท่ากับ 0.240 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.01 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยจิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 2.96 3.36 และ 3.50

จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย มีค่า p-value เท่ากับ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ากลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน จิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพจิตสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเท่ากับ 3.25 3.73 และ 3.89

ตารางที่ 4.45 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ซัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ซัดสมรรถนะ	ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	\bar{X}	กลุ่มที่	p-value		
				1	2	3
โดยรวม	ไม่พร้อม	3.18	1	-	0.001**	0.004**
	ค่อนข้างพร้อม/ปานกลาง	3.79	2	-	-	0.613
	พร้อมมาก	3.89	3	-	-	-

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หรือ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99

จากตาราง 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยซัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้านความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าไม่พร้อม มีซัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมโดยรวมแตกต่างจากค่อนข้างพร้อม/ปานกลางและพร้อมมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีซัดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

• ตารางที่ 4.46 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√
สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	√	
สมมติฐานที่ 3 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	-	√
สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	√	
สมมติฐานที่ 5 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	√	
สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√.
สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√
สมมติฐานที่ 8 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√
สมมติฐานที่ 9 ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.46 (ต่อ) สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 10 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 11 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 12 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 13 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	✓	
สมมติฐานที่ 14 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 15 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 16 รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓
สมมติฐานที่ 17 ผลการดำเนินงานในรูปแบบใดแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	✓	
สมมติฐานที่ 18 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.46 (ต่อ) สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 19 ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√
สมมติฐานที่ 20 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	√	
สมมติฐานที่ 21 ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	√	
สมมติฐานที่ 22 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√
สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน		√
สมมติฐานที่ 24 ระดับความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน	√	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 4 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. เพื่อศึกษาระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ประกอบด้วย ประเภทของกิจการ ขนาดเงินทุนของกิจการ จำนวนพนักงาน รายได้หรือยอดขายต่อปี ผลการดำเนินงาน รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน สัดส่วนโครงสร้างการลงทุนของกิจการ ประเภทการผลิตของกิจการ ช่องทางการจัดจำหน่ายทางการตลาด กลุ่มประเทศที่ส่งออกไปยังสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการค้าและเศรษฐกิจและความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 72 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ

1. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นประเภทอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาคืออุตสาหกรรมทั่วไปจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 อื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 อุตสาหกรรมผลิตโลหะและเหล็กกล้า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 อุตสาหกรรมเคมี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

2. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีขนาดเงินทุนมากกว่า 50 – 200 ล้านบาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 มากที่สุด รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ขนาดเงินมากกว่า 200 – 500 ล้านบาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ ส่วนขนาดเงินทุนมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาทและมากกว่า 3,000 ล้านบาทขึ้นไป มีจำนวน 6 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3

3. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีจำนวนพนักงานมากกว่า 100 - 300 คน มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือพนักงานมากกว่า 500 - 1,000 คน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 มากกว่า 1,000 คน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมากกว่า 50 - 100 คน จำนวน 11 คน มากกว่า 300 - 500 คน มีจำนวน 7 คน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

4. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้หรือยอดขายต่อปีมากกว่า 500 – 1,000 ล้านบาท มีจำนวนมากที่สุดคือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 รองลงมาคือ 100 – 500 ล้านบาทและ 1,000 – 5,000 ล้านบาท มีจำนวน 18 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนรายได้หรือยอดขายต่อปีที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท จำนวน 10 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.1

5. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 ล้านบาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ถัดมาคือผลการดำเนินงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100 -300 ล้านบาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ส่วนขาดทุนมีจำนวนน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 โดยกำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ 5 ของรายได้ มีจำนวน 3 คนหรือ 4.2% ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 4.2 ส่วนกำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ 2, 10, 12, 15 และ 20 ของรายได้ มีจำนวน 2 คนเท่ากัน หรือร้อยละ 2.8

6. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นบริษัท เอกชน จำกัด 65 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 เจ้าของคนเดียวรวมถึงห้างหุ้นส่วน มีจำนวน 4 คน และบริษัทมหาชน จำกัด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ 4.2 ตามลำดับ

7. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการมากกว่า 25-30 ปี มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ถัดมาก็คือมากกว่า 20-25 ปี จำนวน 17 คน มากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 10 คน มากกว่า 5-15 ปี จำนวน 8 คนและมากกว่า 15-20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 13.9 11.1 และ 9.7 ตามลำดับ

8. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเจ้าของเป็นชาวต่างชาติมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาก็คือการร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างประเทศ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 ลำดับสุดท้ายคือเจ้าของเป็นคนไทย 100% จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

9. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ประเภทการผลิตของกิจการจะรับจ้างผลิต จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาก็คือการรับจ้างผลิตและผลิตรวมทั้งจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตน ซึ่งมีจำนวนเท่ากันกับการผลิตและจำหน่ายสินค้าภายใต้ตราหือของตนเองเท่านั้น มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4

10. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่องทาง การจัดจำหน่ายของตลาดทั้งภายในประเทศและส่งออกต่างประเทศ มากถึง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาก็คือส่งออกไปต่างประเทศ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และ ภายในประเทศเท่านั้น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

11. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประเทศเพื่อนบ้าน/อาเซียน ญี่ปุ่นและ ยุโรป มีจำนวน 17 คน เท่ากันทั้ง 3 ประเทศ คิดเป็นร้อยละ 23.6 ถัดมาก็คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 สาธารณรัฐประชาชนจีน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และแอฟริกา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

12. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจภายนอกประเทศและคู่แข่ง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เท่ากัน ถัดมาก็คือ เศรษฐกิจภายในประเทศ มีจำนวน 10 คน เทคโนโลยี จำนวน 8 คน สถานการณ์การเมือง จำนวน 6 คนและสังคมวัฒนธรรม รสนิยมของลูกค้า มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 10.9 8.2 และ 2.7 ตามลำดับ

13. ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นประเทศไทยมีความพร้อมปานกลางหรือค่อนข้างพร้อมในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียนกลุ่มประเทศที่ส่งออก ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 49คน คิดเป็นร้อยละ 68.1 รองลงมาคือ ไม่มีมีความพร้อม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และ มีความพร้อมมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในภาพรวมของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของผู้บริหาร องค์การในนิคมอุตสาหกรรมระดับทัศนคติในระดับมาก

5.1.3 ค่าเฉลี่ยของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในภาพรวมของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของผู้บริหาร องค์การในนิคมอุตสาหกรรมระดับทัศนคติในระดับมาก

5.1.4 การทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการที่มีต่อ ประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 24 สมมติฐาน ได้ดังนี้ สมมติฐานที่ 1 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัว ขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ประเภทของกิจการ แตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของ ผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวของ องค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคม อุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 3 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ จำนวนพนักงานแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผลการดำเนินงานในรูปแบบกำไรแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ผลการดำเนินงานในรูปแบบกำไรแตกต่างกัน องค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 8 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน องค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ประเภทการผลิตแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12 ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผู้บริหารองค์การมีประสิทธิภาพใน

การดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13 ประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ประเภทของกิจการแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ขนาดเงินทุนแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15 จำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ จำนวนพนักงานแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16 รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ รายได้หรือยอดขายต่อปีแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17 ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ผลการดำเนินงานในรูปกำไรแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18 รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ รูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19 ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ระยะเวลาการดำเนินงานแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20 สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุนแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21 ประเภทการผลิตแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ประเภทการผลิตแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22 ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ช่องทางการจัดจำหน่ายของตลาดแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23 กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ กลุ่มประเทศที่ส่งออกแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24 ความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน มีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ความพร้อมของไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน องค์การมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น พบว่า ผู้บริหารองค์การมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีลำดับที่ของระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายที่ได้รับการตรวจสอบทุกขั้นตอนให้อยู่ในคุณภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในมาตรฐานคุณภาพที่กิจการกำหนด	4.29	0.740	มาก	1
กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม เน้นความมีวินัยและความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก	4.22	0.697	มาก	2
กิจการวางระบบทางด้านการบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว	4.17	0.732	มาก	3
กิจการมีการจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า	4.14	0.737	มาก	4
กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบและการกำหนดระดับสินค้าคงคลังในปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้รับตามแผนที่กำหนด	4.10	0.695	มาก	5
มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นผลประโยชน์ของพนักงานอย่างเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน	4.03	0.839	มาก	6
ทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการควบคุม มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้	4.01	0.760	มาก	7
การทำงานของฝ่ายผลิตมีการประสานงานที่สอดคล้องกับฝ่ายการตลาด	3.96	0.777	มาก	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
โครงสร้างองค์กรมีความคล่องตัว จับใจ สามารถ ยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้	3.96	0.795	มาก	8
ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการจัดส่ง ให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงต่อ เวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า	3.94	0.820	มาก	9
นโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุน และกำไรที่เป็นเป้าหมายตลอดจน เป็นราคาที่ตลาด ยอมรับได้	3.92	0.765	มาก	10
กิจการสามารถจัดการเรื่องการหาแหล่งเงินทุน ที่มี ต้นทุนต่ำด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม	3.90	0.875	มาก	11
กิจการมีการตรวจสอบซ่อมแซม บำรุงรักษา เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่ใช้ในการผลิตอยู่ อย่างสม่ำเสมอ	3.89	0.723	มาก	12
กิจการมีวิธีการในการสื่อสาร ติดต่อบริษัทสัมพันธ์ ได้หลากหลายช่องทางให้กับบุคลากรทุกระดับ ภายในองค์กร เพื่อความเข้าใจในการทำงานที่ดี ร่วมกัน	3.89	0.761	มาก	12
มีการจัดการอย่างสมดุลระหว่างกิจกรรมงาน และ ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคลากรภายใน องค์กรพึงมี	3.86	0.737	มาก	13
กิจการดำเนินการธำรงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีคุณค่าอย่างจริงจัง	3.86	0.844	มาก	13
วิจัยและพัฒนาการออกแบบและ การใช้ประโยชน์ ของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอโดยเน้นลูกค้า เป็นสำคัญ	3.85	1.044	มาก	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ล่วงหน้าถึงผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อม ภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง) ตลอดจน การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ธุรกิจควบคุมได้ ยาก	3.76	0.847	มาก	15
ระบบการประเมินความดีความชอบ ในการ ปฏิบัติงาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหาร มีความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับการยอมรับ	3.76	0.796	มาก	15
กิจการมีการจัดการด้านการเงินในรูปคณะกรรมการ โดยเน้นการทำงานแบบปรึกษาหารือร่วมกันและมี ความโปร่งใส	3.72	0.953	มาก	16
กิจการมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ให้ สามารถทัดเทียมกับคู่แข่งอื่นได้อย่างต่อเนื่อง แม้ ในยามที่พบกับปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ ไม่แน่นอน	3.69	0.725	มาก	17
กิจการมีการดำเนินการด้วยขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุก เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์กร	3.67	0.805	มาก	18
กิจการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนได้	3.67	0.787	มาก	18
สร้างความต้องการในตัวสินค้า และขยายโอกาส ทางการตลาดให้หลากหลายขึ้น รวมทั้งตรวจสอบ กระแสการตอบรับสิ่งใหม่ๆ ให้กับลูกค้าและตลาด ในเชิงรุกอยู่เสมอ	3.64	1.092	มาก	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

ประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิต รูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต	3.60	0.867	มาก	20
การดำเนินการตามข้อ 1 ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้ว สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำและ ถูกต้อง	3.58	0.852	มาก	21
นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูก กิจการนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่าง ลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป	3.54	0.903	มาก	22
กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็น ประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกี่ยวพันการ ดำเนินงานของกิจการ	3.49	0.822	ปานกลาง	23
การส่งเสริมการตลาดมีความหลากหลาย นำเสนอ รูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน	3.32	0.853	ปานกลาง	24
โดยรวม	3.84	0.819	มาก	

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของประสิทธิภาพในการ
ดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “กิจการมีการสั่งซื้อ
วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการผลิตหรือจำหน่ายที่ได้รับการตรวจสอบทุกชั้นตอนให้อยู่ใน
คุณภาพที่ยอมรับได้หรืออยู่ในมาตรฐานคุณภาพที่กิจการกำหนด” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.29 ขณะที่ “กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม
เน้นความมีวินัย และความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.22 “กิจการวางระบบทางการบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตาม
ตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว”
เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 “กิจการมีการจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุน
อย่างชัดเจนและล่วงหน้า” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 “กิจการมีการสั่งซื้อวัตถุดิบและ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดระดับสินค้าคงคลังในปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้รับตามแผนที่กำหนด” เป็นลำดับที่ 5 ด้วยเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 “มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นผลประโยชน์ของพนักงานอย่างเป็นธรรม และเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน” เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 “ทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการและการควบคุม มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องต่อเนื่องและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 “การทำงานของฝ่ายผลิตมีการประสานงานที่สอดคล้องกับฝ่ายการตลาด” และ “โครงสร้างองค์การมีความคล่องตัว ราบรื่น สามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้” เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 “ช่องทางการจัดจำหน่าย และกระบวนการจัดส่งให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงต่อเวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 “นโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุนและกำไรที่เป็นเป้าหมายตลอดจน เป็นราคาที่ตลาดยอมรับได้” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 “กิจการสามารถจัดการเรื่องการหาแหล่งเงินทุน ที่มีต้นทุนต่ำด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 “กิจการมีการตรวจสอบซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่ใช้ในการผลิตอยู่อย่างสม่ำเสมอ” และ “กิจการมีวิธีการในการสื่อสาร ติดต่อประชาสัมพันธ์ ได้หลากหลายช่องทาง ให้กับบุคลากรทุกระดับภายในองค์กร เพื่อความเข้าใจในการทำงานที่ตรงกัน” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 “มีการจัดการอย่างสมดุลระหว่างกิจกรรมงาน และภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่บุคลากรภายในองค์กรพึงมี” และ “กิจการดำเนินการธำรงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีคุณค่าอย่างจริงจัง” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 “วิจัยและพัฒนาการออกแบบและการใช้ประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอโดยเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 “ระบบการประเมินความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงาน และนโยบายที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหารมีความยุติธรรม โปร่งใส และได้รับการยอมรับ” และ “กิจการมีการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ล่วงหน้าถึงผลกระทบจากปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง) ตลอดจน การเกิดเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ธุรกิจควบคุมได้ยาก” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 “กิจการมีการจัดการด้านการเงินในรูปคณะกรรมการ โดยเน้นการทำงานแบบปรึกษาหารือร่วมกันและมีความโปร่งใส” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 “กิจการมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ ให้สามารถทัดเทียมกับคู่แข่งได้อย่างต่อเนื่อง แม้ในยามที่พบกับปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ไม่แน่นอน” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 “กิจการมีการดำเนินการด้วยขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุก เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดไว้ในตำแหน่งงานต่างๆ ภายในองค์กร” และ “กิจการสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมและความไม่แน่นอนได้” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 “สร้างความต้องการในตัวสินค้า และขยายโอกาสทางการตลาดให้หลากหลาย

ลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 “กิจการมีการค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 “การดำเนินการตามข้อ 1 ดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้ว สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง” เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 “นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 “กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจ หรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 “การส่งเสริมการตลาดมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน” เป็นลำดับที่ 24 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32

5.2.2 การวิจัยเรื่องขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น พบว่า ผู้บริหารองค์กรมีระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีลำดับที่ของระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามลำดับที่

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของคุณภาพที่ดีกว่าคู่แข่งอื่น	4.03	0.769	มาก	1
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของการใช้งานของสินค้าและบริการที่มีความรวดเร็วทันต่อ	4.00	0.787	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์กรมีความสามารถในการจัดการที่ยืดหยุ่นตาม คำสั่งซื้อของลูกค้าที่มีความต้องการที่หลากหลาย	4.00	0.732	มาก	2
กิจการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางในการ ดำเนินงาน	3.99	0.847	มาก	3
องค์กรมีนโยบายที่ชัดเจน และ โปร่งใสในการรับ คนเข้าทำงาน เน้นมีความรู้ความสามารถ และมี ทัศนคติทางบวกในการทำงาน	3.96	0.795	มาก	4
องค์กรมีสายสัมพันธ์ในการทำงานช่วยเหลือ สนับสนุนร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทคู่สัญญา หรือ ซัพพลายเออร์ ฯลฯ	3.86	0.861	มาก	5
องค์กรมีระบบการจัดเก็บข้อมูล สามารถนำมาใช้ ได้อย่างถูกต้องทันเวลา และชัดเจน	3.86	0.737	มาก	5
องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของ ความคุ้มค่าของมูลค่าที่ได้รับจากราคาที่ลูกค้าได้ จ่ายไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง	3.85	0.816	มาก	6
องค์กรมีความสามารถในการประเมินต้นทุนของ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว	3.79	0.804	มาก	7
กิจการมีการพัฒนาและฝึกอบรมเพิ่มพูน ความสามารถของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่อง	3.75	0.852	มาก	8
กิจการ สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วมี ต้นทุนที่ต่ำ และด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม	3.72	0.967	มาก	9
บุคลากรภายในองค์กรส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่ สามารถพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะ ความสามารถได้ หลายบทบาทหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องการ ปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น	3.72	0.697	มาก	9

เอกสารนี้ **ปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น** ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การ ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
องค์การได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของ นวัตกรรมและความทันสมัย ของผลิตภัณฑ์	3.72	0.859	มาก	9
กิจการมีแผนการบริหารความเสี่ยงที่พร้อมรับมือ เพื่อรักษาความต่อเนื่องของธุรกิจ หรือป้องกันความ เสียหายรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น	3.69	0.762	มาก	10
องค์การสามารถจัดหาทรัพยากรและวัตถุดิบที่ จำเป็นในการผลิตผลิตภัณฑ์ทั้งในด้านความเร็วทัน ต่อเวลา และด้วยต้นทุนที่เหมาะสม	3.64	0.827	มาก	11
องค์การมีการติดตามและประเมินผลด้วยเครื่องมือ ชีวิตที่เชื่อถือได้และนำผลดังกล่าวมารวมประชุม หารือเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเป็นระบบอย่าง ต่อเนื่อง	3.50	0.888	มาก	12
กิจการมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและ เหมาะสม เพื่อการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา คูงาน และให้ทุนการศึกษากับพนักงาน	3.49	1.021	ปานกลาง	13
กิจการมีนโยบายสนับสนุน การบริหารจัดการที่มี เป้าหมายของการทำให้้องค์การได้รับรางวัลจากการ มีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป	3.40	1.030	ปานกลาง	14
องค์การมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่ โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม	3.38	1.027	ปานกลาง	15
กิจการ มีการพัฒนางานวิจัยในลักษณะเชิงรุก ทางด้านวิทยาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม	3.32	0.932	ปานกลาง	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2(ต่อ) แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ
ของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน ตามลำดับที่

ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์กร ธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินงาน	3.22	0.996	* มาก	17
องค์กรมีหน่วยงานการวิจัยและพัฒนา เพื่อการ สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างจริงจัง ทั้งพัฒนาเอง และในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือ กันกับหน่วยงานภายนอก	3.17	1.088	ปานกลาง	18
โดยรวม	3.67	0.873	มาก	

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของขีดสมรรถนะในการ
ดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.2 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ “องค์กรได้รับการ
ยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของคุณภาพที่ดีกว่าคู่แข่ง” เป็นลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03
ขณะที่ “องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของการใช้งานของสินค้าและบริการที่มีความ
รวดเร็วทันต่อเวลา” และ “องค์กรมีความสามารถในการจัดการที่ยืดหยุ่นตามคำสั่งซื้อของลูกค้าที่มี
ความต้องการที่หลากหลาย” เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 “กิจการยึดหลักธรรมาภิบาล
เป็นแนวทางในการดำเนินงาน” เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 “องค์กรมีนโยบายที่ชัดเจน
และโปร่งใสในการรับคนเข้าทำงาน เน้นมีความรู้ความสามารถ และมีทัศนคติทางบวกในการ
ทำงาน” เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 “องค์กรมีสายสัมพันธ์ในการทำงานช่วยเหลือ
สนับสนุนร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทคู่สัญญา หรือ ซัพพลายเออร์ ฯลฯ”
และ “องค์กรมีระบบการจัดเก็บข้อมูล สามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องทันเวลา และชัดเจน” เป็น
ลำดับที่ 5 ด้วยเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 “องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของความคุ้มค่าของมูลค่า
ที่ได้รับจากราคาที่ลูกค้าได้จ่ายไป เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่ง” เป็นลำดับที่ 6 ด้วย
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 “องค์กรมีความสามารถในการประเมินต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้อย่าง
แม่นยำและรวดเร็ว” เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 “กิจการมีการพัฒนาและฝึกอบรม

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มพูนความสามารถของบุคลากรอยู่อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง” เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 “กิจการ สามารถจัดหาแหล่งเงินทุนได้อย่างรวดเร็วมีต้นทุนที่ต่ำ และด้วยเงื่อนไขที่เหมาะสม” “องค์กรได้รับการยอมรับจากลูกค้าในเรื่องของนวัตกรรม และความทันสมัย ของผลิตภัณฑ์”และ “บุคลากรภายในองค์กรส่วนใหญ่มีคุณสมบัติที่สามารถพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถนะ ความสามารถได้หลายบทบาทหน้าที่ หากมีความจำเป็นต้องการปรับเปลี่ยนเกิดขึ้น” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 “กิจการมีแผนการบริหารความเสี่ยงที่พร้อมรับมือ เพื่อรักษาความต่อเนื่องของธุรกิจ หรือป้องกันความเสียหายรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น” เป็นลำดับที่ 10 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 “องค์กรสามารถจัดหาทรัพยากรและวัตถุดิบที่จำเป็นในการผลิตภัณฑ์ทั้งในด้านความรวดเร็วทันต่อเวลา และด้วยต้นทุนที่เหมาะสม” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 “องค์กรมีการติดตามและประเมินผลด้วยเครื่องมือชี้วัดที่เชื่อถือได้และนำผลดังกล่าวมารวบรวมประชุมหารือเพื่อพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 “กิจการมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ดูงาน และให้ทุนการศึกษากับพนักงาน” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 “กิจการมีนโยบายสนับสนุนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายของการทำให้องค์กรได้รับรางวัลจากการมีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 “องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม” เป็นลำดับที่ 15 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 “กิจการมีการพัฒนางานวิจัยในลักษณะเชิงรุกทางด้านวิชาการเทคโนโลยีและนวัตกรรม” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 “กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิชาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 “องค์กรมีหน่วยงานการวิจัยและพัฒนา เพื่อการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างจริงจัง ทั้งพัฒนาเองและในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอก” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17

ตารางที่ 5.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับและลำดับที่ของประสิทธิภาพ และขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การปรับตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขีดสมรรถนะการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ระดับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน				
ด้านการจัดการการตลาด	3.73	0.915	มาก	4
ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	3.98	0.760	มาก	2
ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	4.03	0.799	มาก	1
ด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์	3.86	0.797	มาก	3
ด้านสภาพแวดล้อม	3.62	0.823	มาก	5
โดยรวม	3.84	0.819	มาก	
ระดับขีดสมรรถนะในการดำเนินงาน				
ด้านการบริหาร	3.78	0.825	มาก	1
ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.59	0.898	มาก	3
ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	3.64	0.897	มาก	2
โดยรวม	3.67	0.873	มาก	

จากตารางที่ 5.3 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 3.84 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.819 ซึ่งเช่นเดียวกับระดับขีดสมรรถนะของการดำเนินการปรับตัวของกิจการ โดยภาพรวมและในแต่ละด้านก็อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) = 3.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.873

ผลการศึกษาในแต่ละด้านของการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน เป็นด้านการดำเนินการของกิจการที่ผู้บริหารมีความเห็นว่า กิจการที่ตนเองบริหารงานอยู่สามารถดำเนินการปรับตัวให้มีประสิทธิภาพได้มากที่สุด เป็นอันดับแรก โดยข้อความที่ได้คะแนนค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สูงที่สุด (\bar{X} = 4.22) คือ การที่ “กิจการมีนโยบายและการดำเนินงานด้านการบริหารการเงินด้วยความเสี่ยงที่เหมาะสม เน้นความมีวินัย และความมั่นคงมีเสถียรภาพทางการเงินเป็นหลัก” อันดับต่อมาคือ “กิจการวางระบบทางด้านไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบัญชีอย่างรอบคอบและรัดกุม สามารถติดตามตรวจสอบ ทำให้จัดหาข้อมูลตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว” ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.17 อีกทั้ง “กิจการมี การจัดทำแผนประมาณการทั้งรายได้และต้นทุนอย่างชัดเจนและล่วงหน้า” ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.14

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นภาพของความเชื่อมั่นของผู้บริหารที่มีต่อระบบการ บัญชีและการเงินที่กิจการของคนดำเนินการอยู่ว่าสามารถไว้วางใจได้และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ใน สถานการณ์ที่มีความผันผวนจากสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจ รอบด้านมากขึ้นเรื่อยๆ ความจำเป็นที่จะต้อง บริหารจัดการในส่วนที่กิจการสามารถดูแลควบคุมได้ จึงเป็นแนวทางที่ง่ายและควรดำเนินการให้ เกิดขึ้นเพื่อทำให้กิจการมีรากฐานที่มั่นคงทางด้านระบบบัญชีและการเงินที่เป็นเสมือนเส้นเลือด หล่อเลี้ยงการคงอยู่ให้เป็นอย่างราบรื่นของกิจการ อย่างไรก็ตาม ประเด็นของการจัดการด้าน การเงินในรูปคณะกรรมการอาจยังไม่มีประสิทธิภาพและความโปร่งใสเท่าที่ควร จึงจะเห็นได้ว่า ประเด็นนี้ได้รับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำสุดในด้านดังกล่าว

ส่วนด้านอื่นๆ ของแนวทางการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจนั้น ผลการศึกษาพบว่า ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ลำดับที่สอง (\bar{X} = 3.98) โดย กิจการมีระดับประสิทธิภาพในการสั่งซื้อวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์เป็นอย่างดี ทั้งในแง่มุมมองของการ ตรวจสอบทุกขั้นตอนเพื่อให้มีคุณภาพที่ยอมรับได้กับมาตรฐานที่กำหนดและในแง่มุมมองของการมี ปริมาณที่เหมาะสมและสามารถจัดการให้ได้มาตามแผนการที่กำหนดไว้อย่างไรก็ตาม ประเด็นของ การค้นคว้าและนำเอาเทคโนโลยีการผลิตรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการผลิต ยังถือได้ ว่าไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร หากเปรียบเทียบกับผลการดำเนินการของกิจการในด้านนี้ในแง่มุมมองอื่นๆ ดังจะเห็นได้ว่า ประเด็นนี้ได้รับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.60 ซึ่งมีลำดับที่ต่ำที่สุดในด้านดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาลึกลงไปในรายละเอียดของงานวิจัยชิ้นนี้ในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันกับขีดสมรรถนะใน การดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจ ด้านคุณภาพนวัตกรรมและงานวิจัย เฉพาะในส่วนที่เป็น ข้อความประเด็นด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัยเท่านั้น ในมิติต่างๆ ทั้งในมุมด้านการพัฒนา บุคลากรที่ว่า “กิจการมีการสร้างเครือข่าย กับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอา วิทยาการความรู้ รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน” มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.22 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง และ “องค์กรมีหน่วยงานและบุคลากรทางด้านงานวิจัย ที่โดดเด่น มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม” ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.38 อยู่ในระดับปาน กลางเช่นกัน

นอกจากนี้ หากนำเอาผลการศึกษารั้งนี้ในเรื่องเดียวกันแต่อยู่ในด้านคุณภาพเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย โดยตรงตามที่ปรากฏผลค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากตารางที่ 4.13 จะพบว่าประเด็นของ ข้อความที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัย โดยไม่นำเอาข้อความที่เกี่ยวข้องกับการ ยอมรับของลูกค้ามาพิจารณาจะพบประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งองค์กรธุรกิจควรนำไปพิจารณาเพิ่ม ีไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการดำเนินการปรับตัวทางธุรกิจของตนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างขีดสมรรถนะให้สูงขึ้นทางด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัย ดังตารางที่ 5.2 และ 5.3

เมื่อย้อนกลับมาพิจารณาผลของงานวิจัยชิ้นนี้ ในด้านต่างๆของประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจอีกครั้งหนึ่งนั้น จะพบว่าด้านการจัดการการตลาดมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.73 เป็นลำดับที่ 3 ของด้านการดำเนินงานทั้งหมด ทั้งนี้การดำเนินการในเรื่องของ "ช่องทางการจัดจำหน่ายและกระบวนการจัดส่งให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงต่อเวลาทันต่อความต้องการของลูกค้า" เป็นกิจกรรมอันดับแรกของความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกิจการธุรกิจกลุ่มตัวอย่างนี้ในภาพรวม ตลอดจนมีประสิทธิภาพในเรื่องของนโยบายการตั้งราคามีความเหมาะสมกับต้นทุนและกำไร เป็นราคาที่ดีตลาดยอมรับได้อีกด้วยเป็นลำดับที่สองด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.92

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นของ "การส่งเสริมการตลาดของกิจการเหล่านี้ในภาพรวมกลับมีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ตัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน" ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจนถึงกับมีตัวเลขค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ในระดับปานกลางคือ 3.32 และเป็นประเด็นที่ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าประเด็นดังกล่าวกิจการมีระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการทางธุรกิจเพื่อปรับตัวไม่ดีนัก โดยเห็นได้จากการอยู่ในลำดับที่สุดท้ายเมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นการดำเนินการอื่นๆ ซึ่งเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ลงในรายละเอียดมากขึ้น ก็จะพบว่าสิ่งที่พบนี้สอดคล้องกับประเด็นของการที่กิจการยังมีขีดสมรรถนะในการดำเนินงานการปรับตัวด้านการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัยไม่มากนัก ซึ่งถ้าหากกิจการสามารถส่งเสริมสนับสนุนในประเด็นดังกล่าวให้เข้มแข็งและจริงจังขึ้นได้เมื่อใด กิจการก็จะสามารถสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย สามารถนำเสนอรูปแบบที่โดดเด่นตัดเทียมหรือเหนือกว่าคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ได้ให้กับลูกค้ามากขึ้น ซึ่งในระยะยาวของกิจการจำเป็นต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อให้การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งจะมีความเปลี่ยนแปลงอันจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านบวกและทางด้านลบให้กับองค์กรธุรกิจในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกันไป

ผลการศึกษาด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.62 อยู่ในลำดับที่ 4 ได้มีประเด็นที่น่ากังวลเกี่ยวกับการปรับตัวที่ต้องเข้มงวดมากขึ้นให้กับองค์กรธุรกิจ ดังจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่เท่ากับ 3.49 ในประเด็นที่ว่า "กิจการสามารถนำเอานโยบายของภาครัฐมาเป็นประโยชน์ทางธุรกิจหรือมีส่วนเกื้อหนุนการดำเนินงานของกิจการ" อยู่ในลำดับที่ 6 และมีระดับปานกลางเท่านั้น รวมทั้งประเด็นที่ว่า "นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ได้ถูกกิจการนำมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมสอดคล้องกับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป" มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.54 ซึ่งถือว่าเป็นค่าเฉลี่ยที่ไม่มากนัก เนื่องจากมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใกล้ระดับปานกลางแล้ว

นอกจากนี้ผลการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจในด้านบริหารองค์การและทรัพยากรมนุษย์ พบว่ามีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นๆ นั่นคือ 3.36 โดยผู้บริหารองค์การที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่ากิจการตนเอง "มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นประโยชน์กับพนักงานอย่างเป็นธรรมและเป็นไปตามกฎหมายแรงงาน" ซึ่งประเด็นนี้มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.03 และกิจการมี "โครงสร้างองค์การที่คล่องตัวจับไวสามารถยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่ผันผวนได้" ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.96 อยู่ในลำดับที่ 2 ระดับมาก อย่างไรก็ตามกิจการควรจะมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้นในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "การมีขั้นตอนต่างๆ ในเชิงรุกเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในตำแหน่งงานต่างๆภายในองค์การ" อย่างจริงจัง (ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.67 ลำดับสุดท้าย)

ขณะที่ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวธุรกิจของผู้บริหารองค์การพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารองค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การที่มีคุณลักษณะของปัจจัยที่แตกต่างกัน ในประเด็นดังต่อไปนี้คือ ขนาดเงินทุนของกิจการ รายได้หรือยอดขายต่อปีและความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียนต่างกัน จะมีประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหาร ในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกัน

เช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์ขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้บริหารองค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การที่มีคุณลักษณะของปัจจัยที่แตกต่างกันใน ประเด็นดังต่อไปนี้คือ ประเภทของกิจการ ผลการดำเนินงาน สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุน ประเภทการผลิตและความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่างกันมีขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรม เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 5.4 และ 5.5

ตารางที่ 5.4 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ของผู้บริหารองค์กรในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อประสิทธิภาพในการดำเนินการปรับตัวขององค์กรธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานในบางด้านหรือในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	ภาพรวมและประสิทธิภาพแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1. ขนาดเงินทุนของกิจการ	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05
	ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	-	-
	ด้านสภาพแวดล้อม	✓	0.05
2. รายได้หรือยอดขายหน่วยต่อปี	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	-
	ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	-	-
	ด้านสภาพแวดล้อม	-	-
3. ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกกลุ่มอาเซียน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	✓	0.05
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05
	ด้านบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	-	-
	ด้านสภาพแวดล้อม	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.5 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ ของผู้บริหารองค์การในนิคมอุตสาหกรรมที่มีข้อขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวขององค์การธุรกิจของผู้บริหารในนิคมอุตสาหกรรมเมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้านหรือในภาพรวม

ข้อมูลทั่วไปของลักษณะกิจการ	ภาพรวมและขีดสมรรถนะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1.ประเภทของกิจการ	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการบริหาร	-	-
	ด้านการพัฒนาบุคลากร	✓	0.05
	ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย	✓	0.05
2. ผลการดำเนินงาน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	✓	0.05
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	-
3.สัดส่วนของโครงสร้างการลงทุน	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	✓	0.05
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	-	-
4.ประเภทการผลิต	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านการจัดการการตลาด	-	-
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05
5.ความพร้อมของประเทศไทยในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านการจัดการการตลาด	✓	0.01
	ด้านการจัดการการผลิตและปฏิบัติการ	-	-
	ด้านการจัดการงานบัญชีและการเงิน	✓	0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้บริหาร ผู้ประกอบการองค์กรธุรกิจควรเพิ่มการปรับตัวกิจกรรมด้านที่อย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานน้อยกว่าด้านอื่นๆ อยู่ นั่นคือ ด้านการจัดการการตลาดและด้านสภาพแวดล้อม สำหรับด้านการจัดการการตลาดนั้น ควรส่งเสริมการตลาดให้มีความหลากหลาย นำเสนอรูปแบบที่ทัดเทียมคู่แข่งในตลาดเดียวกัน ทั้งนี้การทำกิจกรรมดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยความแข็งแกร่งและมีแรงสนับสนุนจากความสามารถทางด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัยร่วมด้วย ซึ่งศักยภาพด้านถือเป็นสมรรถนะที่จำเป็นของทุกองค์การธุรกิจที่มีเป้าหมายจะเป็นผู้นำธุรกิจในอนาคตที่ตนเองดำเนินการอยู่ ดังนั้นสิ่งที่กิจการธุรกิจจะต้องดำเนินการควบคู่ไปด้วยนั้นก็คือ การส่งเสริมและสนับสนุน ทั้งจากการวางแผนนโยบายและแนวทางกลยุทธ์ทางธุรกิจขององค์กร โดยมีงบประมาณที่เพียงพอในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งความสามารถด้านนี้ให้โดดเด่นและอย่างต่อเนื่องให้ได้

ในขณะที่ด้านสภาพแวดล้อมผู้บริหารกิจการควรค้นหาข้อมูลและติดตามตรวจสอบพร้อมทั้งวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านบวกและลบ จะเหตุกรณีต่างๆที่เกิดขึ้น รวมทั้งที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายของภาครัฐ นอกจากนี้มีปัจจัยสิ่งแวดล้อมอีกปัจจัยหนึ่งที่ควรจัดการเป็นพิเศษในลำดับถัดมาก็คือ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัย ที่กิจการควรได้เลือกสรรและนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างลงตัวเหมาะสมและ สอดคล้องกับต้นทุนที่จะต้องลงทุนไปด้วย ซึ่งประเด็นนี้เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกันอยู่แล้วกับการสนับสนุนงานด้านนี้เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์อื่นๆ ที่จะตามมาของกิจการได้ด้วยเป็นอย่างดี เช่น กิจกรรมด้านการจัดการตลาด เป็นต้น

2. กิจการควรต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องของการสร้างและเพิ่มขีดสมรรถนะในการดำเนินธุรกิจให้เข้มแข็งขึ้น ทั้งนี้เพื่อพร้อมรับมือและเผชิญ กับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ทุกขณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการพัฒนาบุคลากร ซึ่งด้านนี้ในแง่มุมมองของขีดสมรรถนะในการดำเนินการปรับตัวของธุรกิจยังถือว่าคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากก็จริง แต่อยู่ในช่วงท้ายหรือน้อยกว่าด้านอื่นๆ ที่มีประเด็นที่กิจการควรเพิ่มกิจกรรมการปรับตัวให้มากขึ้นคือ

2.1 มีการสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างๆ เพื่อนำเอาวิทยาการความรู้รวมทั้งบุคลากรเหล่านั้นมาปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน

2.2 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม เพื่อการฝึกอบรมจัดประชุม สัมมนา ดูงานและให้ทุนการศึกษาแก่พนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 หาแนวทางเสริมสร้างความแข็งแกร่งและมีนโยบายที่ชัดเจนให้กับหน่วยงานด้านการวิจัย และจัดหารวมทั้งธำรงรักษาบุคลากรทางด้านงานวิจัยที่โดดเด่น สนับสนุนให้บุคลากรได้สามารถเพิ่มพูนความสามารถและมีโอกาสในการสร้างสรรค์ผลงาน นวัตกรรม เทคโนโลยีและคุณภาพงานให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นได้

3. กิจการควรให้ความสำคัญกับงานด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมและงานวิจัยอย่างจริงจังในการดำเนินการเพิ่มเติมจากที่กล่าวมา ดังต่อไปนี้

3.1 ควรจัดตั้งหน่วยงานการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ ในสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจังในลักษณะเชิงรุก มีรูปแบบที่จะให้ได้ผลงาน ทั้งด้วยการพัฒนาเองจากบุคลากรขององค์กรและในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือกันกับหน่วยงานภายนอก

3.2 ฝ่ายบริหารควรกำหนดนโยบายเน้นการสนับสนุนการบริหารจัดการที่มีเป้าหมายของการทำให้องค์กรได้รับรางวัลจากการมีระบบต่างๆ ที่เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติขึ้นไป สิ่งนี้จะส่งผลต่อการได้รับความเชื่อถือ เชื่อมั่นในศักยภาพขององค์กรอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังสามารถส่งผลบวกให้กับงานด้านอื่นๆ ด้วย เช่น งานด้านการจัดการการตลาดภาพพจน์องค์กรที่ดี คุณภาพและความไว้วางใจที่ได้รับจากลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือซัพพลายเออร์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนการจัดหาแหล่งเงินทุนที่มีศักยภาพและต้นทุนต่ำก็สามารถเกิดขึ้นได้จากความเชื่อถือที่ได้รับในระดับสากลจากสาธารณะชนทั่วไป-

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษาวิจัยที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ได้สำรวจแล้วก่อนหน้าประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อที่จะได้นำผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติม นำมาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่างๆ ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเป็นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศต่างๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาชนในทุกประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ

บรรณานุกรม

- กลุ่มวิชาการสุพรรณิการ์. 2558. ความรู้รอบตัวอาเซียน ฉบับเบื้องต้น. นนทบุรี: บริษัท ธิงค์ บี ยอนด์ บู้คส์ จำกัด.
- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2546. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ. 2553. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย. วารสาร มจร. วิชาการ. 14(27), 99-112.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีทัศน์ พันธุ์บรรยงค์. 2545. กลยุทธ์การผลิต พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วัฒนาการพิมพ์.
- ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. 2555. สวัสดิ์อาเซียน พุดจาประสาอาเซียน. กรุงเทพฯ: บริษัท ส.เอเซียเพรส (1989) จำกัด.
- พจมาน เตียวัฒนรัฐติกาล. 2545. การบริหารและจัดการองค์การอุตสาหกรรม พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พรนพ พุกกะพันธ์. 2544. ภาวะผู้นำและการจูงใจ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จามจุรีย์โปรดักท์.
- พรนารี โสภานบุตร. 2555. แนวทางพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรม สาขาอุตสาหกรรม ระดับภาคีวิศวกร เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540. การวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ฟีนนี่พับบลิชชิง.
- วิลลี่ สุทธิวิเศษ. 2546. ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร ความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ, กรมประชาสัมพันธ์. 2554. ประเทศไทยกับอาเซียน.

กรุงเทพฯ: กรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี.

องค์ความรู้ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. 2555. [Online]. www.thai-aec.com

อรวรรณ สีลวานิช. 2554. ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่

ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน. สารนิพนธ์พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหบัณฑิต

ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไอคิวพลัส. 2557. อาเซียน เพื่อนบ้าน...ต้องรู้. กรุงเทพฯ: พีเอ็นเอ็น มีเดีย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง ทศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังด้านประชากรศาสตร์

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. สาขาที่กำลังเรียนอยู่
 - 1. วิศวกรรมศาสตร์ (โปรดระบุสาขา.....)
 - 2. วิทยาศาสตร์ (โปรดระบุสาขา.....)
 - 3. บริหาร / การจัดการ (โปรดระบุสาขา.....)
 - 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)
3. ชั้นปีที่เรียน
 - 1. ปี 1 2. ปี 2 3. ปี 3 4. ปี 4
4. ภูมิลำเนาเดิม
 - กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ต่างจังหวัด (โปรดระบุ)
5. เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี
 - ทำงานทันที เรียนต่อ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กัน
6. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ
 - ทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม
 - ทำงานในต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศที่ต้องการไป
7. ท่านเคยไปเที่ยวหรือไปธุระในประเทศกลุ่มอาเซียนมาก่อนหรือไม่
 - ไม่เคย เคย (โปรดระบุประเทศ
8. โปรดประเมินระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของท่าน โดยรวม
 - ไม่ดี ปานกลาง ดี ดีมาก
9. ท่านศึกษาภาษาอังกฤษด้วยวิธีใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จากห้องเรียน
 - จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา
 - ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ (โปรดระบุ.....ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ (สงวนลิขสิทธิ์) ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ (โปรดระบุ.....ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา) และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ท่านมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ AEC (ปีหน้า)

ในระดับใด

- มาก ปานกลาง น้อย ไม่

เตรียมเลย

ถ้าเตรียม ด้วยรูปแบบใด (สามารถตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ
- ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม
- ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
- ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC (โปรดระบุภาษา
.....)
- ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC
- ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม
- ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียน โดยเน้นความทันสมัย สามารถ
แข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี

11. ที่ผ่านมามีท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากแหล่งใด (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. โทรทัศน์
2. วิทยุ
3. หนังสือพิมพ์ทั่วไป
4. วารสารและนิตยสารทั่วไป
5. สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์
6. สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต
7. ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้สอน
8. ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงาน ที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน
9. จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน/เพื่อนร่วมงาน
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ))

12. เนื้อหาข้อมูลด้านใดดังต่อไปนี้ที่ท่านคิดว่าท่านจะต้องพัฒนาปรับปรุงมากที่สุด เพื่อการเตรียมพร้อมหากต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานเมื่อ AEC เปิดดำเนินการ (เรียงลำดับความสำคัญ จาก 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 โดย 1 สำคัญมากที่สุด และ 6 สำคัญน้อยที่สุด)

- วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา
- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้
- ภาษาในการสื่อสาร
- วัฒนธรรมประเพณี
- กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ

- บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ
13. ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC
- เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก
 เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วย
14. หากมีโอกาส ประเทศที่ท่านอยากไปทำงานด้วยมากที่สุดคือประเทศอะไร (นอกเหนือจากประเทศไทย) โปรดระบุ _____
15. ประเทศไหนในกลุ่ม AEC (นอกเหนือจากประเทศไทย) ที่ท่านคิดว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับเคร่งครัดมากที่สุด หากได้เข้าไปทำงานในประเทศนั้น _____

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงตามที่ท่านทราบ (กรุณาตอบทุกข้อ)

คำถาม	คำตอบ	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ประเทศสมาชิกอาเซียนประกอบด้วยสมาชิก 9 ประเทศ ประชากรรวมกันประมาณ 600 ล้านคน และมี GDP รวมกันประมาณ 1.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ		
2. สมาชิกอาเซียนมีการจัดทำ Mutual Recognition Agreement (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติของนักวิชาชีพที่สำคัญร่วมกันเพื่อการถ่ายเทแรงงานฝีมือได้เสรีมากขึ้น		
3. การเข้าเมืองและเข้าไปทำงานของบุคคลยังคงต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของแต่ละประเทศสมาชิก		
4. รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีของประเทศสมาชิกอาเซียนที่สูงที่สุดคือประเทศสิงคโปร์ ขณะที่ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางถึงสูง โดยมีประเทศมาเลเซียเป็นประเทศเดียวที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันกับประเทศไทย		
5. ประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีในกลุ่มที่มีรายได้ต่ำประกอบด้วยประเทศ เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า		
6. แนวทางของ AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) ได้ตั้งเป้าไว้ให้แต่ละประเทศใน AEC มีจุดเด่นที่ต่างกัน โดยประเทศไทยเน้นที่สาขาการท่องเที่ยวและสาขาสภาพ ขณะทีสิงคโปร์เน้นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาการบิน		

7.	ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียนและมีชาวมุสลิมมากที่สุดในโลก		
8.	ค่าจ้างแรงงานในประเทศกัมพูชาต่ำที่สุดในอาเซียน โดยรองลงมาคือประเทศเวียดนาม		
9.	ภายในปี 2558 การเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC ทำให้สามารถเพิ่มสัดส่วนการถือครองหุ้นของนักลงทุนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70		
10.	สินค้าของประเทศในกลุ่ม AEC สามารถเข้าสู่ตลาดไทยได้โดยไม่มีภาระภาษี ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจของไทยต้องแข่งขันมากขึ้น		
11.	ช่วงเวลาที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบัน พบว่า ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกไปยังประเทศในกลุ่ม AEC น้อยกว่าการนำเข้าจากกลุ่มนี้		
12.	การเคลื่อนย้ายแรงงานจะสามารถทำได้อย่างเสรีขึ้น โดยอาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานฝีมือของไทยในประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูง ทั้งนี้แรงงานที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมกันเท่านั้น		
13.	สาขาอาชีพที่มีการตกลงให้เปิดเสรีด้านแรงงานตามข้อตกลงยอมรับคุณสมบัติร่วม ตัวอย่างเช่น วิศวกร พยาบาล สถาปนิก ด้านการสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และบัญชี		
14.	การปรับปรุงสวัสดิการและอัตราค่าตอบแทนให้สูงขึ้น เป็นวิธีการหนึ่งในการที่ผู้ประกอบการจะสามารถดึงดูดแรงงานฝีมือไม่ให้ไปทำงานในต่างประเทศได้		
15.	AEC จะมีผลกับเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศให้เข้าออกได้เสรีมากขึ้น ขณะที่ค่าเงินจะมีแนวโน้มที่มีเสถียรภาพมากขึ้น		
16.	สาขาวิชาชีพแพทย์ และวิศวกรไทยที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศไทยแล้ว สามารถได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศกลุ่ม AEC ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนเป็นแพทย์หรือวิศวกรวิชาชีพอาเซียน		
17.	การจดทะเบียนและได้รับใบอนุญาตให้แพทย์และวิศวกรจากประเทศในกลุ่ม AEC ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนก็ได้		
18.	ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มของประเทศที่ร่วมกันก่อตั้งแนวคิด AEC นี้ตั้งแต่เริ่มแรก		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่ประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน (กรุณาตอบทุกข้อ)

5 = เห็นด้วยมาก 4 = เห็นด้วย 3 = ปานกลาง / เฉย ๆ 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ					
1. ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง					
2. ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง					
3. ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย					
4. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ					
5. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น					
6. ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็กและแรงงานต่างด้าวอพยพ					
ด้านภาคการศึกษา					
7. สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง					
8. คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี					
9. นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ					
10. เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และแบ่งปันกัน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวทช.จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนําไปใช้

11. หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษา ทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้าน วิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC					
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน					
12. ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ					
13. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับ ประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ					
14. ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มาก เกินไปกว่าที่จะรับมือได้					
15. ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลงหรือไม่เป็น ปัญหาอีกต่อไป					
16. ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและ มีความยืดหยุ่นสูง					
17. แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและ คู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่					
18. แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและ คู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่					
19. สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำ ธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโต และขยายตัวมากขึ้น					
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล					
20. การสื่อสาร โดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็น เครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ใน เวลาไม่นานนัก					
21. ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้า หาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น					

22. ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก					
23. ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส					
24. ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส					
25. ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้าร่วมกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส					
26. การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก					
27. ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น					

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นการสอบถามการเตรียมความพร้อมที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบันว่ามีมากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด
 (5 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีมากที่สุด 4 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีมาก 3 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีปานกลาง / พอใช้ 2 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีน้อย 1 = ระดับการเตรียมความพร้อมมีน้อยที่สุด)

ประเด็นพิจารณา	ระดับการเตรียมความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน					
1. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย					
2. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)					

3. การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย					
4. การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)					
5. การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้					
6. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้					
7. ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้					
8. ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย					
9. ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC					
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร					
10. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด					
11. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน					
12. ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน					
13. ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย					
ทักษะด้านวัฒนธรรม					
14. ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน					
15. การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC					
16. ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง					
17. ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC					

ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ				
18. ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ				
19. ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่				
20. ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน				
21. ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง				
22. ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่				
23. ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้